

Senior-Nyt

Nr.1-Marts 2004

Guzzi-Flemming med sin "Kwajert-trøje" som blev tilegnet ham for at være den længstkørende nogensinde uden olie på gearkassen.

Senior- Nyt

Officielt klubblad for klubforeningen

Senior-MC-Danmark

Nr. 1, Marts 2004, 20.årg.

Udkommer 4 gange årligt og sendes til alle medlemmer.

Dette nr. er trykt i 300 expl. hos Morsø Folkeblad.

Bestyrelsen

Formand:

Finn Bundgaard Paulsen
Møllevænget 17, Voldum
8370 Hadsten
Tlf. 8649 1153 Fax 8649 1918
Mobil. 2512 2418
finn.paulsen@familie.dk

Næstformand:

Jørgen Holm
Børupvej 156
8310 Tranbjerg J.
Tlf. 8615 0746
Mobil. 6060 1725
holm1204@netscape.net

Kasserer:

Bent Bach-Andersen
Bakkevej 22
6870 Ølgod
Tlf. 7524 4776
Mobil. 2124 1165
bent@bach-andersen.net

Redaktionen:

Erling Christjansen
Holmevej 38, Annisse N
3200 Helsinge
Tlf./Fax 4879 6214
Mobil. 2098 6214
emc@christiansen.mail.dk

Bestyrelsesmedlem:

Lone Grønkjær
Holebyvej 21
4894 Øster Ulslev
Tlf. 5486 5275
jenlog@mail.dk

Foreign Affairs

Lene Aggerholm Kristensen
Lyngvænget 31, Glyngøre
7870 Roslev
Tlf./Fax 9773 1448
Mobil. 4092 3778
lene.a.k@post.cybercity.dk

Øvrige

Suppleant:

Pia Laursen
Egevej 22
4220 Korsør
Tlf. 5838 0587
jepi@laursen.mail.dk

Kasserer suppleant:

Rune Bach-Andersen
6870 Ølgod
Tlf. 7524 5032
Mobil 4044 8032
rune@bach-andersen.net

Klubeffekter:

B & B Raufort
Højgårdvej 14, Vi-
um, 7870 Roslev
Tlf. 9757 9096
Mobil 2127 3995
braufort@tiscali.dk

Web-Master:

Jens Ove Kristensen
Lyngvænget 31, Glyn-
gøre, 7870 Roslev
Tlf. 9773 1448
Mobil. 4087 1449
jok1@vip.cybercity.dk

www.senior-mc-danmark.dk

Kontingentet udgør årligt	kr.250,-
For ægtefæller	kr.125,-
For samboende	kr.125,-
Indmeldelsesgebyret er for alle	kr.100,-

Klubbens gironummer
2 39 80 79

Næste nummer af Senior-nyt udkommer i Maj,
deadline for bladet er 26. April.

Formanden skriver:

Jamen så kom vi jo godt over nytårs-aften! Undertegnede undgik behændigt at aflægge de traditionelle løfter, og tak for det! – Og så har vi haft årets store bestyrelsesmøde (mere om det andetsteds i bladet). Og endelig har vi haft vintermøde med ca. 45 deltagere på Lolland, hvor Indianeren og hans squaw samt Gonzo og Lene i afslappet stil gav os et dejligt træf med superb forplejning. Selv om det som vanligt overvejende var i form af høflig og venlig selvbetjening, skal der alligevel en indsats til: Planlægning – Køkkenarbejde – Efterbehandling. Men for os andre så det ud, som om tingene bare skete af sig selv; se, **det** er overblik!

Og så nærmer våren sig. Netop mens dette skrives, har mange allerede været ude på landevejen, og flere er på vej. Batteriet får et ekstra pift, olien tjekkes – jo, det klør i højrehånden!

Næste gang, vi ses, bliver så til forårs-træffet. Som allerede nævnt har jeres formand sat en deadline for sin pensionering. så hvis I ikke har en afløser klar i år, er jeg villig til at tage en periode til, men så er det også slut. Og så er det altså på tide at begynde at overveje, om du har lyst til at gøre noget for den klub, der har skaffet dig så mange gode stunder i årenes løb! Og snak med dem i naboteltet om, hvem I vil køre i stilling til valget i 2006. Det er ikke spor for tidligt!

Til slut: Jeg glæder mig til at se jer alle sammen igen til foråret, så vær kloge og forsigtige på de første ture!

Finn.

Nyt fra bestyrelsen

Lørdag den 24. januar afholdt bestyrelsen sit årlige ”stormøde” – en hel dag, hvor store og små sager blev endevendt.

Det er rigtig godt at have et bestyrelsesmøde hvor tiden ikke sætter en grænse for, hvor mange sager vi kan nå, eller hvor dybtgående de kan blive behandlet.

Her følger nu et udpluk af beslutningerne fra de seneste to bestyrelsesmøder:

Træfgebyr: Fra og med forårstræffet vil prisen for overnatning i telt være 10 kroner lavere og for overnatning inde 10 kroner højere, så forskellen mellem ”inde” og ”ude” bliver 50 kr. Vi vil gerne tilgodese udendørs overnatning, da indendørs – alt andet lige – belaster arrangørerne mere, selv om man ordner værelset selv inden afrejse.

Træfgebyr: Indbudte udenlandske gæster ved sommertræffet slipper i år med 430 kr. De 500 kr, vi opkrævede sidste år, har været kritiseret af flere af vore egne medlemmer.

Bonsalget: Fra og med 2005 kommer der boner i nye farver. Gamle boner kan dog bruges i hele 2004. Hvis man har mange gamle boner liggende, kan de gratis byttes til nye, men først når de nye er trykt (i 2005).

Hjemmesiden: Vi har skiftet udby-der, så vi får langt mere plads til en langt lavere pris.

Entreudgifter: Fremover kan træfar-rangører regne med at kunne bruge op til max. 50 kr pr. fællestur-deltager til entreer (altså ikke til fortæring eller andet, men kun entreudgift). Dette vil naturligvis stramme træbudgetterne noget, men træffene vil stadig kunne hvile i sig selv, og vi undgår en gen-tagelse af den ærgerlige situation ved efterårstræffet (læs nærmere i bladet nr. 4, 2003). I øvrigt er det naturligvis ikke nogen pligt for dem, der arrangerer fællestur, at bruge penge til entreer, men nu er muligheden der altså, uden at man er afhængig af forman-dens til tider svigtende hukommelse.

Sådan.

Finn

Kontingent

Det er på tide at få betalt kontingent for 2004, hvis man ikke vil slettes af medlemslisten. Kontingentet udgør for ordinære medlemmer kr.: 250,-
For ægtefæller eller samboende er det kr.: 125,-

Kontingentet medfører stemmeret på generalforsamlingen. Hvis man bliver slettet af listen og vil genoptages, må der erlægges et indmeldelsesgebyr på kr.: 100,-

Så se at få betalt.

Kassereren

Vildmarkstræf i Sverige den 13.-15. august 2004.

Igen i år inviterer vi til vildmarks-træf.

Træffet afholdes i et naturskønt områ-de ved Arnåsholm. Der ligger en sø i nærheden, Skarsöen, hvor der er mu-lighed for en dukkert hvis vejret tillad-der det.

Der vil være skiltet fra Gislaved, fra det sted hvor man kører mod Burse-ryd.

Om vejret tillader det, kører vi en tur om lørdagen til en stor MC-forret-ning.

Lørdag aften har vi underholdning med en stor kendt jodler fra Nässjö.

Henny & Ib, Daniel & Göran

Tlf.: 0046 370 94135

Mob.: 0046 07028 94135

Mere i næste blad

Paratviden

Tatovering er en af verdens ældste kunstformer.

I 1992 fandt man den såkaldte "Ismand" på grænsen mellem Østrig og Italien.

Han var helt mumificeret efter at have ligget under is i over 5.000 år.

Man talte 58 tatoveringer på hans krop.

Kom til Forårstræf på Harrebjerg i Salling 16-18 april 2004

Samtidig kan vi lige ordne årets Generalforsamling

Træfpladsen på Harrebjergvej 9 åbner fredag kl. 16⁰⁰, og træffet slutter søndag formiddag
Lejrens tlf. 97 57 20 66

Prisen for hele arrangementet er:

(alle måltider, kaffe og te incl.)

Udendørs i telt Kr. 260

Indendørs i sovesale Kr. 310

(Lagen skal benyttes)

Tilmelding ved indbetaling på klubbens girokonto **SENEST d. 26. marts 2004**

Udenlandske medlemmer skal tilmelde sig hos Lene Kristensen **SENEST d. 26. marts 2004** men betale ved ankomsten.

Lejren er så let at finde, at det lige så godt kunne være løgn ;-)

To gange tidligere har vi afholdt træf på stedet, og på trods af de dengang i Seniornyt skrevne køre *wildledninger*, lykkedes det alligevel alle tilmeldte at møde op.

Det er her det sker!

Vi ses
Kærlige hilsner fra arrangørerne

Gitte & Jørgen Buch
Jan Nygård Jensen
Sven Madsen & Anne (Donna)
Kurt Justesen
Børge Brøner
Svend Aage Madsen
Lene & Jens Ove Kristensen

21' internationale sommertræf 2004.

Sommertræffet i 2004 vil blive afholdt i "Remmerstrand" ved Limfjorden, i tiden
d. 11.-13./7. – 2004.

Stedet ligger lidt vest for Oddesundbroen mellem Lemvig og Struer.

Træffet vil blive afholdt i den sædvanlige gode ånd, men med en overraskelse
kreeret af "**Kulsvierne fra Salling**".

Prisen for at deltage i træffet er for den hårde kerne (Teltliggerne) kr.: 330,- mens der
for at overnatte indendørs (Kun for de specielt svagelige) er fastsat en pris på kr.: 380,-
Det skal pointeres at da træffet er lagt an på camping, er det kun personer med svagt
helbred der kan påregne at overnatte indendørs (Lægeerklæring ingen hindring).

Træffet med kørevejledning vil blive annonceret i næste blad.

Efterårstræf 2004.

Efterårstræffet i år er lagt lidt tidligere på sæsonen end sædvanligt. Det skyldes, at
det har været umuligt at leje en hytte på det tidspunkt, hvor vi plejer at afholde
efterårstræffet.

Træffet vil blive afholdt 17.-19. september 2004 i spejderlejren "Store Klaus",
som ligger mellem Kirke Værløse og Ganløse lidt nord for København.

Også dette træf vil blive annonceret i det næste blad, men ikke i septembernum-
meret som tidligere. Der vil også med næste blad blive udsendt girokort til indbe-
taling af træfgebyr til dette træf.

Prisen for at deltage i dette træf er for teltligere kr.:260,-

mens de lidt mere magelige, som foretrækker indendørs overnatning må slippe kr.:310,-

Til dette træf mangler vi stadig et hold friske træfarrangører, så nu er der mulig-
hed for de, som endnu ikke har prøvet den store glæde at få et træf til at fungere,
at tilmelde sig som arrangører.

Det er slet ikke så svært. Bestyrelsen bakker op med nødvendig hjælp.

Redaktøren.

MELLEM VENNER

1- Hov, du, hvad er der sket med min bil?

2- Jeg har kørt en advokat ned.

1- OK. Det forklarer blodet på kølerhjelm,
men hvad med alle de grene og jord, der er over det hele??

2- Han prøvede at flygte ind i skoven.

Indkaldelse til ordinær generalforsamling lørdag den 17. april kl. 1400 på "Harrebjerg" ved Skive

Dagsorden:

1. Valg af dirigent og referent samt 2 stemmetællere
2. Formandens beretning
3. Kassererens beretning, herunder fremlæggelse af regnskab
4. Fastsættelse af kontingent og indmeldelsesgebyr for det følgende år
5. Indkomne forslag
6. Valg af formand for en toårig periode
7. Valg af redaktør og redaktørsuppleant for en toårig periode
8. Valg af et bestyrelsesmedlem for en toårig periode og en suppleant for en etårig periode
9. Valg af en kritisk revisor og en revisorsuppleant for en etårig periode
10. Eventuelt

Med Gerda & Peter i Italien.

Som læser af vort dejlige klubblad, vil man nok være opmærksom på at Gerda og undertegnede havde en pragtfuld tur til Bornholm i sommeren 2002.

Turen skulle følges op med en tur til Italien i sommeren 2003, og vi begyndte så småt at planlægge forløbet af ferien allerede i januar.

Når vi nu skulle til Italien så måtte vi da se om vi ikke kunne få billetter til operaen i Verona.

Vi bestilte to billetter til premiereaftenen på "Rigoletto", det skulle ikke være noget problem, vi var jo ude i så god tid. Billetterne ville komme fra Italien umiddelbart efter uge 7! Ja, godaw do, efter utallige henvendelser

kom de i uge 29, men det er selvfølgelig også efter uge 7.

Nå men tiden nærmede sig jo også til at vi skulle sydover, vi havde bestemt at vi skulle køre søndag d. 10. august, og efter planen stod vi op kl. 5.00, vi ville nemlig køre ved sekstiden, men den var næsten 7 inden vi var færdige til afgang.

Hondaen var pakket dagen i forvejen. Jeg skulle sørge for telt, soveposer og liggeunderlag, og alt var tilsyneladende i orden, indtil Gerda uforvarende stak hovedet ind på mit værelse, og så at ulvehytten stadig stod i hjørnet. Jeg var rimelig overbevist om at jeg havde pakket det, så vi var nær kommet af

sted uden telt. Nå, men af sted kom vi, men allerede omkring Hjøllund prikede Gerda mig på skulderen, og råbte mig ind i det ene øre at vi havde glemt

tiden, da var vi også noget trætte. Vi fik ulvehytten (Wolf 3000) og liggeunderlagene rullet ud, og før vi havde set os om havde vi hensøvet en lille time

Gerda & Peter ved Bad Harzburg

badetøjet. Vi blev enige om at det måtte vi købe undervejs.

Rask gik det atter sydpå, men 5 km fra grænsen begyndte Hondaen at hakke i det, vi var vel ved at køre tør for benzin. Er der nu reservetank på sådan en Gold Wing? Det var der heldigvis. Hondaen blev fyldt op, vi selv fik fyldt på, både væske og lidt at spise. Videre gik det mod Hamburg med en meget heftig trafik samtidig med at varmegraderne steg til subtropiske størrelser. Det var ikke med i vores planlægning. Vi måtte simpelthen holde nogle flere pauser for at få noget at drikke, og omkring middagstid smed Gerda kørebukserne, for at tage cowboybukser på. De var knap så varme. Fra vores ferieplanlægning havde vi bestemt at vi skulle have en overnatning nede i Harzen, og vi ankom til Goslar ved 16-

af vores ferie. Efter et velfortjent bad, gik vi de 3 km ind til Goslar, og så lidt på byen, en meget smuk og gammel by. Vi fandt et hyggeligt sted hvor vi spiste. Tomatsuppe og laksetatar med salat. Gerda kunne godt lide suppen, men "føj" for laksetataren. Jeg syntes nu den smagte rigtig godt. Vi havde begge lidt problemer med maven om natten. Om det var maden vides der ikke noget om. Det var efterhånden ved at være sent og vi måtte hjem til campingpladsen. Det foregik i taxa, da gangvorterne var blevet noget ømme af de mange strabadser i løbet af dagen. Mandag morgen stod vi op ved ottetiden og hentede rundstykker oppe ved campingfatter, og bagefter drak vi morgenkaffe med vores naboer, Karl Johan og Rie, nogle ualmindelig søde mennesker der kom fra Randers.

Efter badet kørte vi til Bad Harzburg, hvor vi kunne se over til det gamle DDR og Bloksbjerg. Pas på piger!! Det var der heksene blev sendt ned i gamle dage. På parkeringspladsen hvor vi holdt var der rig lejlighed til at studere motorcykler, da den samtidig er samlingspunkt for MC'ere. Igen tilbage til Goslar hvor vi gik på byvandring og beundrede den smukke gamle by. Men da vi skulle hjem til campingpladsen, ja så kunne vi ikke rigtig finde ud af byen igen, og jeg var i 4 forretninger for at købe et bykort, men det var ikke til at opdrive. Tilfældigvis kom der 4 danske herrer gående, og Gerda og jeg har nok set tilpas opgivende ud, så vi fik et bykort af dem, og fandt så ud af byen og hjem igen. Vejret var stadig flot, så vi tog en lur under åben himmel, man var vel på ferie.

Det var efterhånden ved at være aften, og vi tog igen til byen. Vi skulle jo også have noget at spise. Vi fandt en kineserrestaurant hvor Gerda da endelig fik noget at spise som hun godt kunne lide. (god mad) Efter at have råhygget os et par timer, gik turen hjem til campingpladsen hvor vi drak kaffe med naboerne. Kl.23,30 gik vi atter til ro.

Næste dag var det meningen at vi skulle tidligt op og videre sydpå, men vi var søvnige og vendte os over på den anden side og sov til kl. 6,45 (som om det ikke er tidligt, det er sgu da midt på natten. Red.) Efter at have pakket al vor habengut sammen og læsset det på Hondaen, fandt Gerda ud af at det bageste blinklys ikke virkede, så var gode dyr rådne, men det var barnemad for vores nabo Karl Johan, han var vant til

at servicere strålekanoner på Århus Kommunehospital, så det blev efter fejlfinding lavet. Klokkeren blev efterhånden blevet 10 inden vi betalte de 22,20 Euro og forlod campingpladsen og turen kunne fortsætte længere mod syd.

Det blev en af de hårdeste ture jeg nogensinde har oplevet, termometeret stod på 38-40° i skyggen hele dagen, og når man kører på motorvejen er der sgu ikke nogen skygge. Hondaens varmemåler var kun en millimeter fra det røde felt, og vores egen varmemåler var langt oppe i det røde felt hele dagen, så der var perioder hvor vi kun kørte 80-100 km mellem pitstoppene. Der skulle simpelthen hældes vand på systemet. Klokkeren blev efterhånden også blevet hen ad halv syv og vi skulle også have fundet et sted for natten, og umiddelbart syd for Ulm drejede vi ad afkørsel 124 og kørte ind til den lille by med det noget pudsige navn Illertissen. Efter at have spurgt os for blev vi anbefalet jernbanehotellet. Det viste sig at være et godt valg, bare det at få det svedige tøj af, få et bad og få noget lettere tøj på. Det var dejligt. Middagen eller rettere aftensmaden blev indtaget i hotellets gårdhave, en dejlig 3 retters menu der bestod af suppe, hønsebryst i champignonsauce og yougurtfromage med frugt og hindbærsauce, alt sammen til under 100 kr. pr couvert. Kl. 22 gik vi til ro, men, men vi kunne næsten ikke sove for varmen, men natten gik da. (mæ hva ??? red.)

Op igen ved sekstiden, jeg havde ikke rigtig ro på mig, det var jo i dag vi skulle til Italien. Vi fik hurtigt badet og pakket vores skrammel sammen, ind-

taget morgenmaden i hotellets restaurant og ud at betale for opholdet i receptionen i alt 67 Euro for et dobbeltværelse, aftensmad og drikkevarer. Det var billigt.

Op på den tohjulede igen og ned gennem Tyrol. Der er flot, Østrig ligeså, men vejene er små til den megen trafik. Vi havde valgt at køre over ved Fernpass, så det blev til lidt bjergkørsel.

Temperaturen sneg sig efterhånden op på de 40° da vi nåede Brennerpasset. Der skulle betales vejafgift både før og efter Brenner, man har indtrykket af det bare skal give kassen. Lige nord for Gardasøen kørte vi af motorvejen og satte kurs mod Riva, det stykke vej fra den italienske grænse og hertil kostede 9,70 Euro. Nedkørslen til Riva er utrolig smuk, faktisk som et fotografi. I en utrolig tæt trafik fortsatte vi sydpå ad Strandvejen til byen Garda, hvor vi i udkanten af byen fandt campingpladsen La Rocca. Pladsen ligger helt ned til Gardasøen, men vi syntes nu ikke at standarden svarede helt til beliggenheden. Prisen pr. overnatning fejlede til gengæld ikke noget, 26 Euro for telt samt Gerda og jeg. Vores plan var at tage 4 overnatninger og så køre over til Venedig om søndagen. Efter igen igen at have rejst villaen, taget bad og fået noget tørt og let tøj på, satte vi os på vore medbragte stole for at hygge os over en kop kaffe. Vi følte os temmelig udbombede, nok mest på grund af varmen. På det tidspunkt havde vi kørt ca. 1700 km siden vi kørte hjemmefra. Vi sad lidt og kikkede hinanden dybt i øjnene og blev enige om at vi godt kunne mærke at vi ikke var 50 år mere. Apropos kaffen

– vi havde hjemmefra medbragt en lille gasbrænder med tilhørende gasflaske og en kedel. Så kunne vi til hver en tid, tidligt som sent lave os en kop kaffe. Det havde vi utrolig megen glæde af. Kaffen er kostbar i Italien. (Det vender jeg tilbage til) . Aftensmaden indtog vi på campingpladsens ”restaurant”, det var noget cafeteria-agtigt, ikke noget særligt. Efter en dejlig slentretur med hinanden i hånden langs Gardasøens bred, var det blevet tid til at tørne ind. Jeg faldt hurtigt i søvn, men Gerda susede ud og ind af teltet, hun syntes der var for varmt.

De næste par dage havde vi sat af til at dase ved vandet og nyde hinandens selskab, vi skulle jo ud og investere i badetøj, Gerda fik en lille sag til omkring 500 kr., hvor jeg kunne nøjes med en hund. Men vil man i vandet, ja så må man jo betale for det. Med henblik på badning i Gardasøen vil jeg nok sige: Der er fandme mange sten. Jeg skulle jo også have fundet ud af noget med busforbindelse til Verona. Vi skulle jo også huske at sove til middag (man har vel ferie), men midt under det hele kom et tordenvejr rullende ned fra bjergene med efterfølgende tordenskyll. Det varede en times tid, men sikke noget dejligt vejr der blev, luften var ligesom renset og det var slet ikke så varmt længere. Vi gik ind til Garda by for at finde et lille listigt sted, hvor vi ville spise, og var hjemme igen ved 22-tiden, og næste dags morgen, efter en god nats søvn, indtog vi morgen-completten i det solsvedne landskab, og ved 10-tiden fik jeg den lyse ide at vi skulle op til Riva del Garda, det var jo over 24 timer siden vi sidst havde

været ud at køre. Efter at have spist en is og drukket en sodavand i Riva, blev vi enige om at køre rundt om Gardasøen hjem. Jeg havde troet at der var omkring 70-80 km, men der var 145 km ad snørklede veje. Ind imellem skulle man passe på både knæ og albuer for ikke at skrabe dem op af bjergsiderne. Efter endnu en vand og en kaffe-pause nåede vi endelig La Rocca. Lørdagen oprandt, dagen hvor vi skulle til Verona. Formiddagen gik med forskellige gøremål, jeg var inde i Garda

Verona skulle vi have fundet Arenaen, og vi gik bare derudaf. Gangvorterne var efterhånden ved at være noget ømme, det her kunne ikke passe, og ganske rigtigt, efter at have spurgt omvej, viste det sig at vi gik i direkte modsat retning af Operaen. Vi var efterhånden kommet under tidspres, for de billetter vi havde købt hjemmefra skulle byttes med nogle andre. Det skulle foregå på første sal ovenpå Liston Bar. Vi nåede det hele. Et par søde kvindelige agenter sørgede for at

Til opera i Verona

by for at få benzin og få tjekket olie og luft. Hondaen skulle jo være klar til næste dag, og Gerda havde igen noget tøj der skulle vaskes. Det er utroligt al det tøj man bruger når det er så varmt. Kl. 14,00 gik vi ud for at finde stoppestedet for bussen til Verona og steg også på, men 100 m efter stoppestedet. Bremserne er måske ikke så gode på de italienske busser? Velankommet til Verona skulle vi have

billetterne blev byttet, og samtidig var de så venlige at fortælle os, hvor vi fandt de bedste pladser i den prisgruppe, hvor vi havde bestilt billetter. Ligeledes fortalte de, at to gader borte lå der et supermarked, hvor vi kunne købe de fornødenheder, vi ville fortære under forestillingen. Bekæstret med vand og vin, sandwich, ost og bananer stillede vi os op ved indgang 15 (Der er

70 indgange) kl. 18,25. Vi havde hørt at dørene ville blive åbnet kl. 19,00. Selve forestillingen skulle begynde kl. 21,00, men i vanlig italiensk stil blev klokken næsten halv otte inden der blev lukket op. Vi fandt os en rigtig god plads, og hyggede os med den medbragte mad, det var rigtig dejligt at sidde mellem titusinder af andre publikummere og bare vente på forløsningsen.

Vore forventninger blev opfyldt. Det var en storslået oplevelse. Før man fik set sig omkring var klokken blevet halv

tid med at dase ved Adriaterhavet, og så tage en båd over til Venedig en af dagene. For efterhånden at indskrænke mig lidt, vil jeg nøjes med at fortælle om vores dag til Venedig, alle de andre dage gik med at dase, hygge og lange spadsereture.

Om tirsdagen var det planen at vi skulle tage til Venedig, og efter morgenmad og tøjvask gik vi op for at tage bussen til Port Sabbioni. Derfra tog vi en båd over til Venedig og lagde til ved Canal Grande. Nu skulle vi igen have noget sat ind på den kulturelle konto.

Vi venter på den dyre kaffe på Marcuspladsen i Venedig.

et, og det hele var forbi. Vi skulle nu finde bus nr. 6264 der skulle bringe os hjem til Garda igen. Hjemme igen kl. 2,30 og trætte og mætte af oplevelser drønedede vi bare til ro.

Næste dag skulle vi så køre til Lido de Jesolo, en landtange der ligger ud for Venedig. Der ville vi tilbringe en uges

Venedig lever virkelig op til hvad turistreklamerne fortæller.

Den er virkelig et besøg værd. Men også en dyr by. 13,40 Euro for 3 vand.

Rekorden blev slået på Marcuspladsen, hvor jeg inviterede Gerda på en kop cappuccino. 23 Euro for to kopper cappuccino, det er faneme dyrt.

Jeg betalte 25 Euro. Tjeneren skulle nødvendig tro at det var fattigrøvene der var på besøg. Vi var også inde i Marcuskirken, vi stod i kø ca. 20 min. inden det blev vores tur. Efter en rundtur i kirken, satte vi os stille hen og tændte et vokslys, og tænkte over det hele. Katolikerne har nok en mere synlig måde at dyrke deres og vores fælles gud på. På en måde er det nok lettere at være katolik. Man køber et vokslys og slår kors for sig, og så tror man vist at man er troende.

Inden vi skulle hjem igen skulle vi lige have fodret duerne på Marcus-pladsen.

Men fredag havde vi tænkt os at begynde turen hjemad, så efter at have pakket villaen og sengetøjet sammen, var klokken blevet 8,30 da vi forlod campingpladsen. Det gik bare derudaf med rappe hovslag af de 87 små japan-ske heste. Hurtigt var vi over Brenner og nu skulle vi bare mod Innsbruck, og så videre vestpå. Men jeg ved ikke rigtig hvad der gik galt, men noget var der galt. Efter at have kørt ind på en rastepads og nøjere studeret Østrigs-kortet, blev jeg klar over at i stedet for at være havnet ca. 100 km vest for Innsbruck, ja så var vi endt 70-80 km

Der er så smukt i Tyrol at man får våde øjne.

Så var det hjem igen til campingpladsen. Som sagt sådan nogle dage med solbadning, das og restaurantbesøg ligner jo alle hinanden, så det er vel rimelig uinteressant at berette om.

øst for. Vi fik vendt modellen og sat næsen i den rigtige retning, og for at gøre det rigtig vellykket kørte vi forkert en gang mere. Vi ville køre ad de små veje op gennem Fernpasset, men vi kom til at køre af motorvejen for

tidligt. Efter en del kørsel på kryds og tværs på små bjergveje, hvor vi nær var blevet løbet ned af et kobbelt køer, fandt vi Fernpasset og kom godt over. Der gik jo nok et par timer i bjergene og en time ved Innsbruck, så Hondaen fik et ekstra rap i røven da vi igen kom på motorvej i Tyskland. Vi tog igen en overnatning på vores hotel i Illertissen. "De wa bår dæjli". Efter knap 14 dage i telt var det bare luksus at komme i en rigtig seng. Ah! Da morgen kaffen var drukket, var det på'en igen. Vi kørte fra Illertissen 7,45 og nordpå gik det, og det gik rigtig godt. Der var kun kødannelser oppe ved Elb-tunnellen, men den var også omkring 20 km på hver side, men vi kom da igennem. Tyskerne er flinke til at gøre plads til motorcykler.

Som sagt, det gik rigtig godt, temperaturen var også blevet mere normal, ca. 25° og tørvejr hele vejen. Dejligt. Kl. 20,15 kørte vi ind på Nørrevang 3. Da

havde vi kørt 1070 km fra Illertissen om morgenen, og vi var faktisk helt friske. Ja vi var faktisk så friske, at efter en hurtig svingom, ja så tog vi til børnefødselsdag samme aften.

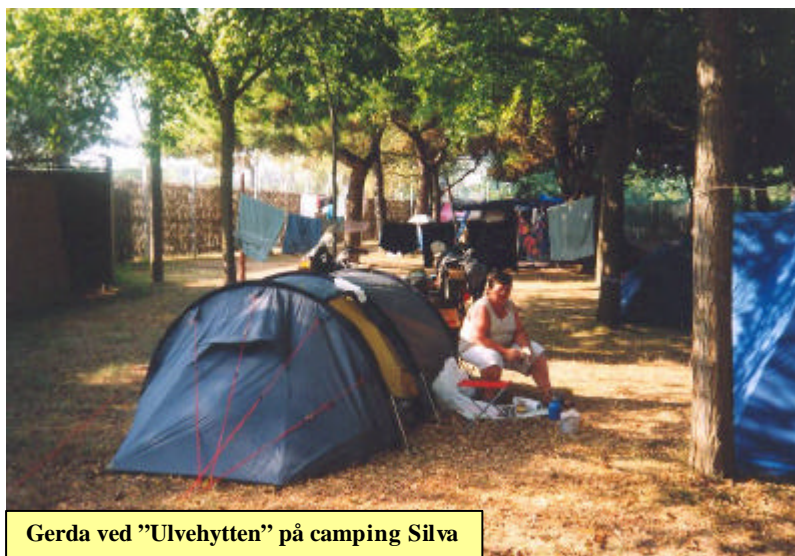
Konklusion:

Her 4 mdr. efter at vi er kommet hjem, siger vi flere gange til hinanden, at det har været en af de allerbedste ferier vi har haft, så det kan vi kun anbefale til dem, der skulle få lyst til en tur til Italien.

En Honda GL 1100 er jo nok ikke verdens mest økonomiske MC. Vi skubede 3800 km asfalt bagud, og til det brugte den 363 l benzin. Men jeg er også slem til at køre stærkt, og det koster jo altså. Til gengæld brugte den ikke en dråbe olie eller vand.

Hvor nødtigt jeg end vil, må jeg indrømme over for mig selv. Jeg bliver mere og mere glad for den komfort den har.

Peter Th.

Gerda ved "Ulvehytten" på camping Silva

På restaurant ved stranden på Lidoen.

Kridtmøde på Klinten.

Fredag, den 14. maj 04:

Håber vi at mange vil lægge vejen forbi Camping Møns Klint.

Vi har reserveret samme hjørne som sidste år.

Du melder dig hos lejrchefen ved ankomsten, hvor du blot siger, at du er medlem af Senior MC Danmark, så vil han vise dig vej, - du behøver altså ikke at løse campingpas.

Husk at medbringe mad og drikke. Der er en campingkiosk, hvor vi kan købe drikkevarer, kaffe m.m.

Borre Brugs har åbent til lørdag kl. 14.00 for yderligere indkøb.

Vi satser på godt vejr, så vi kan grille (husk engangsgrill) – men hvis vejrguderne ikke er os venligt stemt – er der et udmærket køkken på pladsen. Men du skal selv medbringe gryder m.v.

Obs.! Der er en rigtig dejlig bålplads som vi havde det rigtig hyggeligt ved sidste år.

Ida, Jørn, Lene, Buller, Ole og Kisser

HUSK:

Hver tirsdag er vi en lille – men trofast – flok, der møder til en lille køretur ud i det blå.

Vi har kaffen med, og vi skiftes til at bestemme, hvor vi skal køre hen.

I sommers sluttede mange fra Korsør sig til flokken – og selv William fra Kokkedal deltog flere gange.

Så derfor – kig forbi – hvis du har lyst.

Vi kører fra Medings Tømmerhandel, Kanalvej, Næstved.

Er du i tvivl om hvor det er, ring til mig på: 55 44 20 75.

Vi kører efter følgende plan:

1. gang: 06. april kl. 18.00

Hele april kører vi kl. 18.00, herefter kl. 18.30.

Vi kører hele sommeren og sidste gang er den 28.09.

På tirsdagsklubbens vegne: Ole Nyvang

Løvspringstur på Sjælland – 2.5.2004 **Vi mødes ved Næstved Storcenter kl. 10.30.**

Vi kører ud i det blå – jeg finder forhåbentlig et par steder, hvor vi kan nyde udsigten, mens der ryges en smøg, drikkes kaffe og hvad der ellers falder for.

Husk en god solid madpakke!!!

Turens længde bliver ca. 100 km.

Vi slutter af i Karrebæksminde

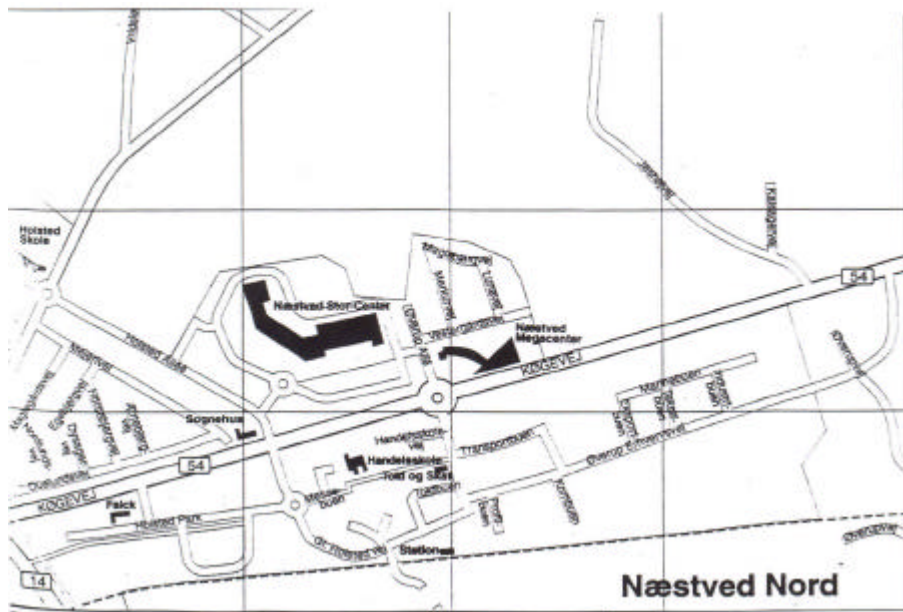
I tilfælde af dagsregn, kontakt mig for evt. aflysning på

Tlf. 55 44 20 75

Mobil. 20 87 73 06

Vi ses den. 02. maj.

Ole

Salgjerhøj – madpakketur

Igen i år smører vi madpakken til at nyde på denne dejlige plet på Mors:

Salgjerhøj ved Flade på Nordmors.

Datoen bli'r:

Søndag den 23. maj ved 12 tiden

Kørevejledning for Jer, der har denne oplevelse til gode:

I den lille by Flade kører man op mod Salgjer Høj, som ligger ca. 90m over havet.

Her er der en usædvanlig smuk udsigt over Thisted Bredning, mulighed for at sidde ved borde og bænke for nogle – på græsset for mange andre – og ellers være sammen med mc godtfolk fra nær og fjern.

Vel mødt!

Si'r Lene & Dorthe

Nyt fra Udenrigsafdelingen

Her er godt nyt for alle, der holder af et godt glas øl og dejlige MC-veje.

BELGIEN

Vore venner fra ”Houtland Motorsport” i Belgien har meddelt, at deres H 38 træf i år bliver afholdt 7 – 9 maj. Alle, der tidligere har deltaget, vil højst sandsynligt modtage en personlig invitation, når disse bliver udsendt. Træffet er et lukket arrangement, i lighed med vort eget Internationale Senior Rally, hvor alle andre end klubbens medlemmer med ledsagere også skal være udstyret med personlige invitationer for at kunne deltage.

Derfor - hvis I gerne vil deltage, er I nødt til at henvende jer til mig, så vil jeg prøve at skaffe jer en personlig invitation.

TJEKKIET

Den tjekkiske klub ”The Independent Four-Stroke Club Zlín” inviterer til det 14. Internationale Four-Stroke Rally. Træffet er åbent for alle motorcyklister.

Træffet afholdes i 2004 på campingpladsen i Hranice – samme sted som 2003. Tidspunktet er fra 4 – 8 juli. Der er en link til den tjekkiske klub på vores egen hjemmeside.

Som tidligere år har jeg booket et antal indendørs sovepladser, som uddeles til klubbens medlemmer efter ”først til mølle” princip. Hvis I er interesserede i dette, kontakt mig snarest – og senest d. 15. juni. Efter denne dato overlader jeg nemlig ubesatte køjer til den tjekkiske klub.

Info. Lene

**Jeg vil også til at tro på Julemanden igen.
Mon sådan en basse hjælper Vidar og Nelly til
at komme til træf til tiden??**

INVITATION

Frit Vendsyssel MC træf.

Frit Vendsyssel afholder familie MC træf den 26 / 27 juni 2004.

Træffet afholdes i Tversted, som ligger mellem Hirtshals og Skagen.

Frit Vendsyssel er en lille mc klub med ca. 25 medlemmer, som alle er over 35 år.

Foruden vores MC'er og kørsel på disse, sætter vi det sociale samvær højt og der er meget lidt rocker i os.

Træffet er anderledes på den måde at vi kun inviterer deltagere som vi mener "ligner" os.

Vi går ikke vildt meget op i slagsmål og husmoderstrip, men bl.a. god mad og drikke, hygge og god musik og fornuftig kørsel på vores mc'r kan vi godt gå ind for. Børn og andet påhæng, som kan være på jeres mc'r, er også meget velkomne.

Vi vil ikke være flere end 200 - 250 træfdeltagere og derfor kræver det tilmelding og et deltager gebyr på 100 kr. pr. person over 16 år. Under 16 år fri entre.

På pladsen er der bad og toilet, teltplads, festtelt, musik, forskellige udstillinger, bar med øl, vin og vand, mad morgen og aften osv.

PROGRAM.

Fredag : Teltpladsen og bar, med billige drikkevarer, åbner kl. 1500.

Lørdag : Orienteringsløb Vendsyssel rundt, posterne er bemandedt fra kl.1000 - kl. 1600. Turen vil være ca. 200 km lang og der er 4 poster. Der vil være rigtig god tid til at nyde det dejlige Vendsyssel og det eneste der kræves, for at være med i lodtrækningen om de mange dejlige præmier, er at man gennemfører. Posternes rækkefølge og tiden er op til den enkelte. Der udleveres kort.

Kl. ca. 1900. Mad, spis det du orker, 85,00 kr. Øl 10 kr. Vin 40 kr. vand 10 kr.

Musik - lodtrækning - hygge - og hvad man ellers finder på indtil du falder om.

Søndag: Mulighed for kaffe og rundstykker og en lille til at klare halsen.

Tilmelding: Inden 1 April

Send en mail til

FRIT-VENDSYSSEL@FRIT-VENDSYSSEL.DK

eller ring til et af følgende numre: Erik 98 93 58 66 -

Hans H. 98 93 90 30 - Kim 98 93 12 01 for yderligere oplysning.

UPSsssssss

Dejlig glad dreng ved vintertræffet

Træt gammel dreng ved vintertræffet

Nye medlemmer.

- 595-56 Palle Bleeg Nielsen
Sønderås 12
4200 Slagelse
4725 7084
mob.: 2399 9012
Ple.Nielsen@Fagerhult.dk
Honda ST 1100 Pan-European
- 596-54 Bjarne Krømmelbein
Ålborgvej 10
Gråmose
7442 Engesvang
mob.: 2460 9509
Honda Gold Wing 1000
- 597-51 Søren Knudsen (Christensen)
Haverslevvej 46
Ersted
9520 Skørping
9837 5048
mob.: 6175 0968
viergaard@mail.dk
Suzuki GSF 1200 Bandit
- 598-55 Jens Jørgen Maagaard
Bregnevej 8
7470 Karup
9710 2458
mob.: 9710 1919
maagaard@pc.dk
Yamaha XJ 900

Vi byder alle vore nye medlemmer velkommen i klubben, og håber at vi kan leve op til Jeres forventninger.

Ændringer i medlemslisten.

Der har været en del ændringer i medlemslisten, som ikke vil blive omtalt her, da den nye medlemsliste udkommer med næste blad.

Denne vil være opdateret med alle ændringer samt en del manglende fotos.

Hvis man har ændringer, som bør optages i listen, da bedes man venligst kontakte redaktør eller kasserer snarest muligt.

Hvis der er nogen, som endnu ikke har fået deres foto i listen, kan dette sendes til Jens Ove Kristensen, som så vil sørge for, at det bliver sat i medlemslisten.

Hvad Vidars gamle
HD er blevet til:
MC for kvinder

Da den gamle dreng fik kolde fødder i Vilnius
En rejseberetning af Anders P. Andersen, 465-47, Senior MC Danmark.
Tak til Pia & Jens -Erik Laursen,
Pia Tofteng samt John Maaberg for velvillig hjælp.

Jeg skal hilse og sige, at det er et slid-somt arbejde at køre i kortege med 12 motorcykler 8 dage i træk på mere eller mindre dårlige veje. Henning, som kørte bag ved mig, måtte have bemærket mit slid og min dybe koncentration. Af og til kørte han op på siden af mig og lavede trutmund - sikkert i al uskyldighed for at muntre mig op; men for helvede, jeg var ved at falde af maskinen af bar grin. Prøv at få Henning til at lave trutmund, så vil I forstå mig.

Allerede i Dalarna sidste år besluttede John og jeg at booke os ind på Niels' Lithaun-tur fra d.16. til d. 23. maj 2003. Det kunne være spændende og interessant at besøge et af de baltiske lande, som efter 50 års sovjetisk besættelse og indflydelse atter var en fri nation. Hvad var der sket efter sovjetperiodens initiativløshed og de endeløse køers tid?

Sjællandsfarerne var sat i stævne på Hydro-TEXACO-tanker ved Karlslunde, fredag d. 16.maj, kl. 12.45. Dog blev Pia og Jens-Erik samlet op ved Korsør af jydegruppen.

Flere andre MC-grupper var ligeledes sat i stævne på tanken den dag. Bl.a. Lis' bornholmergruppe. Jeg havde ad omveje fået kendskab til Lis' mødetidspunkt. Så jeg ankom i god tid for at få en sludder med hende. Lis havde netop tanket op og sad på Viragoen og rodede efter lommen i dragten til portemonnæen, da jeg lagde mig op på siden. Stor overraskelse og derefter et ligeså stort smil. Vi fik rigtigt snakket og grinet inden jyderne ankomst.

Endelig ankom jydegruppen. Efter præsentationen af de af mig ukendte deltagere undrede det mig, at Jens, varmemesteren fra Karup, ikke standsede motoren. Jeg spurgte høfligt hvorfor. Njah, sagde Jens, starteren

Alle deltagerne forsamlet i Vilnius

fungerer ikke, så maskinen skal løbes i gang. Så tak, tænkte jeg.

Kl. 17.00 skulle vi være i Karlshamn og begynde ombordkørsel på det store kombinerede fragt- og passagerfartøj, "Palanga". Så vi susede gennem de forårsduftende skånske landskaber med en enkelt pause undervejs på en motorvejstank. Niels, skipperen og rejselederen, samt varmemesteren fortsatte uden pause til et MC- værksted for om muligt at få repareret startmotoren.

Vi samlede Niels og Jens op adskillige km længere fremme på en rastepads og var meget spændte på om det var lykkedes at få starteren repareret. Desværre ikke. Den her, sagde Jens og trak en hammer, var det eneste værkstedet kunne tilbyde mig. Vi gloede vantro på hammeren. Jamen.....??? Jens gik hen til maskinen og trykkede på knappen - og gav starteren et dask i "røven", og sandelig om den ikke gik i gang. Det må have været ubehageligt for starteren med sådan et bestemt dask i "røven" - for den voldte overhovedet ingen problemer resten af turen.

Lørdag formiddag **d. 17. maj** ankom vi til Klaipeda efter en rolig nat over Østersøen. Om aftenen havde vi alle stillet urene en time frem.

Det tog en del tid at komme ud fra havneområdet i Klaipeda. Det var på grund af de bureaukratiske eftervirkninger fra sovjetperioden. To mand om en kuglepen.

Rasa, Niels' lithauiske kæreste samt hendes vennepar, Roma og Alius på motorcykel, ventede på os udenfor

havneområdet. Rasa var vores særdeles kompetente guide og hjælper under hele turen og venneparret, Roma og Alius, dannede en betryggende bagtrop i kortegen

Vel ude af et af sovjettidens betydeligste havnebyer var vi på landet. Et utroligt frodigt landskab mødte os. At Lithauns vestlige områder er slette-land med et højt grundvandsspejl, kan der ikke være tvivl om. Skovene består hovedsageligt af birk, pil og poppel i alle afskygninger. Markerne er engagtige med en kraftig og sort muld.

Efter nogen tids kørsel slog det mig, at der var noget galt. Markerne var jo ikke opdyrket!? De lå hen som græsenge, gulprykkede af mælkebøtter. Kun ved de små misligholdte landbrug, som hovedsageligt var bygget af træ, så vi opdyrket jord - det var til kartofler og grøntsager. Kartofflerne blev flittigt lagt, mens vi for gennem landskaberne. Her og der så vi de små marker blive vendt med hest og plov - kun få steder blev en gammel blå osende russertraktor anvendt (- alt russisk materiel var tilsyneladende blå). En enlig ko eller to stod som regel tøjret på græs tæt ved bygningerne og her og der en hest. Det var tydeligt, at den overvejende del af landbefolkningen levede fra hånden og i munden.

Storke så vi overalt (Pia, vognmandsfruen fra Tune, storked....øh, spurtede rundt og tog en masse billeder af storke - i luften, i rederne og på markerne). Jeg følte mig helt hensat til 50'ernes Danmark, hvor storkene var et almindeligt syn på markerne og i engene.

Jeg spurgte senere Rasa, hvorfor jorden lå uopdyrket hen. Hun fortalte, at opkøberne af statsjorden hovedsageligt var velhavende byboere uden nogen som helst viden om landbrug, og landarbejdere med en selvstændig landbrugsviden var der få af og de få der var arbejdede for de udenlandske landmænd, som havde opkøbt - og stadig opkøber - de store tidligere kollektivbrug.

Lithaun var før hen et landbrugssamfund, som langsomt blev industrialiseret - ganske som i Danmark. Det vil sige, at langt den overvejende del af befolkningen er beskæftiget i industri, handel og håndværk. En af de væsentligste årsager til, at Lithaun har søgt optagelse i EU er at få økonomisk hjælp til genopbygningen af landbruget.

Et seværdigt mål for dagen var Lithauns berømte korshøj, som ligger forholdsvis tæt ved Letlands sydgrænse. Højen er blevet til i protest mod det sovjetiske styre. Tusinder og atter tusinder kors er sat på og omkring højen. Korsene findes i alle slags materialer og størrelser. Ja, selv gamle kasserede bilnummerplader er der lavet kors af. I dag er det en tradition, at brudepar efter velsen valfarter til højen og sætter et kors.

Hen på aftenen ankom vi til Ukmerge. Vi fandt relativt hurtigt Hotel Ukmerge,

som set udefra var en grim misligholdt laksefarvet betonkasse. Alle motor-cyklerne blev parkeret i kælderen. Kælderen lignede nærmest en ruin. Stor var derfor vores forbavselse, da vi kom op hall'en. Den store bygning var gennemrestaureret indvendigt. Alt var nyt. De anvendte materialer samt håndværk var af solid kvalitet hele vejen igennem. Det var et gennemgående træk på de hoteller og Bed and Breakfast vi boede i i byerne. Luksus til en billig penge.

Søndag **d. 18. maj** overnattede vi i et primitivt Bed and Breakfast hos hr. og fru Maksimova i en gammel landsby. Det var langt det hyggeligste, På et tidspunkt under turen til overnatningsstedet måtte vi inddrage Hennings licens til at føre sidetasker og

topboks. Henning havde ganske let bumpet ind i John og mig. På den første og bedste rasteplads fjernede vi resolut Hennings sidetasker samt topboks. Den ene sidetaske fik han allernådigst lov til at spænde bagpå sadlen. Den anden taske spændte vi på

Johans maskine og topboksen fik jeg - det var jeg lidt ked af, for den indholdte Hennings sure sokker og underbukser samt en stak bananer.

Inden vi ankom til hr. og fru Maksimovas B&B, besøgte vi et interessant biavler-museum dybt inde i skovene. Kørselen foregik ad snørklede grus og skovveje. Det voldte vanskeligheder for de fleste at manøvrere de bagage-tunge maskiner gennem grus og fedtede vandpytter. En gik det dog helt galt for. Vedkommende væltede ikke bare en gang, men to gange, - heldigvis uden fysisk overlast.

Omkring spisetid ankom vi til hr. og

Senere på aftenen gik vi alle i sauna - dog herrer og damer for sig. Jens-Erik og Alius afsluttede saunaen med et hovedspring i søen (- brrrr). Vi andre nøjedes med et kort koldt brus ved saunaen.

Vi rygere måtte selvfølgelig sætte os udenfor under et halvtag, men det var nu ikke så galt. Mens vi tågede tobak, nød vi nattergalenes sang i pilekrattet ved søens bred.

Pia og Jens-Erik havde betænksomt medbragt små danske gaver. Det søde værtspar fik to krus med typiske danske motiver, som en påskyndelse for deres opofrelse - 16 personer var lige i overkanten af hvad stedet kunne bære.

Europas geografiske centrum nær Vilnius

fru Maksimovas B&B. Huset var et gammelt træhus, som set udefra var typisk for Lithaun. MC'erne blev parkeret i husets hyggelige have under blomstrende æbletræer. Haven mundede ud i en stor sø med bådebro.

Værtinden, Regina, havde travlt, da vi ankom. Efter vi havde indlogeret os satte vi os ind i køkken/alrummet, hvor Pia og Jens-Erik ivrigt hjalp Regina med madlavningen og borddækningen. Det var hun glad for.

Tilsyneladende havde det moret hr. og fru Maksimova at have en flok humørfyldte danskere på besøg. Afskeden var bevægende.

Efter godt en halv times kørsel holdt vi ind på en rasteplads. Rasa henvendte sig til Pia og Sten (vognmandsparret fra Tune) og spurgte om ikke de manglede noget. Næh, det mente de ikke. De mente bestemt de havde husket det hele hos Maksimovas. Ja, de havde oven i købet gået værelset

igennem en ekstra gang. Rasa kunne så fortælle, at Regina Maksimova havde ringet på hendes mobiltelefon og fortalt, at under en madras havde hun fundet en mappe med penge og vigtige papirer mærket Pia og Sten Tofteng. Da blev de sgu blege. Uden tøven tilbød Roma og Alius at køre tilbage til Maksimovas, hvilket Pia og Sten tog imod med stor taknemmelighed.

Seværdigheden denne dag var et besøg i Europaparken - "Europas geografiske centrum", ifølge Lithauns kunstnere. Ud over en smuk park med kunst i alle former er den mest kendt i omverdenen for labyrinten, som udelukkende består af kasserede fjernsynsapparater.

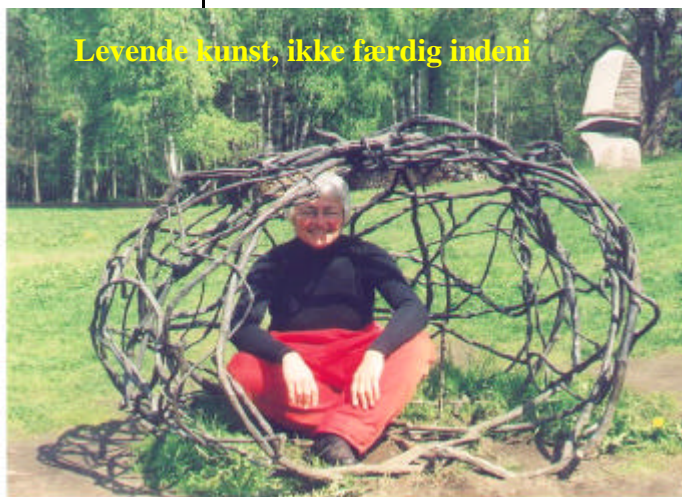
Der var overraskende lidt trafik på landet, når vi fjernede os fra by-områderne. Ofte mødte vi kun hestevogne med manden på bukken passerede vi et landmandspar, som trak af sted med en flok køer i vejkanthen.

Vi ankom til Vilnius **d. 19. maj** om eftermiddagen i myldretiden og dejligt solskin. Trafikkultur eksisterer ikke i Lithaun, - endnu. Jeg lå bag ved en gammel, hvæsende og dieselosende blå russerlastbil, som ydede en solid beskyttelse mod de pågående bilister. Da vi nærmede os den gamle bydel, hvor vi skulle bo, væltede regnen i et nu ned over os. Vi blev hurtigt driv-

våde. Ifølge Niels var det en ganske typisk modtagelse i Vilnius.

Efter at have indlogeret os på Bed&Breakfast, "Litinterp", søgte vi ud i byen for at handle. Vi skulle bl.a. have dåseøl. Jeg havde taget en flaske mjød med. Vi valgte den første aften i Vilnius til at vederkvæge os med dåseøl med en sjat sød mjød i. Det skulle så give sig ud for at være rejsegilde.

Med møje og besvær fandt vi et åbent super-marked, som havde dåseøl i

små størrelser. Desværre var der ikke små lithauiske dåseøl, men derimod små Faxe øl. John mente bestemt, det skulle være lithauisk øl. Han var fandeme ikke kommet til Lithauen for at drikke Faxe-øl. Johan kom heldigvis mig til undsætning. Du skal ikke rette dig efter John, sagde han, ta´ du bare Faxe-dåserne. Jeg tog 16 styk, betalte og gik.

Vel hjemme på "Litinterp" forklarede jeg i højtidelige vendinger, hvordan seancen skulle foregå, - "først åbner I dåsen, så tager I en slurk og så hælder

jeg en sjat mjød i. Og så skal I nyde gudedrikken med følelse". Johan, Henning og Jens var meget spændte (John kendte jo proceduren). Pludselig begyndte det at brumme bag mig - og det tog til. Så eksploderede John. En ting var fandeme at glemme at tage øl og spiritus med til Sverige - det kunne han til nød overleve, men at byde på alkoholfrit øl i Lithauen, det., det.....!!! Milde magter, det var sgu rigtigt. Jeg havde købt 16 alkoholfrie Faxe-dåser. Den aften var jeg bestemt ikke i kridthuset.

Den første aften spiste vi på en hyggelig restaurant i den gamle bydel. Under middagen underholdte Sten og Jens-Erik med et væld af vittigheder. Den ene værre end den anden. Aldrig har jeg oplevet så megen grin under en middag.

Efter middagen bad Jens-Erik om regningen på det rødvin, han havde drukket. 5 litas, sagde den unge servitrice.

Hva...! - Jeg har fanme ikke drukket 5 liter, næsten råbte Jens-Erik. 5 litas, gentog den unge pige. Vredesrødmen bredte sig ned over Jens-Eriks ansigt, ja selv overskægget begyndte at antage et rødligt skær. Så pustede han sig op. Nu skulle han.....Hov, hvad var det nu lige med de der penge. Hed de ikke noget med liter eller litra eller....? - (5 litas svarer til ca. 12 kr.).

Pigerne syntes aftenen var ung. De ville i byen for at se på nøgne mænd. Sikke da noget pjat, sagde jeg, I har jo os. Vi kan da klæde os af ganske gratis. Efter de andre var gået, sad John og jeg og nød et glas fadøl og sludre-

de med den unge servitrice. Hun blev imponeret, da vi fortalte, at det middelaldrende selskab hun havde serveret for hele aftenen var en flok motorcyklister fra Danmark.

Da vi kom tilbage til "Litinterp" sad pigerne i spændt forventning med musik og det hele. De ville ha' striptease-show nu. Jamen, forsvarede jeg mig, - det sagde jeg jo bare for sjov. Den slags ting skulle jeg aldeles ikke spøge med (oh - gid jeg dog bare en gang imellem kunne holde kæft med tilbagevirkende kraft). Jeg forsøgte at drage Henning, Johan og Jens ind i det under henvisning til, at jeg bare var en sølle maneger, som delte opgaver ud. Den var pigerne helt med på og det var tydeligt at mærke, at de mente det (Henning og Johan så efterhånden noget bëtuttet ud). Da fik jeg gamle dreng sgu kolde fødder. Aldrig har jeg brugt så mange argumenter for at slippe ud af en katepine (- jeg var ellers lige på nippet til at strippe, bare for at få fred).

Vilnius. Tirsdag, **d. 20. maj**, havde vi mulighed for at vandre rundt i byen. Særligt i den gamle bydel, som vi boede i. En bydel med atmosfære. Vilnius er en moderne og hektisk by på lige fod med de store europæiske hovedsteder (- når man lige ser bort fra de kvindelige gadefejere med riskostene). Som det første valgte John og jeg at besøge den gamle højliggende middelalderborg Gedimina, med det ottekantede tårn, som er Vilnius' vartegn. Tårnet er indrettet som museum og på toppen er der en udsigtsplatform med en storslået udsigt

over Vilnius. Særlig udsigten over den gamle bydel betog os. Vi talte ikke mindre end 18 store katedrallignende kirker (- i virkeligheden er der 40 større eller mindre kirker i Vilnius - overvejende romersk katolsk). Vi var ikke et øjeblik i tvivl om, at vi skuede ud over en metropol af format. Og det er der ikke noget at sige til. Lithaun var i renæssancen et storhertugdømme med besiddelser til Sortehavet i syd og stort set hele den europæiske del af Rusland mod øst - næsten til Moskva. Vandreturen gennem byen oplevede vi som en vandring tilbage i tiden. Bygninger fra det 16. og 17. århundrede stod stort set uberørte med deres smukke renæssance- og barokfasader. Det skal dog her indskydes, at Vilnius blev bombet under 2. verdenskrig med store skader i den gamle bydel til følge. Mange af de gamle bygninger er dog nøje genskabt. Men de gamle uskadte bygninger fornægtede sig ikke. Særligt de store kirker, som forfaldt stærkt under det sovjetiske regime. Vi besøgte to, hvoraf den ene var den store stolte katedral. Katedralen var velholdt i forhold til de øvrige kirker. Det skyldtes, at den blev anvendt som Lithauns kunstmuseum fra 1950'erne til slutningen af 1980'erne. Den anden kirke vi besøgte var under restaurering, et enormt arbejde, hvor der nænsomt blev arbejdet med detaljen. Kirken var betydelig mere interessant end katedralen, fordi den i det ydre fremstod med epokemæssige til- og ombygninger. I det indre kirkerum var nicher, døre, vinduer og gange i murværket, som havde været skjult i århundreder, frilagte.

Fra Vilnius, **d. 21. maj**, kørte vi mod syd gennem et smukt bakket landskab, den baltiske højderyg, ganske tæt ved grænsen til Hviderusland, for at besøge Grut Parkas. En privat park, som på alle måder fortalte om de lidelser, det sovjetiske regime havde påført det litauiske folk de første år af besættelsen. Det første der mødte os i parken var en togstamme bestående af kreaturvogne med et gammelt lokomotiv. Togstammen var blevet anvendt til deportation af Lithauens intelligentsia til Sibirien. Parken var fyldt med sovjetiske symboler, billeder og statuer, - ikke for at mindes perioden, men for ikke at glemme den. blev flokken delt i to. Det ene hold boede i et B&B under særdeles luksuøse forhold, bl.a. undertegnede. Jeg har aldrig set noget lignende. Huset var et schweizerliggende hus med to etager og en komfort, som kun findes i rigmandshjem. Det andet hold boede på et almindeligt hotel, dog med en høj standard. Det var den nat John, Jens og Johan plankede den efter et værtshusbesøg. Schweizerhuset var omgivet af et indbrudssikret hegn og ud mod gaden var der en elektrisk port, hvor man bare skulle trykke på en knap, så kom værten og åbnede, men det kunne de gamle rødder åbenbart ikke finde ud af, for de kravlede sgu over porten. Værten blev noget forbavset, da de tre rødder pludselig stod inde i hall'en. Mon ikke værten har fået lavet lidt om på indbrudssikringen efter vi er rejst?

Om aftenen samledes vi til den sidste middag sammen i Lithaun. Blandt talerne efter middagen var der særlig

en, som mødte stor sympati. Det var Hardy, en stor rar 63 årig sindig midtjyde, som i en sen alder havde anskaffet sig en motorcykel til små "dulreture". Med et lunt smil takkede han os - for den store pædagogiske indsats samt hjælpsomhed, der blev mig til del under turen". Hardy havde det bestemt ikke nemt med kortegekørselen og den hårde disciplin, som er nødvendig. Det var første gang, han var på langtur med sin motorcykel og første gang, han var sammen med rutinerede og rejsevante motorcyklister.

Hardy havde det heller ikke nemt med at finde ind i vores noget specielle MC-jargon og den måde vi drillede hinanden på. Men jeg er sikker på, at inden han faldt i søvn efter dagens strabadser, havde han ligget og moret sig over vore fjollerier.

Hardy fik flyttet nogle store personlige grænser på turen. Det han gjorde krævede mod. Så mon ikke vi ser Hardy som Senior-medlem. Det vil jeg håbe.

Torsdag **d. 22. maj** blev vi inviteret hjem til Roma og Alius, og tog på den måde afsked med dem. Vi blev budt på et overdådigt traktement med alt hvad hjertet begærede. Vi hilste på deres søde børn samt Alius' søster. Pia og Sten havde godter med til deres børn for endnu en gang at vise deres taknemmelighed for Roma og Alius' hjælp (Pia og Sten havde givet dem en middag i Vilnius samt

en tankfuld benzin. Penge ville de absolut ikke tage imod).

Roma og Alius har et stort Autolakeringsværksted med 12-14 mand i arbejde.

Efter besøget hos Roma og Alius kørte vi stille og roligt mod østersøkysten, hvor skibet "Palanga" ventede os. Solen skinnede fra en skyfri himmel. Kastanietræerne langs vejene stod med deres smukke hvide lys, hvidtjørnen lyste op overalt i det grønne og frugttræerne blomstrede duftende omkring os, når vi kørte gennem landsbyerne. På et tidspunkt holdt vi ind på en udsigtsplads ved Lithauns vandrigeste og længste flod, Nemunas, og nød det bugtende løbs frodige bredder. Niels havde bestilt lækre håndmadder, sort kaffe m. v. fra en forretning, som lå overfor pladsen. Og der sad vi så, - hver især mætte og tilpasse og med blikket rettet mod den

**Nogle nyder udsigten
Jens-Erik har ikke glemt hvad han er
kommet for ☺**

kraftige strøm i floden og filosoferede over oplevelserne. Lithaun er nu blevet en del af det europæiske fælles-

skab. En hastig modernisering er på vej i byerne og på landet - sidstnævnte i særdeleshed.

En stork landede i et elegant svæv på flodbredden og spankulerede søgende

rundt. - Vi betragtede den længe. Jeg tror vi alle tænkte, at om nogle år vil storken osse være et særsyn i Lithaun.

465-47 Anders Peter

Formanden nyder cigaren

Forfatteren til ovenstående beretning

Göran ved vintertræffet

Don Madsen bøjer sig ydmygt for redaktøren

"Sig sandheden, men se at komme væk."
Slovensk ordsprog

"Dansk tryghed er at have en øloplukker tøjret til sin gyngestol."
Benny Andersen

Senior MC-arrangementer 2004.

* Angiver at der tale om et af klubbens egne arrangementer.

*16-18/4	Forårstræf med generalforsamling på "Harrebjerg" ved Skive.
Arr.: Gitte & Jørgen Buch
Jan Nygård Jensen
Anne (Donna) & Sven Madsen
Kurt Justesen, Børge Brøner
Svend Aage Madsen
Lene & Jens Ove Kristensen	*11-13/6	21' internationale sommertræf i "Remmerstrandlejren" i Gudum ved Lemvig.
Arr.: Kulsvierne fra Salling
2/5	Løvspringstur på Sjælland
Se inde i bladet.
Info: Kisser & Ole	26-27/6	Frit Vendsyssel MC træf i Tversted mellem Hirtshals og Skagen.
Se inde i bladet.
14-16/5	Kridtmøde på Klinten.
Se inde i bladet.
Info: Kisser & Ole	6-8/8	Hyggeweekend på Rantzausminde camping ved Svendborgsund.
Info: Bodil & Karl Erik
23/5	Madpakketur til Salgjerhøj på Mors. Se inde i bladet.
Info: Lene & Dorthe	13-15/8	Vildmarkstræf i Sverige
Se inde i bladet.
Henny, Ib, Daniel og Göran
6/6	Kaffemøde hos Ulla & Johan Lindvedvej 5, Ø. Snede, kl. 14	20-22/8	Indianertræf i Mern
Info: Indianer-Ole
		*17-19/9	Efterårstræf på "Store Klaus" mellem Kirke Værløse og Ganløse
Arr.: ???

STOR BEDRIFT

*En mand sidder på et værsthus og fortæller om en safaritur:
- En dag dukkede der en stor og sulten løve op lige bag mig, og jeg løb alt, hvad jeg kunne, men løven kom tættere og tættere på.
Pludselig faldt den og brækkede halsen, og så var jeg reddet.
- Tak skal du ellers have. Hvis det havde været mig, havde jeg skidt i bukserne.
- Hvad pokker tror du, det var, løven gled i?*

Senior-Nyt

Nr.2 - Maj 2004

**Den nye 1000 ccm MZ
Der er sket noget siden de osende totakters tid.**

Senior- Nyt

Officielt klubblad for landsforeningen

Senior-MC-Danmark

Nr. 2, Maj 2004, 20.årg.

Udkommer 4 gange årligt og sendes til alle medlemmer.

Dette nr. er trykt i 300 expl. hos Morsø Folkeblad.

Bestyrelsen

Formand:

Finn Bundgaard Paulsen
Mølløvænget 17, Voldum
8370 Hadsten
Tlf. 8649 1153 Fax 8649 1918
Mobil. 2512 2418
finn.paulsen@familie.dk

Næstformand:

Jørgen Holm
Børupvej 156
8310 Tranbjerg J.
Tlf. 8615 0746
Mobil. 6075 8699
holm1204@netscape.net

Kasserer:

Bent Bach-Andersen
Bakkevej 22
6870 Ølgod
Tlf. 7524 4776
Mobil. 2124 1165
bent@bach-andersen.net

Redaktionen:

Erling Christjansen
Holmevej 38, Annisse N
3200 Helsinge
Tlf./Fax 4879 6214
Mobil. 2098 6214
emc@christiansen.mail.dk

Bestyrelsesmedlem:

Lone Grønkjær
Holebyvej 21
4894 Øster Ulslev
Tlf. 5486 5275
jenlog@mail.dk

Foreign Affairs

Lene Aggerholm Kristensen
Lyngvænget 31, Glyngøre
7870 Roslev
Tlf./Fax 9773 1448
Mobil. 4092 3778
lene.a.k@post.cybercity.dk

Øvrige

Suppleant:

Pia Laursen
Egevej 22
4220 Korsør
Tlf. 5838 0587
jepi@laursen.mail.dk

Kasserer suppleant:

Rune Bach-Andersen
6870 Ølgod
Tlf. 7524 5032
Mobil 4044 8032
rune@bach-andersen.net

Klubeffekter:

B & B Raufort
Højgårdvej 14,
Vium, 7870 Roslev
Tlf. 9757 9096
Mobil 6133 1596
braufort@tiscali.dk

Web-Master:

Jens Ove Kristensen
Lyngvænget 31,
Glyngøre, 7870 Roslev
Tlf. 97 73 14 48
Mobil. 40 87 14 49
job1@vip.cybercity.dk

www.senior-mc-danmark.dk

Kontingentet udgør årligt	kr.250,-
For ægtefæller	kr.125,-
For samboende	kr.125,-
Indmeldelsesgebyret er for alle	kr.100,-

Klubbens gironummer
2 39 80 79

Næste nummer af Senior-nyt udkommer i September,
deadline for bladet er mandag d. 9. august

Formanden skriver:

Så ligger forårstræffet bag os. Sikken et vejr, vi havde: Lunt og med en del sol, kun var det lidt koldt natten mellem fredag og lørdag. Det var ligesom det satte hele stemningen et par streger i vejret. ”Vinter Farvel” – ja, nu tør vi næsten tro på det!

Generalforsamlingen forløb efter min mening i god ro og orden. Der blev ingen udskiftning i bestyrelsen i denne omgang. Det vil så sige, at Erling sætter rekord med 14 år som bestyrelsesmedlem og redaktør, inden I kan slippe af med ham. Den bliver næppe nogen sinde overgået. Han burde have en medalje for lang og tro tjeneste! Nu er det nærmest stående problem så at finde en ny kasserer, når Bent takker af til næste år. Rune ville have været et godt bud, men hans forretning kører nu så godt, at han har tilkendegivet, at han ikke får tid til overs. Dejligt for ham, skidt for os. Så se jer i spejlet: Ser I en person med lidt sans for økonomi og regnskaber, så smil: så har du chancen for at gøre din dejlige klub en tjeneste til gengæld for de herlige stunder, du har fået af den!

Personligt vil jeg gerne sige tak for den tillid, I har vist mig ved at genvælge mig som formand. Det er en dejlig fornemmelse at føle, at I trods alt står bag den måde, bestyrelsen og jeg leder klubben på, og I kan regne med, at vi gør præcis de ting, som vi mener, vil være til klubbens bedste.

Nu ligger sommeren så endelig foran os. Nyd den kør dig nogle dejlige ture, og husk at skrive hjem til Senior Nyt om, hvad du oplever, og gerne med et billede eller to. Så kan vi få et flot julenummer med gode historier, som vi kan nyde sammen med klejnerne og portvinen i julelampens skær...

Kør pænt (hvis du ellers kan få dig til det!) – vi skulle gerne ses både til sommertræffet og til efterårstræffet.

Finn.

HÆVNEN ER SØD

Bonden kigger på sin kone, som er ved at klæde sig af:

- Du er sgu snart lige så fed som en mejetærsker!

Da de lidt senere ligger i sengen, bliver han kærlig, men hun er tøvende:

- Hvad pokker, vil du ikke?

- Nej, man starter da ikke en mejetærsker for et enkelt, slattent strå.

MELLEM FAR OG SØN

- Far, en af de andre drenge henne i skolen kaldte mig "bøsserøv" i dag.

- Det skal du ikke finde dig i. I morgen stikker du ham et par flade.

- Er jeg nødt til det? Jeg synes faktisk, han er sød.

21' INTERNATIONALE

SOMMERTRÆF

11. – 13. JUNI 2004

**Træffet afholdes i
Remmerstrandlejren**

Remmerstrandvej 75
Humlum, 7620 Lemvig.
Mønttelefon 9786 3121

Tilmelding til træffet skal ske senest: 19. maj 2004.

Træfpladsen åbner fredag kl. 16.00, og træffet slutter søndag formiddag.

Pris for arrangementet:

Ude: Kr. 330,-

Inde: Kr.380,- (Se venligst regler herfor i sidste nummer af bladet)

Lejren ligger kun to skridt og en spytklat fra Limfjorden, så det er (for dem der også vil være våde udvendig) en god ide at medbringe badetøj.

Kørevejledning:

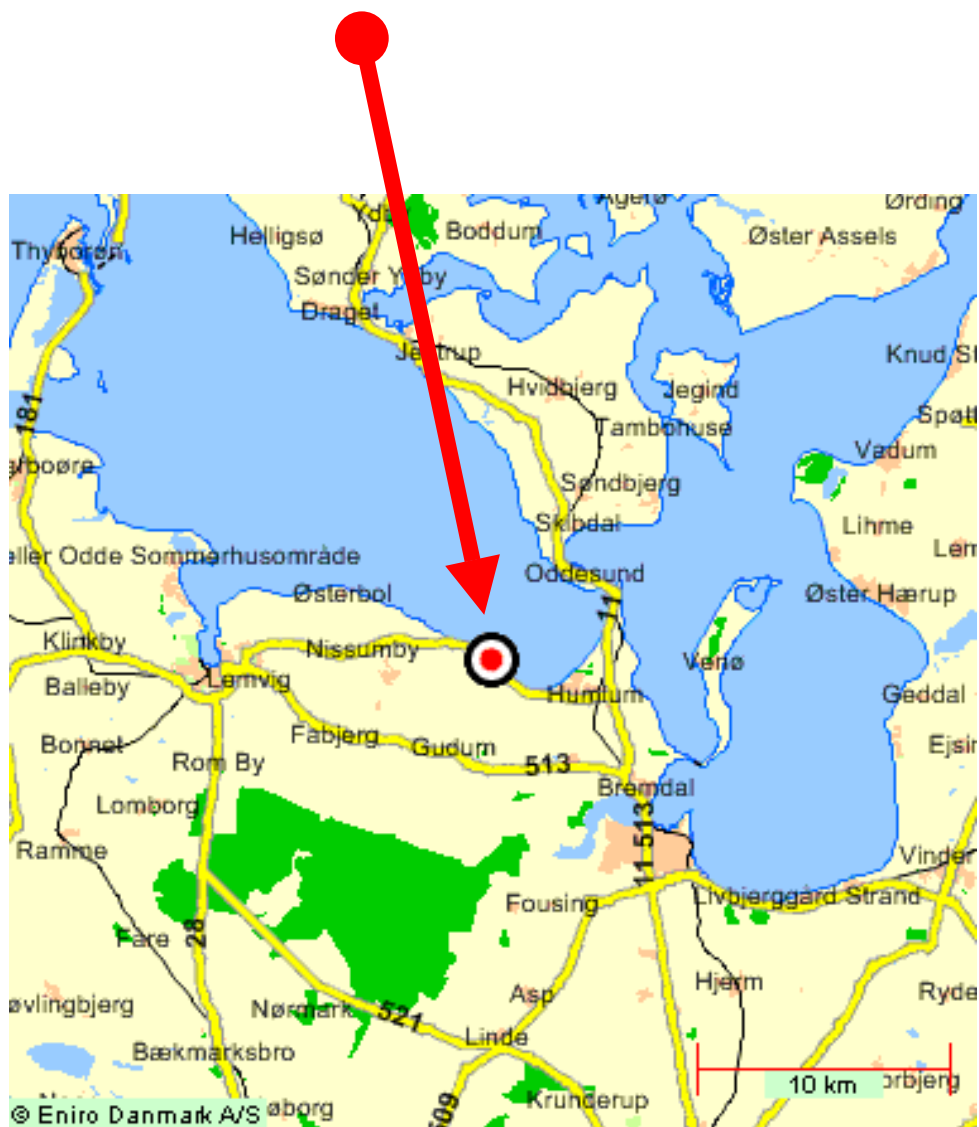
Kommer I fra øst/syd/nord skal I gennem Humlum, som ligger på vejen fra Struer til Thisted. Kommer I fra vest/sydvest skal I gennem Lemvig.

Der er også en masse forklaring om tog, bus og VLTJ, men det har vi heldigvis ikke brug for!!!!

Vi håber at se rigtig mange af jer!

”KULSVIERNE”

REMMERSTRANDLEJREN

EFTERÅRSTRÆF

Efterårstræf d. 17.-19/9. – 2004.

Træffet afholdes på ”Store Klaus” mellem Ganløse og Kirke Værløse.

Bemærk venligst:

Dette træf annonceres kun i dette nummer og ikke som normalt i septembernummeret, da træffet i år ligger midt i september. Der er med dette nummer af bladet medsendt to giro-kort, nemlig til tilmelding til sommer-træf samt til efterårstræffet.

Prisen for at deltage i træffet er sat til:

Overnatning i telt kr.: 260,-
Indendørs overnatning kr.: 310,-

Tilmelding senest d. 30. august

Lejrens adresse er:

**”Store Klaus”
Almagerbakke 28, Ganløse
3660 Stenløse
tlf.: 4819 5025**

Vi glæder os til at servicere Jer denne weekend.

Venlig hilsen

Knud Hein, Lis Briston, Jim William
Jensen, Viktor Engkjær + et par stykker
mere.

Kørevejledning til ”Store Klaus”

Fra Kirke Værløse:

Kør mod Ganløse. Ca. en kilometer ude af vejen drejes mod højre ad Almagerbakken, og efter ca. 500 m ligger lejren så på venstre side.

Fra Ganløse:

Kør mod Kirke Værløse. Ca. en kilometer før Kirke Værløse drejes mod venstre ad Almagerbakken, og efter ca. 500 m ligger lejren så på venstre side.

Hvis I ser et skilt hvorpå der står Esbjerg 18 km, så er det med at få vendt kareten, for så er I kommet helt forkert på den, og har så lang vej til ”Store Klaus”. Forbered Jer på at der så venter ca. 3-4 timers kørsel. I er da i Jylland og træffet foregår på Sjælland.

Husk nu!!!!!!!!!!!!!!

Det ene af girokortene som er udsendt med dette blad er beregnet til at tilmelde sig efterårstræffet.

MELLEMLAM OG HENDE

- Hvor er jeg glad for, du med det samme afslog, da sheiken tilbød at købe mig for 100 kameler, Verner.

- Ja, det ville være umuligt at transportere 100 kameler hjem.

Ishøj d. 26. april 2004.

Generalernes Træf

Det er igen lykkedes at holde en generalforsamling på Harrebjerg. Den tog kun 42 minutter, men det kan du læse mere om i referatet. Finn blev jo genvalgt men understregede, at det bliver sidste gang, så hvis vi ikke skal til og panikke, kan vi godt begynde at finde en ung smuk pige -----

Arrangørerne havde sørget for ualmindelig godt vejr, så køreturen til og fra kunne foregå i magstempo, selv var jeg ind imellem helt nede omkring fartbegrænsningen ----- men det er nok en anden historie. Det er ellers ikke nemt at skrive om de der perfekt afviklede træf, for der er jo ikke noget, der er gået galt, og folk har moret sig og har haft det godt, men det får mig til at annoncere efter træfarrangører. Jeg har meldt mig til at sørge for fællesturen ved efterårstræffet i Kirke Værløse og Lis, William og Viktor vil hjælpe med at anvise parkeringspladser og lignende, men med det store antal deltagere vi forventer, ku´ vi godt bruge to damer mere, sådan bare lige for at kønsrollemønsteret kan balancere, men herrer vil dog blive accepteret – så d’herrer af begge køn: **MELD JER!** – og vi skal sørge for, det ikke bliver kedeligt.

Desværre var jeg ikke med til fællesturen (var der nogen?) så det er jeg udelukket fra at beskrive, men jeg var lige en tur forbi Spøttrup Slot

lørdag formiddag, og det var en formidabel tur med masser af sving, så snup I bare den, når I er i nærheden – og så er der for øvrigt kønt, men da det er et smukt land, vi lever i er det vel ikke så mærkeligt.

Ugen efter var jeg til gen.fors. i Touringklubben og traf en hel del af jer igen – skide hyggeligt. Jeg benyttede lejligheden til at besøge vores gamle medlem ”Thorvald med Puch-en”. Thorvald har meldt sig ud af alt muligt osse Senior MC på grund af svigtende helbred. Han bad mig sige jer tak for det gode kammeratskab og de herlige stunder, han har haft gennem årene, og at det er med stort vemod han forlader os, men det er med altid løftet venstrehånd. Han vil gerne forlade os med maner. Jeg kommer nu til at savne hans hyggelige fynske lune og hans alpehue, - hav det godt gamle dreng! Kør nu lissom I plejer – ellers går det galt.

Med royal hilsen Knud

Beretning for året 2003

Igen et godt år for Senior MC Danmark som så ofte før, med den efterhånden traditionelle rolige nettofremgang i medlemstallet. Vi var den 31. december ca. 265 Seniorer. Dette tal dækker som sædvanligt over, at der er kommet en del nye medlemmer til, og knapt så mange er gået fra, de fleste af dem er folk, som har prøvet os af og ikke fundet det, de har søgt, og nogle få har efter mange år enten opgivet på grund af alder, eller føler at vi er vokset fra hinanden. Det er en naturlig udvikling, som man ser i alle klubber og foreninger i dette land, og der er endda mange, som har en langt hurtigere medlemsudskiftning, end vi har. Men når jeg kigger i medlemslisten og ser, hvor mange der har været med i både fem og ti år og endda længere, føler jeg ikke, at vi har noget problem her. Selvfølgelig kan vi altid blive bedre til at tage imod nye medlemmer, og det skal vi bestræbe os på, for i mine øjne er det et stort aktiv for kammeratskabet og på langt sigt for klubbens overlevelse.

Klubbens aktiviteter i det forløbne år har måske ikke været så forskellige fra de nærmest foregående år, men for dem, der ser længere tilbage, ændrer mønsteret sig lige så stille – hverken til det bedre eller til det værre, men turmålene og træffenes form er ikke helt som før. Det er der nogle, som beklager, men for mig er det et tegn på, at klubben lever og har det godt. Hvad træffene angår, har vi nået et niveau hvor mellem hvert tredje og hvert andet

medlem kommer til træffene, og det er helt tilfredsstillende. Flest til forårs- og efterårstræf, færrest til vintermødet, men selv det sidste er efterhånden ved at kunne løbe rundt med et deltagerantal på omkring en 45-50 stykker. De præcise tal for 2003 er: Vintermøde i Skovgården ved middelfart 60, forårstræf i Møllegården ved Voerså 115, sommertræf i Kongelejren 195 og efterårstræf i Stendislejren ved Holstebro 122 deltagere. Ialt 492 træfdeltagere, eller 123 i snit. Hyggemøderne på Touring-Campen forår og efterår står stærkt i bevidstheden for mange; Salgierhøj har en trofast skare deltagere, som trods vejrets luner på det flotte sted; det årlige korstog til Tjekket har snart givet os et problem, for hvor skal vi gøre af alle de pokaler; turen til de baltiske lande under Niels Aagaards kyndige ledelse begynder at ligne en tradition; Belgien og Goslar har stadig sine trofaste tilhængere; og så skal jeg heller ikke glemme, at de lokale fællesture til løvspring og løvfald og hvad ved jeg er ved at blomstre frem igen, ikke mindst på Sjælland, tænk blot på Ole Nyvang med fleres Kridtmøde på Møns Klint; og kaffemøderne rundt i hjemmene ikke at forglemme. Nej, vi samler ikke støv, som Anders Møllerup for mange år siden skrev i en klubsang.

Jeg synes også, at bladet har været rigtig godt i 2003. Forfriskende og hyggeligt at læse. Jeg glæder mig altid, når det kommer med posten. Og vi må jo ikke glemme, at Senior Nyt er det vigtigste bindeled mellem klubbens

medlemmer. Derfor skal bladet også indeholde medlemmernes egne historier. Det er simpelthen så hyggeligt at læse indlæg fra gode venner, som man respekterer og holder af. Vi kommer til at kende hinanden bedre på den måde, og det styrker sammenholdet.

Traditionelt plejer jeg også at benytte lejligheden til at takke bestyrelsen for årets arbejde. Det er altid spændende, når der kommer flere nye medlemmer i ”inderkredsen”. Er vi (jeg) gode nok til at give de nye en ordentlig start? Det er lidt ligesom når der kommer nye medlemmer i klubben! Og jeg må sige, at efter en lidt usikker start (der var for mange ting, jeg ikke tænkte på, at ”de nye” ikke bare automatisk fandt ud af!) er vi nu ved at blive et godt sammenspillet hold. Hvem tænker f.eks. på, at den oversigt over bestyrelsens opgaver, som vi fordeler på det konstituerende møde her efter generalforsamlingen, faktisk fylder et tætskrevet A4-ark. Og mange af opgaverne er ukendt land for nye i bestyrelsen. Men alligevel tager hver især sin tørn, og det er rigtig dejligt. Derfor skylder jeg da også hvert enkelt bestyrelsesmedlem, hver enkelt suppleant og de tilknyttede med særlige opgaver en rigtig hjertelig tak for jeres støtte i det forgangne år. Vil I være med til at give dem en hånd.

Ja, så har jeg egentlig ikke mere at sige bortset fra, at hvis I ikke vælter mig ved formandsvalget i dag, så gør jeg det selv næste gang jeg er på valg. Det har for mig været nogle gode år, men man

kan også klamre sig så længe til en taburet, at andre venner sig til, at sådan er det altså, og der er ingen grund til at kvalificere sig, for det bliver jo ikke anderledes. I mine øjne skal der bruges et menneske med lidt overblik, lidt humor, lidt seriøsitet, lidt hårdhudethed – og der kunne vi, hvis vi ser os om, hurtigt finde et halvt dusin her i forsamlingen, så det er bare med at begynde at se hinanden an! Det gør ikke noget, at et nyt formandsemne begynder at snuse til bestyrelsesarbejdet nogen tid forinden valget! Og desuden er der også altid brug for nye bestyrelsesemner, så bare stå frem! Jeg tror nok, at vi her i klubben har sat os så meget ud over janteloven, at man godt kan foreslå sig selv, hvis man har lyst og evnerne. – Forresten, så har Bent bedt mig sige, at vi skal have en ny kasserer næste år, når han er på valg – han modtager ikke genvalg. Så kom ikke og sig, at vi ikke giver besked i god tid!

Endelig vil jeg gerne benytte lejligheden til at slå et slag for vores lille butik med klubeffekter. Der er faktisk ikke så få forskellige ting, vi kan pynte os med, klæde os i, og lave reklame for os selv med. Lighterne fx er så billige, at jeg gerne har en håndfuld med på tur som små opmærksomheder til mc-folk, jeg møder.

Finn

Rantzausminde Camping. Hyggeweekend.

8.-10. august holder vi hyggetræf på Rantzausminde campingplads. Pladsen er rigtig hyggelig, og ligger lige ned til Svendborgsund. Der er selvforplejning, men der er en lille butik med alt i drikkevarer, brød m.m. Brugsen ligger kun en kilometer derfra, og den har åben hele weekenden. Desuden er Svendborg spækket med listige spisesteder. Det kan også lade sig gøre at grille, hvis man har lyst. Mød nu talrigt op, så vi kan få det sjovt. Adressen på pladsen er:

Rantzausmindevej 215, Svendborg.

Info:

Bodil & Karl Erik, tlf.: 6254 1540

Indianer-træf.

Så gør vi det igen! Vi holder Indianer-træf d. 20.-21.-22./8 04 i Mern, ca. 8 km syd for Præstø. Der vil ikke blive opsat skilte, men der vil være to dannebrogssflag ved indkørslen. Fællestur er ikke planlagt, dette tages op ved morgenkaffen lørdag, så taler vi om det i fællesskab. Vi mødes fredag d. 20. august i løbet af dagen, og ved 17-tiden vil der være varm mad, i år er det gullasch i rigelige mængder, desuden håndmadder hvis nogen ønsker dette. Morgenkaffe/the og frokost med diverse lækkerier alle dagene. Lørdag aften tændes der op i grillen, og så er der selvbetjening. Der vil være et rigt udvalg af forskelligt kød til grillen, lige fra rødt kød til pølser, samt salatbord dertil. Træfprisen udgør i alt kr.: 200,- pr. person. Øl, van og vin kan købes til rimelige priser på stedet. Tilmelding sker enten til os på telefon, eller på giro nr. 506-7235, Dagli' brugsen i Ugledige, noteret kr.: 100,- til konto nr. 1002, senest d. 4./8. -04.

**Med venlig hilsen Ellebo
Lilliendalsvej 13, Mern By**

**Info: Jette/Indianer-Ole
Tlf.: 5593 0814**

Udmeldelse.

Det er med vemod at jeg på grund af svigtende helbred har set mig nødsaget at skille mig af med BMW'en og erkende at min tid på MC er slut.

Jeg har derfor meldt mig ud af klubben, men har dog stadig min gamle sorte Puch, som jeg kan gå og se til.

Jeg vil hermed sige tak for mange gode stunder i selskab med Jer gennem en årrække (jeg blev medlem i 1987). Det har altid været en fornøjelse at være sammen med Jer, og jeg vil mindes de mange timer og læse i de gamle blade, som jeg har endnu.

Med venlig hilsen
Thorvald
(ham med Puch'en)

Rottweilerpiloten & Thorvald

BLONDINE HOS LÆGEN

- Doktor, når jeg får øje på en flot fyr, kilder det mellem tæerne.
- Det lyder underligt. Hvilke tæer er det?
- Storetæerne.

Referat af Generalforsamling på Harrebjerg.

Den 17.04.2004 kl.14.00

Pkt.	Sag	Beslutning
1	Valg af stemmetæller Valg af dirigent	Olav og Jan valgt som stemmetællere Lauge valgt som dirigent
2	Formandens beretning.	Godkendt Bemærkning: Erling undskylder dato fejl for Sommertræf i bladet !!
3	Rune (afløser Bent): Kassere-rens beretning.	Økonomien hænger fint sammen og Rune gav en uddybende orientering. Knud Hein påtalte bonsalget 2002 14.190,00 kr. og 2003 stod der 0,00 kr. Rune's svar: At bonsalget ikke var afregnet fra Efterårstræf 2002. ved årets afslutning.
4	Kontingent	Ingen ændringer
5	Forslag	Ingen
6	Valg af formand	Finn genvalgt
7	Valg af Redaktør	Erling genvalgt
8	Valg af bestyrelsesmedlem og suppleant.	Jørgen genvalgt bestyrelsesmedlem. Pia genvalgt suppleant
9	Valg af Revisor og Revisorsuppl.	Annie Hansen genvalgt. Jan Nygård genvalgt suppleant.
10	Evt.	Tage hånd om, hvis der skulle opstå tilfælde af knap så god opførsel ved træffene. Ole Nyvang gav eksempel som skete ved sommertræf.

		<p>Senior MC Danmark logo, der skal kigges på beskyttelse af logo, det er vist snart 10 år siden, der sidst blev søgt beskyttelse !! Gösta inviterer til fødselsdag i Skagen 8. Juli. Hanne vil arrangere tur Lørdag til "Friland" i Hyggeweekenden 7.-8.-9.Maj. Klubben sætter Musikanlæg på auktion. Lis Briston købte det for 400,00 kr. klubben betaler forsendelsen.</p>
--	--	---

18.04.2004 Bente Raufort. Referent

Nye medlemmer.

599-58 Jytte Hviid Haven
Højfaldsvej 10
Hjerk 7870 Roslev
9757 9058
mob.: 2960 2030
haven@0s.dk
Yamaha FZR 600

600-49 Poul Erik Lynggård
Fåruplund 16
7900 Nykøbing Mors
9772 4642
mob.: 2021 4442
susogpe@mail.dk

600-59 Susanne (SUS) Lynggård
Fåruplund 16
7900 Nykøbing Mors
9772 4642
mob.: 4058 6670
susogpe@mail.dk
Honda CB 500

Vi byder alle vore nye medlemmer velkommen i klubben, og håber at vi kan leve op til Jeres forventninger

Ændringer i medlemslisten.

Sammenlign den udsendte medlemsliste med listen fra sidste år. Der er kommet nye til, og andre er faldet fra samt et par adresseændringer og nye telefonnumre samt e-mailadresser.

Og minsandten om ikke nogle stykker på trods af vores afgiftssystem har købt ny motorcykel.

Skulle nogle af jer ikke kunne finde et foto af jer selv, er det nok jeres egen skyld. Se lige at få sendt et foto til JOK

Efterlysning!

Bag i bladet er der som sædvanligt en liste over træffene for det nærmeste års tid.

Kig lige listen igennem for at se, om der skulle være et træf, hvor du kunne tænke dig at være medarrangør!

Arrangørjobbet er en god måde at komme i kontakt med dine klubkammerater på, for der sker altid

noget i køkkenet, og ølslæberen er en af de populæreste på holdet!

Kom så ud af busken, tag hænderne op af lommerne, og få et godt – og anderledes – træf!

Henvendelse sker til Lene – e-mail og tlf.nr. står på bladets side 2.

Finn.

Vidar har sendt os en rigtig drikkevisе. Lene A.K. har så fordansket den, det mente Vidar ikke gjorde så meget, for efter 10-15 øl snakker selv Nordmændene helt pænt dansk.

Øl og vin og whisky, og vodka med juice
Det er meget bedre end saftevand med brus
Hjemmebrændt med fusel, det går også an
Bare vi bliver fulde – så er det bare sag'n.

Drikke kultur find's ej i dette land
Vi slænger ned en whisky med øl og "livets vand"
Hvis vi bli'r for fulde, vi kaster bare op
Så er vi skam klar til endnu et glas med top.

Tømmermænd der plager, kan jeg ikke li'
Først med alkoholen, går det helt forbi
Men har jeg ikke penge, til øl og brændevin
Må jeg ty til rødsprit eller terpentин.

Øl og vin og whisky -----

Ja – tørstig er vi altid, og når vi ta'r en tår
Staten mange penge, i deres kasse får
Vi drikker til vi havner, i fandens sorte hul
Og sørger for at fanden, bliver li'så plørefuld

Øl og vin og whisky -----

Vildmarkstræf.

Som omtalt i sidste nummer af Senior-Nyt afholder vi vildmarkstræf i Sverige i weekenden d. 13.-15. august 2004.

Træffet er baseret på primitiv teltcamping, men der vil være adgang til vand og toilet.

På pladsen vil der være opstillet grill til fri afbenyttelse.

Lokaliteten er i et naturskønt område ved Arnäsholm i nærheden af Skarsöen.

Stedet er beliggende i Småland lidt sydvest for Gislaved.

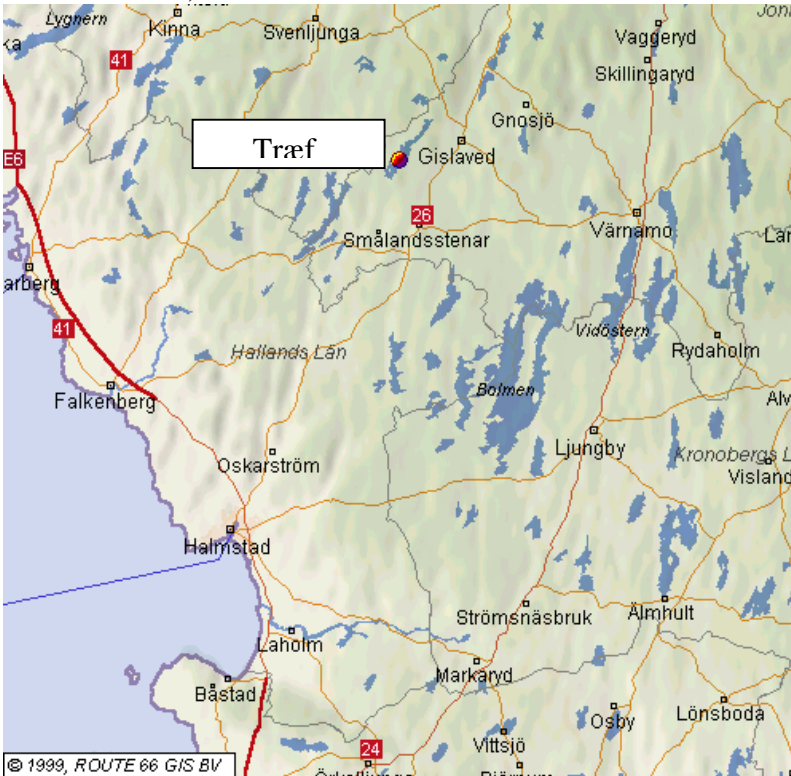
I Gislaved, hvor man kører mod Burseryd vil der være skiltet, så der skulle være mulighed for at finde stedet.

Om vejret tillader det, kører vi om lørdagen til en stor MC-forretning.

Lørdag aften har en kendt jodler fra Nässjö meldt sin ankomst, og vil underholde med sit fædrelands vemodige klange.

Vel mødt til en oplevelse i den Svenske natur. Henny & Ib, Daniel & Göran.

Tlf.: 0046 370 94135, mob.: 0046 07028 94135

Toscana søndag den 31. august til fredag den 12. september 2003

Søndag den 31.8. Helsingør-Hamburg med Autotoget

Søndag morgen stod jeg tidlig op kl. 6.30, for vi havde aftalt at køre kl. 8.30, det var et værre regn- og tordenvejr. Mændene havde snydt os piger, vi skulle nemlig først køre kl. 9.30, og det var heldigt, for det var stadig et værre vejr, og et lyn slog ned tæt ved, og beskadigede vores system, så telefon og EDB blev ødelagt, alarmen virkede dog. (Telefonen blev ordnet, men alt i boksen blev udskiftet, da vi var på ferie).

Da vi skulle køre holdt regnen op. Vi kørte fra alle byerne rundt om os, så vi oplevede først regn, da vi var i Hamburg kl. ca. 15.30, vi nåede lige at få os selv og maskinerne under tag, da der kom en ordentlig byge. Vi kom godt derved, og så måtte vi også lige have en bitter og skåle med, der var et ungt par som allerede var kommet, de fik også en.

Banegården i Hamburg

Prisen retur fra Hamburg til Verona med Autotoget koster for motorcykel 1863 kr. og 2 personer 2541, i alt 4404.

Afgang fra Hamborg kl. 17.20. Sovekupeen var udmærket, vi havde selv smurt lidt mad, som vi hyggede os med, lidt øl blev det også til. Kl. ca. 22.00 gik vi til køjs, Erling og jeg i overkøjerne, Rie og Kurt i underkøjerne, vi sov vist alle godt den nat.

Mandag den 1. september

Da vi vågnede, var vi i Østrig. Kl. 7.00 stod vi op, og kl. 8.00 blev der serveret morgen-kaffe som ikke var efter Ries smag, så jeg var glad for, at jeg havde bestilt the, dejligt morgenbrød med ost, marmelade, leverpostej.

Ved Brenner

Da vi kom til Brennerpasset kl. 9.00, viste det sig, at man fra Italiens side havde glemt at bestille en togfører, for det er sådan, at togførerne skal være fra det land vi kører i, kl. 10.20 kunne vi så køre igen. Kl. 13.35 var vi i Verona, og kørte direkte til Sirmione ved Gardasøen. Vi kørte ud på tangen som Kim anbefale, men han havde bare glemt at fortælle, at vi skulle ud og se borgen, som virkelig skulle være en turistattraktion. Vi oplevede godt nok, at der var mange mennesker, så

derfor skyndte vi os tilbage for at finde natlogi, det lykkedes ved 1. forsøg, det blev Hotel Clodia, (2 stjernet) dejlige værelser med bad og morgenmad. 59 Euro. Efter badet fik vi en lille en på terrassen, og gik i byen kl. 18.00 for at spise, det blev Restaurant Roberto, først fik vi alle Bruschetta, Kurt og Erling spiste pizza, Rie og jeg svinekotelet, pizzaerne var rigtig gode, så kan mændene godt lide pizza, vores svinekotelet var ikke noget at skrive hjem om, surt.

Tirsdag den 2. september Sirmione og Castellina in Chianti

Efter et dejlig morgenbord kørte vi kl. 9.00 mod vores næste mål ad ?

Vi ankom til vores vin- og olivengård Casafrassi i Chianti Classico 18 kilometer nord for Siena, (pris 650 kr. pr. dag pr. lejlighed). Det var 2 dejlige lejligheder, dejlige terrasser og swimmingpool. Efter vi havde besøgt lokaliteterne fik vi "En enkelt", 2 store øl og 1 sandwich, derefter badede vi i poolen, vandet var for koldt til mig, de andre var mere hærdede.

"Vores" vingård

Vi hyggede os længe, så vi var ved at glemme, at der skulle købes aftensmad, mændene blev sendt i byen, men det var i sidste øjeblik inden lukketid. Det 1. sted blev der lukket lige foran næsen på dem, det 2. fik de lov til at købe hurtigt ind. Vi kunne ikke forstå, de var så længe om det, det var blevet mørkt, så vi var godt nervøse, de var væk i godt en time i alt, bagefter har de fortalt, at der også var blevet brugt tid til en whisky i baren i byen. Vi spiste fint den aften, for det var natmad.

De havde købt dejlig skinke, Gorgonzola, brød og vindruer. Vi spiste inde hos os, da det var blevet for koldt til udendørs spisning.

Svømmepølen ved vingården

Onsdag den 3. september Castellina in Chianti - Siena

Kl. 8.00 mødtes vi til morgenmad hos os, Erling havde brygget kaffe og vand til min the. I vores lejlighed var køkken/stue og soveværelse adskilt, så vi blev enige om, at det var det bedste sted at spise.

Kl. ca. 9.00 kørte vi til Siena, hvor vi gik rundt hele dagen.

*(Domkirken) Dåbskapellet
Entre 2.50 Euro pr. person.*

Her ses flotte frisker, men mest berømt er døbefonten af Jacopo delle Quercia. De seks bronzerelieffer forneden har forskellige kunstnere - bemærk især Herodes' Fest udført af Donatello. Vi var kun i Dåbskapellet, for vi troede, at det var hele Domkirken, vi havde betalt indgang for, så vi blev skuffede, og gad så ikke betale for kirken også.

Piazza del Campo

*Italiens smukkeste plads. Helstøbt middelalder, formet næste som et teater. "Scenen" er det formidable rådhus **Palazzo Pubblico**, som har inspireret vor egen Martin Nyrop til at tegne Københavns Rådhus.*

Kurt ved Rådhuset i Sienna

*Foran rådhuset ligger **II Campo** slået ud som en kæmpevifte omkranset i en halvcirkel af gamle, velholdte bygninger. Som tilskuer kan man enten sætte sig i en magelig stol under fortovscafeernes parasoller eller plante sig midt i herligheden på murstenssektionen, der er formet som en muslingeskal. Men "skallen" skal vist nok symbolisere folderne i Jomfru Marias kåbe - at der (tilfældigvis) er ni folder, hænger diskret sammen med at*

pladsen blev bygget under DE 99's Styre '(1287-1355).

Rådhuset (1298-1310) skulle også fungere som forsvarsværk i middelalderen, og som sådan har det usædvanligt store vinduer. Det er udført i den smukkeste gotik, man kan forestille sig - luftigt og elegant.

Klokketårnet

(Torre del Mangia, 1348) rager med sine 102 m højt op over domkirkens tårn og dermed understregede bystyret, at deres politiske magt overgik kirken. Pudsigt nok måtte man på opfordring fra befolkningen bygge et kapel for foden af tårnet i 1352-76 (den hærgende pest var den tragiske baggrund), senere ombygget i renæssancestil. Tårnet har 332 trin.

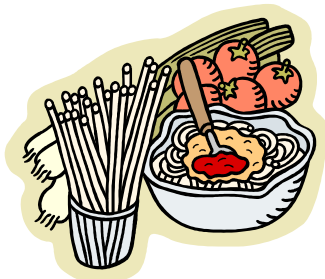
Kurt og jeg ville gerne op i tårnet, men der var 1½ times ventetid, så vi opgav, i stedet for sad vi på Piazza del Campo med et stort glas øl og nød livet, der var en gut, som lavede spas med folk som kom gående, mig iberegnet. Vi morede os meget over hele spasen. Vi gik igen en tur rundt i byen, og der fik vi øje på lige det bord, som Hanne fra kattepengionen havde bedt os om at kigge efter, Erling tog billeder af det og et andet, vi fik også prisen, det var ca. ½ pris når det skulle sendes til Danmark.

Visitkort blev det også til, så må vi jo se, om Hanne køber det. Til frokost fik vi 4 stk. Bruschetta hver, de smagte dejligt.

**Bord til kattepensionen.
Hun købte det efter billedet.**

Dagen sluttede med et besøg i Italiens største vinkælder Enoteca Italica Permanente, som ligger i Medecifortets kælder. Det var svært at finde, men det lykkedes dog. Der var udstillet vine fra de 20 regioners bedste vine. Man kunne også prøvesmage for 1 euro pr. glas, det gjorde vi nu ikke, men købte 2 flasker til lørdag aften. Vi gjorde holdt i vores lille by for at købe ind, efter indkøbet blev der også tid til en lille en på den lokale cafe, det var her vores mænd havde siddet og fået en lille whisky, da vi var nervøse for, om der var sket dem noget, ha,ha. Vi spiste hjemme, spaghetti med 2 forskellige tomatsovse til, det var dejligt, vi spiste inde, da det var for koldt til at sidde ude.

**Torsdag den 4. september -
Castellina in Chianti til Montalcino,
Torreliere, Montepulciano (Lago
Trasimeno Catiglone)**

**Solveig & Kurt ved
druetørrestativerne**

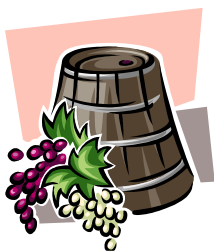
Vi havde planlagt at køre til Montepulciano, men først skulle vi lige tanke, tankpasseren var meget interesseret i vores maskiner og hvor vi kom fra, da vi fortalte at vi kom fra Danmark, spurgte han om vi skulle til vingården Altesino i Montalcino, hvor vi kunne prøvesmage Brunello. Jeg læste om denne vingård i guiden og vi besluttede at finde den. Produktionen på gården bestod bl.a. af Brunello, Rosso di Montalcino, Palazzo Altesi Rosso, men også Grappa og olivenolie. (Montalcino er Brunelloens hovedstad). Der var ansat en dansk pige Stine, som var både gårdens korrespondent og samtidig ansatte vin- og olivenplukkere, hendes arbejdsdag var på ca. 11 timer, det skulle vi lige byde de unge her i Danmark.

Hvem sagde vinfade? 12500 liter pr. stk.

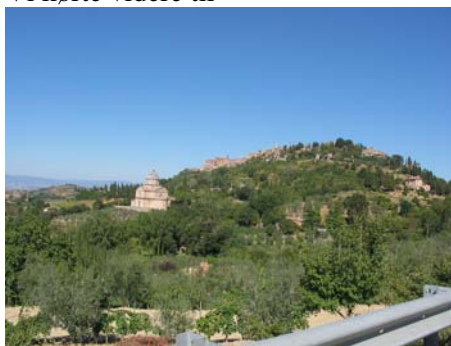
Hun havde taget flere vinkurser, så nu ville hun gerne videre inden for den branche, hun skulle dog først selv finde sin afløser til vingården.. Hun ville også gerne tilbage til Danmark, men var blevet kæreste med en af de andre ansatte på vingården, så hun var klar over, at hun var nødt til at blive i Italien, da det ville blive svært at få ham med til Danmark blandt andet med at få et job. Vi kom med på en rundvisning sammen med et Amerikansk par, det var rigtig godt, Stine fortalte om gårdens produktion, vi så de store egetræskar som kunne rumme 12500 l af den dejlige Brunello som skal lagre i ca. 6 år.

Ved prøvesmagningen fortalte hun om prisen i Italien og Danmark, som var ca. 3 gange så meget i Danmark. Vi lærte også, hvordan vi skulle spise brød dypet i olivenolie, der skulle være salt til.

Den danske vinguide

Vi kørte igennem en lille by Torreliere, hvor vi gjorde holdt for at spise frokost, vi spiste igen Bruschetta, denne gang tilberedt med små cherrytomater, rigtig lækker, Kurt fik dog med svampe, som også var lækker. Vi kørte videre til

Kig op mod Montepulciano

Montepulciano, som ligger på toppen af en 605 m høj vulkansk klippe, bag den intakte bymur, er en bilfri by med stejle gader og mange flotte udsigter ud over landskabet. Det er umuligt at fare vild i denne by, da der kun er én hovedgade. Som fører til domkirken og pladsen Piazza Grande.

Udsigt over Lago Trasimeno

Vi havde den skønneste udsigt ud over Lago Trasimeno Castiglione oppe fra byen. Vi blev og spiste i byen denne aften, spiste Calzone kl. 20.00, så det blev sendt, før vi var hjemme kl. 21.15, det var en mørk kørsel, mændene kunne heller ikke finde hjem den aften, alt ser jo anderledes ud i mørke.

Fredag den 5. september Castellina in Chianti (vingård) til San Gimignano

Denne morgen sov vi længe, det var bare dejligt. Vi havde planlagt, at vi ville være hele dagen i San Gimignano.

San Gimignano er en af Italiens bedst bevarede middelalderbyer. Midt i Toscanas vidunderlige landskab af vinmarker og olivenlunde knejser San Gimignano på en bakketop - i sikkerhed bag sin over 2 km. lange bymur. Byen er enestående ved at den har bevaret 14 af sine oprindelige 70 tårne fra 12-1300-tallet.

Tårnene var et statussymbol, der viste familiernes rigdom. Uanset hvor mange penge, man havde i middelalderens Italien, kunne man ikke

købe en Rolls Royce, men man kunne bygge et tårn, og der blev opført tårne i tusindtal i buerne. Samtidig kunne de bruges til forsvarsformål, når stridighederne mellem byerne blussede op eller sindene kom i kog inden for bymurene mellem pavetro guelfer og kejsertro ghibeliner. Flere familier havde gange mellem deres tårne, så de kunne rådslå hinanden, når der var fare på færde.

***Piazza delle Cisterna.** Midt på pladsen ses en brønd fra 1200-tallet, som har givet navn til pladsen. Absolut en af Italiens smukkeste pladser, formet som en trekant og belagt med mursten i*

Vejstøvet skylles af på Piazza delle Cisterne

sildebensmønster. Ved siden af ligger domkirken.

***Piazza del Duomo.** Syv af de højeste tårne i byen sætter ekstra kolorit på pladsen, og på fortovscaferne sidder man på første parket til et autentisk "middelaldershow".*

***Torre Grossa.** (54 m) fra 1311. God udsigt ud over hele byen.*

Udsigt fra Torre Grossa

Efter endnu en hyggelig morgen kørte vi af sted til San Gimignano hvor vi gik rundt i gaderne, især torvet var dejligt, og der sad vi selvfølgelig og nød et stort glas øl, dejligt. Vi var også i Torre Grossa, og hvilken udsigt. Vejret var bare dejligt. Der blev tid til småindkøb, jeg fik købt en bluse med Pinocchio og hans venner, købte en lille taske, som både kan være rygsæk og taske i sort skind, den er en fødselsdagsgave fra Kurt. Vi spiste frokost på en restaurant i hovedgaden, vi sad med den smukkeste udsigt ud over byen og landskabet på en lille balkon, vi blev snydt, da de satte en lille tallerken med gulerods/blegselleri-stave, sorte oliven og brød, da vi fik regningen blev det 2.50 euro pr. person, så herefter skal vi spørge om det er med i prisen, inden vi begynder at spise af det. Rie og Erling, spiste suppe, Kurt Lasagne og jeg salat med Avokado og rejer. Til maden drak vi en flaske hvidvin Vernaccia, som bliver produceret i San Gimignano, ifølge Michelangelo "kysser, slikker, bider, forfører og lammer" denne vin, men ingen af os, fik den fornemmelse, men vinen smagte godt.

På tilbagevejen handlede vi ind til aftensmad i vores lille by og i den sædvanlige forretning. Bagefter var vi også på den sædvanlige cafe, og slukkede vores tørst. Det var en dejlig stille aften, Rie og jeg skulle lige have en dukket i poolen, men vandet var for koldt til mig, Vi spiste og hyggede os med et par gode flasker vin til en "forandring".

Lørdag den 6. september Castellina in Chianti - Volterra

Det er min fødselsdag, vi fejrede den som vi plejede om morgenen, Rie og Erling kom med en gave en platte med en kat, som de havde købt i Gimignano. Den hænger nu i køkkenet Bettina ringede, Lotte og Jørgen sendte en SMS.

Volterra en uopdaget middelalderidyl findes ikke i masseturismens tidsalder. Men Volterras isolation på en 545 m høj bakketop langt væk fra Toscanas autostradaer er med til at begrænse turismen til et behageligt niveau. Og Volterra er ellers en af de mest usædvanlige af Italiens mange middelalderbyer.

Allerede når man nærmer sig byen, opdager man, at det ellers frodige Toscana forvandles til et næsten nøgent, bølgende og storslået landskab. Bag Volterras bymure er luften tyk af middelalderstemning med solide, dystre paladser på Piazza dei Priori og velholdte stenhuse langs gyderne. Bilen skal parkeres uden for bymuren.

Sporene fra Volterras stolte fortid som en af etruskernes stærkeste bastioner mærkes tydeligt gennem byens

kunsthåndværk. Forretninger sælger bronzestatuetter og alabastvarer i alle farver og vedligeholder en tradition, der går tilbage til omkring år 500 f. Kr. Flere steder kan man se kunstnere i arbejde. Vi kørte til Volterra ad den smukkeste vej, landskabet var meget anderledes fra vores tidligere ture, vi kunne ikke få nok af al den skønhed.

Fotopause ved Volterra

Der var en flok unge mennesker på Ducatier, som kørte udenom os i høj fart, vejen var med mange sving, og de var helt nede at ligge. Det var godt, at det ikke var med mig bag på. Vi fik en Grappa eller 2, den smagte godt. Jeg købte en sjov halskæde. Da vi kom til vores egen lille by, skulle vi lige på cafeen igen. Derefter kørte vi hjem og spiste sen frokost, tomater, ost, druer. Vi piger var nu godt trætte af at køre på motorcykel. Fik vasket tøj, solet og badet (det var dog kun Rie som var modig og gik i swimmingpoolen. Kl. 19.00 kørte vi til Hotel Casafra restaurant og spiste fødseldagsmiddag, vi fik først et glas Gin og Tonic, derefter røget laks og bøf. Man får ikke tilbehør til bøf i Italien, det var en

meget mørk bøf, som blev serveret skåret i skiver. Vi følte, det var ren fråd på den måde, men godt det var det.

Søndag den 7. september Castellina in Chianti til Via Tagliamento, Marina Di Pietrasanta

Vi sagde farvel til vores frue på vingården, efter vi havde vækket hende og kl. 9.45 kørte vi mod Pisa ad. Vi fandt hurtigt et hotel som hed Elizabeth, som havde 2 ledige værelser med opholdsstue og fælles bad. Meget rimeligt 50 euro pr. par. Det gik hurtigt med at pakke ud og komme til vandet, vi var der i 2 timer, soled og badede i Middelhavet. Stranden hed Lido di Camaiore.

Ægte afslapning ved stranden

Mandag den 8. september Hotel Elizabeth - Pisa

Pisa er blevet verdensberømt takket være en piloteringsfejl i 1100-tallet, der affødte Det Skæve Tårn. Heldigvis for de valfartende er Det Skæve Tårn blot en del af et særdeles smukt romansk kirkekompleks udført i en stil, som senere blev opkaldt efter byen.. Pisa-romansk stil lægger vægt på den ydre dekoration med marmor i

forskellige farver og ofte flere etager med loggiaer og blændarkader. Pisa var en stærk uafhængig sømagt allerede omkring år 1000. Men byens storhedstid endte brat i 1284, da den flåde led et stort nederlag, og Korsika og Sardinien blev afstået til Genova. I 1406 blev Pisa erobret af Firenze.

Det er sgu da skævt

Det Skæve Tårn er blevet rettet op med 42 cm. Det lyder som en vits, men efter flere forsøg og 10 års arbejde til svimlende millionsbeløb, er det faktisk lykkedes at fjerne jord under den ene side af tårnet, så det 55 m høje tårn nu kun hælder 4,5 m. Derfor genåbnede man i 2001 de 294 skæve trapper til toppen, og det er en gåtur, der kan få det til at kildre i balance-nerverne. Det er et mirakel, at det formentlige 12.000 tons tunge marmor-klokketårn har overlevet i 800 år. Allerede under opførelsen begyndte tårnet at tippe, og derfor kan man se, at de øverste søjlearkader retter lidt op på skævheden. Eller måske var de gamle pisanere trætte af kedelige lodrette mure - i hvert fald hælder dåbskapellet ca. 1.5 m og domkirkens facade ca. 40 cm. Det fortælles, at Galilei brugte Det

Skæve Tårn til at undersøge faldtiden for lette og tunge legemer.

Det var den dejligste dag, solen skinnede fra en skyfri himmel. Vi ville gerne op i Tårnet, men der var en ventetid på ca. 2 timer, så vi tog i stedet en hestevognstur, det var Ries ide, og den var bare rigtig god. Spiste frokost og kørte derefter til Lucca, komponisten Giacomo Puccinis hjemby.

Vi parkerede uden for bymuren, sådan er det jo i de gamle middelalderbyer, der var siesta, så mændene slap for at gå i forretninger, så vi travede rundt i gaderne og tog billeder af Domkirken San Martino, som var under reparation. Domkirken er især berømt for sin smukke facade, typisk Pisa-stil i grøn og hvid mar-mor. Tre store bueåbninger byder velkommen, ovenover ses tre vandrette søjlegange med helt forskellige søjler. Forhallens søjler og friser er rigt og fantasifuldt dekoreret - De hellige tre konger tilbeder Jesusbarnet, samt dyre- og jagtscenerne med gøende hunde, dansende drager, kæmpende bjørne m.m.

Vi ledte efter Puccinis fødehjem, men fandt det ikke, vi så kun en statue af ham, som stod på torvet, som var opkaldt efter ham.

Der har vi jo så Puccini

Da vi kom hjem, gik vi piger til stranden, men det var ikke nogen fornøjelse, det blæste og det røde flag var hejst. Solen var ved at gå ned, så

det var så som så med solbadningen, men Rie sprang ud i bølgerne, og syntes det var dejligt. Jeg betakkede mig, jeg er jo bedst til ca. 30 grader varmt vand.

Da vi kom hjem, var det til 2 snorkende mænd, vi vaskede imens.

Denne beretning er forfattet af Solveig, og er endnu ikke færdiggjort. Jeg er blevet lovet en

Fortsættelse som så vil blive bragt i et senere nummer af Senior-Nyt

(Red.)

Hva' mon han kigger efter på forårstræffet.

Nåh, det er vel Lene han har fået øje på

Det var der vejr til på forårstræffet

Flyttemandens nye trillebør

BLOMSTER

En blondine og en brunette drikker te, da et bud kommer med en buket blomster til brunetten. Hun vender sig mod blondinen:

- Ih, jeg hader, når min kæreste sender mig blomster. Så kommer jeg til at ligge med spredte ben i flere dage.

- Har du ikke en vase?

GÅDE

*Hvad er forskellen på Michael Jackson og Neil Armstrong?
Den ene introducerede moonwalk, den anden er en pædofil popmusiker.*

GÅDE

*Hvorfor gik kvinden over vejen?
Det er irrelevant, hvorfor var hun overhovedet uden for køkkenet?*

Senior MC-arrangementer 2004.

* Angiver at der tale om et af klubbens egne arrangementer.

- 14-16/5 Kridtmøde på Klinten.
Se blad nr.1/2004.
Info: Kisser & Ole
- 23/5 Madpakketur til Salgjerhøj på Mors.
Se blad nr.1/2004.
Info: Lene & Dorthe
- 6/6 Kaffemøde hos Ulla & Johan
Lindvedvej 5, Ø. Snede, kl. 14
- *11-13/6 21' internationale sommertræf
I "Remmerstrandlejren" i Gudum ved Lemvig.
Arr.: Kulsvierne fra Salling
- 26-27/6 Frit Vendsyssel MC træf i Tversted mellem Hirtshals og Skagen.
Se blad nr.1/2004.
- 6-8/8 Hyggeweekend på Rantzausminde camping ved Svendborgsund.
Info: Bodil & Karl Erik
- 13-15/8 Vildmarkstræf i Sverige
Se inde i bladet.
Henny, Ib, Daniel og Göran
- 20-22/8 Indianertræf i Mern
Info: Indianer-Ole
- *17-19/9 Efterårstræf på "Store Klaus" mellem Kirke Værløse og Ganløse
Arr.: Knud Hein, Lis Briston,
Jim William Jensen og Viktor Engkjær.

Senior-Nyt ønsker læserne en god sommer

Senior-Nyt

Nr.3-September 2004

**Per hygger sig på redaktørens nye "Pocket Bike".
Det går med 45 km/t henover græsplænen.**

Senior- Nyt

Officielt klubblad for landsforeningen

Senior-MC-Danmark

Nr. 3, September 2004, 20.årg.

Udkommer 4 gange årligt og sendes til alle medlemmer.

Dette nr. er trykt i 300 expl. hos Morsø Folkeblad.

Bestyrelsen

Formand:

Finn Bundgaard Paulsen
Mølløvænget 17, Voldum
8370 Hadsten
Tlf. 8649 1153 Fax 8649 1918
Mobil. 2512 2418
finn.paulsen@familie.dk

Næstformand:

Jørgen Holm
Børupvej 156
8310 Tranbjerg J.
Tlf. 8615 0746
Mobil. 6060 1725
holm1204@netscape.net

Kasserer:

Bent Bach-Andersen
Bakkevej 22
6870 Ølgod
Tlf. 7524 4776
Mobil. 2124 1165
bent@bach-andersen.net

Redaktionen:

Erling Christjansen
Holmevej 38, Annisse N
3200 Helsinge
Tlf./Fax 4879 6214
Mobil. 2098 6214
emc@christiansen.mail.dk

Bestyrelsesmedlem:

Lone Grønkjær
Holebyvej 21
4894 Øster Ulslev
Tlf. 5486 5275
jenlog@mail.dk

Foreign Affairs

Lene Aggerholm Kristensen
Lyngvænget 31, Glyngøre
7870 Roslev
Tlf./Fax 9773 1448
Mobil. 4092 3778
lene.a.k@post.cybercity.dk

Øvrige

Suppleant:

Pia Laursen
Egevej 22
4220 Korsør
Tlf. 5838 0587
jepi@laursen.mail.dk

Kasserer suppleant:

Rune Bach-Andersen
6870 Ølgod
Tlf. 7524 5032
Mobil 4044 8032
rune@bach-andersen.net

Klubeffekter:

B & B Raufort
Højgårdvej 14,
Vium, 7870 Roslev
Tlf. 9757 9096
Mobil 6133 1596
braufort@tiscali.dk

Web-Master:

Jens Ove Kristensen
Lyngvænget 31,
Glyngøre, 7870 Roslev
Tlf. 97 73 14 48
Mobil. 40 87 14 49
jok1@vip.cybercity.dk

www.senior-mc-danmark.dk

Kontingentet udgør årligt	kr.250,-
For ægtefæller	kr.125,-
For samboende	kr.125,-
Indmeldelsesgebyret er for alle	kr.100,-

Klubbens gironummer
2 39 80 79

Næste nummer af Senior-nyt udkommer i December,
deadline for bladet er mandag d. 25. oktober.

Formanden skriver :

Så er ”sommeren” forbi, og sommeren er begyndt! Endelig er det blevet dejligt kørevejr, og jeg har fået brændt nogle kilometer af i vort smukke land. Herfra skal sendes en venlig, medfølelse tanke til dem, der har måttet køre med regntøj og kædespray øverst i bagagen. Godt nok har haven haft godt af ”lidt” vand, men så er det gode vist også sagt. Men nu i skrivende stund (starten af august) stråler solen fra en skyfri himmel, og svedekluden omkring halsen har kunnet vrides. Så snart man standser, ryger læderjakken af, og rigelige mængder væske hældes indenbords. ”Sådan sku’ man altid ha’ det”, som der står i visen om svinehyrden...

Men eftersommeren kan jo blive fin, det har vi set før, og jeg håber vi får godt vejr til efterårstræffet. Der er jo ikke så længe til, og jeg glæder mig allerede! Måske bliver dette træf det første i år, hvor mit telt ikke er ved at blæse i stykker...

I øvrigt har jeg da hørt et par beretninger om ture i ind- og udland, som har været vellykkede uanset vejret. Nu ser jeg frem til at læse om et par af dem i Senior Nyt. (Send også gerne et par billeder med, osse et par stykker med motorcykler på; dem kan vi ikke få for mange af!) Skriv endelig også gerne om Firetaktstræffet i Tjekkiet, selv om vi i år har måttet nøjes med en andenplads som kun næststørste klub. At vi i år er blevet slået af svenskerne, nævner jeg kun i forbifarten – vi kan vel nok unde ”arvefjenden” en succes

i ny og næ. De er jo dog trods alt hyggelige folk og gode kammerater ”hinsidan” i de lyse birkelunde!

Nå, spøg til side. Og vi fik jo også et tørt sommertræf, selv om blæsten nok gik lidt frisk over Limfjordens vande. Et vellykket træf var det, med en dejlig fællestur i den storladne vestjyske natur og med fin forplejning ved ”kulsvierbanden” og et prægtigt ”juletræ” i nordmændenes lejr. En Gold Wing med lysshow og stereomusik kan ikke beskrives, det skal opleves!

Nu ser vi så fremad. Først en herlig eftersommer, så et gyldent efterår, og endelig det lune vinterhi med juletræ, klejner og en lille én til den røde næse. - Er det ikke typisk for en Senior mc’ist, at vi tæller de lyse timer og fortrænger de småsure oplevelser? Bliv ved med det, og kør forsigtigt, så vi kan glædes ved hinanden igen til september!

Finn.

Lad op til det årlige vintertræf

Som foregår i ”Røddinglund Centret” der ligger ca. 20 km nordvest for Herning. Lokalkendte seniorer står for arrangementet der afholdes den 4.-6. februar 2005.

Træfprisen er beskedne kr.: 310,- og tilmeldingsfristen er den 14. januar 2005.

Mød op og få en hyggelig weekend.

Aase & Bertel Langhoff, Michael Damgaard & Vibeke, Tove & Erik Jensen

EFTERÅRSTRÆF.

Efterårstræf d. 17.-19./9.-2004.

Endskønt der i sidste nummer af Senior.-Nyt blev annonceret at der ikke ville blive skrevet mere om dette træf, har vi alligevel valgt at omtale det i dette nummer.

Træffet bliver afholdt i spejderlejren "Store Klaus" som ligger mellem Ganløse og Kirke Værløse ca. 20 km nordvest for København.

Lejrens adresse er:

**"Store Klaus"
Almagerbakke 28, Ganløse
3660 Stenløse
tlf.: 4819 5025**

Prisen for at deltage i træffet er sat til:

Overnatning i telt kr.: 260,-
Indendørs overnatning kr.: 310,-

Girokort til tilmelding er udsendt med sidste nummer af bladet, og tilmeldingsfristen er d. 30. august

Vi håber at se rigtig mange til træffet og glæder os til at servicere Jer denne weekend.

Venlig hilsen

**Knud Hein, Lis Briston, Jim William
Jensen, Viktor Engkjær, Carsten
Frederiksen og Hilly (Marie) Le Fevre**

Sådan finder du "Store Klaus"

Fra Farummotorvejen drejes fra ved afkørsel 8 mod Værløse, som man fortsætter lige gennem mod Kirke Værløse, fortsæt videre 1 km mod Ganløse og drej mod højre ad Almagerbakke og efter ca. 500 m er du ved "Store Klaus".

Hvis du skulle have forvildet dig ud på de små veje og kommer til Ganløse skal du køre mod Kirke Værløse og efter ca. 4 km dreje til venstre ad Almagerbakke og efter ca. 500 m er du ved "Store Klaus"

Og så var der lige et vildmarkstræf i Sverige.

Henny, Ib, Göran & Daniel havde arrangeret et vildmarkstræf ved en sø nær Gislaved i Sverige.

Der var overhovedet ingen luksus, det eneste civiliserede som fandtes på pladsen var en dunk med 200 l vand til kaffe, madlavning & tandbørstning samt et rigtigt lokum.

Pladsen lå helt ned til en sø, (mit telt stod ca. 3 m fra søen) omgivet af skov.

Vejret var med os, ikke en dråbe regn, men en hel del sol, så alt i alt et ganske vellykket arrangement, som ydermere kun kostede kr.: 25,- at deltage i (svenske).

Jeg vil hermed takke for et godt træf.

Redaktøren

Toscana søndag den 31. august til fredag den 12. september 2003

Turberetning fortsat fra Senior-Nyt nr. 2, Maj 2004.

Tirsdag den 9. september Hotel Elizabeth - Marmorbruddet i Carrara

Vi vågnede til en styrtende regn, så det kneb med at komme op, men pyt, vi spiste morgenmad og blev enige om at tage den med ro, og så se hvordan vejret blev op ad dagen, vi havde jo sat os for at tage til marmorbruddet i Carrara.

Da det endelige lysnede, tog vi motorcykeltøjet på, og så gik det derudaf. Det var trods alt en spændende oplevelse, selv om det regnede.

Marmorbruddet i silende regn

Vi købte ikke nogle af figurerne, da de alle var støbt i forme, men Rie købte et smukt smykkeskrin. Havde jeg ikke haft et derhjemme, havde jeg også købt et. Vi var hjemme på hotellet kl. 18.00, købte dejlig frugt og spiste igen hos Rosolaccio og havde igen en dejlig aften sammen med italienerne.

Carrara ved marmorbruddet

Onsdag den 10. september Hotel Elizabeth - Hotel Rossi, Verona

Ja, så er det vores sidste morgenmåltid på Hotel Elizabeth, og hjemturen er en realitet.

Vi kørte kl. 9.30 for mændene ville have god tid til turen, det var godt nok surt, for dagen var den bedste med masser af sol og varme på hele turen, så det havde været dejligt at være ved stranden det meste af dagen. Vi spiste frokost i det grønne, jeg må indrømme, at jeg var nok lidt "vanskelig" for turen tog meget længere tid, (6 timer i stedet for 3) end vi havde regnet med, så sol fik vi ikke den dag. Men vi var tilgæld heldig med hotel, da vi ankom kl. 15.30, fik vi et værelse på Hotel Rossi lige ved togterminalen, så det kunne jo ikke være nemmere.

De havde kun dette ene værelse tilbage, så det blev med en opredning, men vi blev enige om, at det var ikke noget problem, vi havde jo også delt kupe i toget.

Vi fik næste dag lov til at stille bagagen i hotellet, så vi kunne se lidt af Verona inden afrejsen til Danmark.

Hotel Rossi i Verona

Kurt studerer menukort mens Solveig venter på hvad han byder.

Torsdag den 11. september Hotel Rossi, Verona - Danmark

Spiste en dejlig morgenmad og betalte for værelset for derefter af gå en tur i Verona.

Det var det dejligste solskinsvejr, vi gik ind til Arenaen, sad først og fik en lille en, derefter købte vi billetter for at mærke suset inden for i Arenaen.

Det kunne være spændende at opleve f.eks. opførelsen af Aida derinde, men det kommer vi måske til en dag.

Vi spiste en dejlig frokost med kylling og selvfølgelig en lille en til, ellers oplevede vi livet, der var optræden med dansere, især en var god, han havde en klædedukke, som han dansen med, hendes fødder var hans hænder, det var virkelig godt. Ellers

gik vi bare rundt og oplevede stemningen i byen.

Arenaen i Verona

Ja, så var det tid for hjemrejsen, den gik som udturen, dog var vi i restauranten og spise hver for sig, for man kan jo ikke låse kupeen, det var ærgerligt, for det havde været rigtig hyggeligt, at slutte turen med en god middag sammen.

Aftenstemning i Verona

Vi sov godt også denne nat. Jeg kan ikke huske, hvornår vi var hjemme i Annisse, men Rie, hendes datter, Kurt og jeg var ude og hente katte om eftermiddagen, det var bare dejligt at se dem igen.

Solveig hygger sig i toget

Et kig ned over Piazza Bra fra Arenaen i Verona

Tak for en rigtig dejlig tur, det må vi gøre om igen. Ja, vi har jo allerede talt om at tage af sted igen om et par år eller før.

NB. Havde jeg været klar over, at min dagbog skulle i Senior-Nyt, så havde den været krydret med mange af Erlings gode historier, men jeg kan desværre ikke huske dem mere, men jeg er ikke tvivl om, at I har haft mange gode træf i årene, der er gået, Jeg kender jer ikke, men jeg ønsker jer alle mange gode træf fremover.

En flot motoreykel i et flot landskab.

Mange
hilsener
**Solveig
Jensen.**

Aftenhygge ved vingården.

En drøm bliver til virkelighed.

Jeg har siden jeg var ung, drømt om at køre til Nordkap på motorcykel.

Drømmen blev til virkelighed 2004. Steen, Hømme, Gonzo, jeg selv (Kurt) har snakket om det i nogle år når vi var sammen enten på jobbet eller når vi var sammen på træf rundt omkring i landet, vi satte år 2004 som året hvor det skulle løbe af stabelen. Vi holdt et par møder i løbet af vinteren.

Hømme, Lasse (som er en ven af mig fra Slagelse som gerne ville med på turen)og mig selv, vi aftalte rute med ret til ændringer og afgangsdato som blev sat til 8-6-04, vi havde snakket med flere blandt andre Poul vores Sydsvenske ven

som kunne anbefale os at køre så vi var der oppe omkring Sankt-Hans for det første er der ikke så mange myg og for det andet ikke så mange turister og det havde han ganske ret i.

Kirsten og jeg havde en overnatning på vej til forårstræffet hos Ulla og Johan hvor vi som vanligt blev beværtet som Grever og Baroner, da snakken gik om aftenen blandt andet om vores Nordkap tur fik Johan julelys i øjnene, han kunne godt tænke sig at koble sig på toget, men der var også lige en Litauen tur de skulle på så der skulle jo lige snakkes om det først, men da vi var kommet hjem fra træf ringede Johan og med glæde i stemmen fortalte mig at han var med på toget mod Nordkap. Sådan blev vi fire mand og fire motorcykler. Vi ringede lidt frem og tilbage og aftalte med Johan at vi mødtes på camp VMCK Bankeryd. Han ville tage færgen fra Frederikshavn til Gøteborg. Mor Ulla lavede en dejlig sammenkogt ret som vi spiste den første aften, uumm det var lækkert.

Langt om længe oprandt dagen hvor der var afgang, vågnede tidligt med forventningens glæde brusende i det gamle skrog (og jeg kan sige med det samme at forventningerne levede helt og fuld plus noget mere til op til mine drømme)

Fik noget i skrutten pakket motorcyklen kyssede mor Kirsten farvel. Havde aftalt med Hømme at vi skulle køre ude fra mig klokken ni for at mødes med Lasse i Karlslunde ved titiden, han stod og ventede da vi kom. Vi fik en snak toppede op med bensin og afsted det gik mod Vätterbygdens MC- camp. Da vi nåede Jønkøbing og kørte mod Gøteborg for at komme til vej 195 mod HJO og Bankeryd hilste vi på Johan han var på vej mod Jønkøbing, han havde misset vej 195. Vi kørte ind på en rastepads og ventede, der gik ikke langt tid så var han der så var vi samlet. Efter en kærlig gensyns glæde og en snak gik turen de sidste kilometer til VMCK hvor vi ankom sidst på eftermiddagen. Der var lige kommet folk på campen, så vi fik booket en af de nye hytter og så stod den ellers på råhygge resten af aftenen (campen kan jeg på det varmeste anbefale)

Teltene fik vi slet ikke rejst, vi lejede os ind i hytter på forskellige campingpladser der op ad og det samme gjorde vi da det gik sydover igen .Vejret var med os de første par dage. Dagen efter var det planen at køre til Mora det gjorde vi via Skøvde, Kristinehamn, Filipstad, Vansbro og tre kilometer før Mora har Mora MC (Red wings) også en dejlig camp, hvor vi efter en dejlig tur på de

skønne Svenske veje og deres dejlige natur tog en overnatning.

Efter en hyggelig aften med en snak med de fremmødte Redwings folk så var det i posen en ny og spændende dag ventede forude. Så gik det deropad på vej 45

(Indlandsvegen) over Sveg til Østersund hvor vi tog en overliggerdag, så vi fik lejlighed til at se på byen og fik købt lidt souvenirs, en skøn by. Det var den eneste overliggerdag vi havde hvor vi ikke kørte lige bortset fra at jeg skulle ha fat i nogle spændskiver da min bagagebære var raslet løs men det fik vi også klaret.

Så gik det atter nord på ad indlandsvegen med mange flotte indtryk på nethinden man var sgu somtid ved at sprænges af den flotte natur.

Rast på indlandsvägen

Vi ankom til Polarcirkelen lidt syd for Jokkmokk hvor vi selvfølgelig stoppede toget for at fotografere og købe nogle flere souvenirs. Det var kanon vejr. Jeg havde medbragt en flaske Whisky, Chivas Regal, som den søde kone hun er, mor Kirsten, havde købt til mig. Den skulle slås

under til fyraften efter vi havde krydset Polarcirklen og det blev den, to til hver, for der skulle også være en lille en til når vi stod på Nordkap. Vi gjorde også et stop i Jokkmokk hvor vi bl.a. så Lappstaden. Det gjorde vi nu ofte på vejen deropad, der er jo så meget at kigge på.

Malmberget

Inde i hytten ved Malmberget

Vi overnattede i Gallivari, hvor vi inden vi kørte videre besøgte Malmberget. Det var ligesom at komme til det vilde Westen, det har været barske forhold at være minearbejder den gang. Absolut et besøg værd.

Videre det gik mod Svappaavaari og Karesuando hvor vi tog vej 21 langs den Finske grænse til Palojoensuu og

der efter vej 93 til Enontekio. Der fik vi hytten over alle hytter det var ren luksus det er længe siden jeg har set noget så flot, og selvfølgelig med sauna. Og prisen ca 700 kr. det var også den dyreste på turen men det var pengene værd.

Pikefossen

Men vi skulle jo videre nordpå ad vej 93 mod Kautokeino, Pikefossen, Maze og Alta der efter E6 mod Skaidi til Russenes camping hvor vi bookedede os ind for tre nætter.

Så vi havde lidt tid til at udforske området. Vi ankom til Russenes tirsdag d.15-06-04. Onsdag vågnede vi op til regnvejr.

Campingmutter sagde, regner det her er det endnu værre på Nordkap, så vi besluttede os for at køre de ca 161 km frem og tilbage til Hammerfest for at besøge verdens nordligste by og blive medlem af The Royal and Ancient Polar Bear Society-Isbjørnklubben, det blev vi med hvad der til høre af certifikat, medlemskort, emblem og en lille sølvbjørn, klistermærkater og stofmærker, det var en kold våd og blæsende tur derud men det var det værd, en utrolig smuk by hvor vi

tilbragte nogle timer

Rådhuset i Hammerfest

Så gik det atter tilbage til Russenes. Så nu var et af målene nået at blive medlem af Isbjørnklubben det andet mål var Nordkap. Vi vågnede op torsdag morgen til et skønne vejr så da morgenkaffen var vel overstået sadlede vi op fik liv i hestene og red de ca 130 km mod Nordkap, nu var rejsens mål inden for rækkevidde, det var med en undefinerbar fornemmelse i kroppen (jeg) vi kørte der op ad en utrolig god vej i solskin og med nogle dejlige kurver og ikke meget trafik hvor vi kunne lege lidt.

Igennem Nordkapptunnellen som er en oplevelse i sig selv 6,8 km lang og 212 m under havoverfladen og kom op på Magerøya igennem Honningsvåg (den besøgte vi på til bage vejen) det sidste stykke vej til Kappen (vi fik nogle få regnbyger på turen men da vi ankom viste Nordkap sig fra sin smukkeste side.

Vi fik parkeret cyklerne og jeg gik på knæ og kysede jorden.

Endelig Nordkap

Jeg gamle fjols var sgu lige ved at tude, nu var min drøm gået i opfyldelse det var et stort øjeblik. Hvordan vennerne havde det ved jeg ikke men jeg tror ikke at de var helt uberørte af at nu var vi der. Vi fik taget nogle gode billeder og Whisky- dunken blev fundet frem så vi kunne ønske hinanden tillykke med at nu var vi på Nordkap, da havde vi kørt 2817 km med turen til Hammerfest. Vi tilbragte et par timer eller tre der og fik købt de obligatoriske ting som man nu engang gør for at man kan vise at man har været der. Og vi fik selvfølge også ringet hjem til familie og venner bl.a. Gonzo og Steen som af forskellige årsager ikke kunne komme med på turen. Så gik det sydpå igen mod Russenes (Olderfjord), vi havde en plan om at køre et stykke ned langs med Vestkysten af Norge, men efter at vi havde set vejrmeldingen der lovede regn og blæst fra det vestlige hjørne, uuhhaadada, gik vi over til plan B, som var ned

igennem Finland til Haparanda og videre ned langs den Svenske østkyst til Gävle hvor vi stak ind over mod Sandviken og hvor det nogle kilometer før Hofors gik sydpå af vej 68 mod Avesta, Fagersta, Lindesberg og vej 60 til Örebro, derefter et stykke på E20 for at fange vej 50 mod Askersund derefter vej 49 til Karlsborg og så blev det vej 195 mod Hjo, Bankeryd og Vätterbygdens MCK. Så var ringen sluttet . Der gik jo nogle dage inden vi kom så langt .

Fredag d 18-06 gik det mod Lakselv og Karasjok af E06 og så med vej 92 til Karigasniemi og Kaamanen og så gik det ellers ret sydpå igen af E75. Den dag kørte vi 325,8 km. Lørdag tog vi et godt nap dernedad med en god pause ved den Finske del af Polarcirkelen hvor også den Finske gren af Julemandsfamilie har deres bopæl i Rovaniemi. Det var flot vejr, så det var lidt mærkeligt at gå rundt og kigge medens julemelodierne strømmede ud af højtalerne. Men der gik ikke lang tid så nynnede man med på de kære julesange og inden vi ser os om er det jo højaktuelt igen.

To af mine (vores) børnebørn har Grønlandsk mor så der blev ikke købt nogle souvenirs til dem der, deres Julemand bor på Grønland .

Vi fik også taget nogle gode billeder der blev kørt 526,3 km den dag.

Søndag gik det videre ned over med 333,3 km nu ville vi bare ned over.

Mandag fik den også en over nakken 511,3 km. Tirsdag endte vi på VMCK efter 338,0 km, det var den aften vi

spillede 2-2 mod Sverige. Vi så kampen oppe i klubhuset. Jeg må indrømme at jeg gik over til fjenden. Damen der passede campen var ene svensker på banen (jeg kan ikke huske hvad hun hedder) det syntes jeg var synd så jeg holdt med Sverige så jeg blev mobbet godt af de andre rødder men pyt jeg har fået en ven for livet og kampen endte jo 2-2. Hun kendte jo selvfølgelig godt Britta og Knud Erik, hun tilbød også at ringe til dem men vi ville ikke forstyrre dem midt i kampen, vi skrev en hilsen til dem på et postkort som min veninde så ville aflevere til dem og det gjorde hun så, næste morgen kom Britta ud og hilste på det var dejligt at se hende igen, så vi skulle hilse alle fra dem. Det gik jo lidt stærkt her til sidst, men det var også en utrolig smuk tur ned igennem Finland. Øst kysten, indover mod Bankeryd det er svært at beskrive det skal opleves, så jeg kan varmt anbefale sådan en tur. Vi sagde farvel og på gensyn til Johan, han ville tage Færgen til Frederikshavn. Vi tre andre tog den slagne vej mod Malmø, vi lagde ud med kanon vejr men efter en god kaffepause lidt væk fra hovedvejen med friskbrygget kaffe og hjemmebag, var det dejligt at få noget ordentlig kaffe oven på alt det pulverkaffe vi havde drukket på turen. Noget nord for Helsingborg kunne vi godt se at det trak sammen nede sydpå så det var ind til siden og på med regntøjet så gik det resten af vejen i regnvejr. Vi aftalte nede ved broen at vi bare kørte hver i sær da vi ville ramme myldretiden i København og så mødes i Karlslunde til en kop kaffe og noget mad, jeg tog dog kun kaffen

da MOR Kirsten (den dejlige kvinde) stod med en af mine livretter Kylling i Karry. Vi tog afsked med hinanden og kørte de sidste kilometer hjem til Korsør hvor vi ankom Sankt Hans aften ca kl 18. Da havde vi kørt 5,439 km og mange oplevelser rigere. Her på falderebet vil jeg gerne takke mine tre rejsefæller (Hømme-Johan og Lasse) som i allerhøjeste grad var medvirkende til at turen blev den store oplevelse som den blev.

KURT.

PS. turen kostede ca 10,000kr ingen olieforbrug og kørte ca 18 km/l i snit.

Her er så beviset

Velkommen til Dølen Hotel

Norges nye "Villa Lövenhertz"

Av Åse Uleberg

Midt i "Road Runners land" finner du Dølen Hotel. Mange har vært på Evje

i sin tid. Enten i militæret, eller som motorsyklist på Evjetreffet. Evje ligger i hjertet av Agder, 60 km nord for Kr. Sand, ved foten av Setesdal. Selve hotellet ligger rett ved RV9.

Utenfor Dølen

Eierne

Dølen Hotel sine nye eiere Ketil Momrak (Road Runners Mc) og Nils Jakob Heyerdal (Road Runners Mc, tidligere Asker MC) overtok Dølen i juli 2003. De ønsker å gi gjestene samme atmosfæren og gjestfriheten som Villa Löwenhertz og Sormitzblitz i Tyskland. Hotellet har tatt i mot gjester fra inn- og utland i 100 år. Hotellet har 30 senger i varierende prisklasser, restaurant, pub, bar og møterom.

Gjestene

Norske og utenlandske motorsykkelturister er målgruppen.

Ferjeselskapet Color Line registrere ca 3700 motorsyklister som går i land i Kr. Sand i sommersesongen. I tillegg har vi DFDS som går via Gøteborg og Newcastle.

Med sin sentrale plassering midt mellom øst og vest i sørnorge, ser de også for seg at Dølen kan bli Østlandets svar på Tyrigrava.

Sørlandet har et stort og variert mc-miljø og Dølen ønsker alle motorsyklister velkomne, enten du er på kveldstur, dagstur eller en lengre ferie.

Men det beste er veiene..

Rundt Evje kryr det av herlige veier med utfordringer av alle slag.

Det er f. Eks kun 170 km opp til Hovden i Setesdal. En riktig lekkerbiskn av en tur er rundturen fra Evje – Brokke – Suleskard – Lysebotn – Stavanger – Evje. En lang og herlig dagstur i en utrolig variert natur.

Har du fått nok kjøring og bare ønsker å leske strupen med kjølede væske, er Dølen "baksiden" et glimrende sted. Her vil det bli uteservering og grilling, og du kan praktisk talt kaste snøret ned i elva og fange din egen middag.

Verandaen ved Dølen

Har du lyst på en helgetur til Dølen har vi et vell av tilbud rett utenfor døra. Av aktiviteter kan vi nevne rafting, borading og andre vannaktiviteter, elgsafari, go-carting, golf (hotellet stiller med lånesett og greenfee). Områdene rundt kryr av små og hyggelige badestrender, og vannet holder en behagelig norsk badetemperatur sommerstid.

Vinter og sommer

Dølen ønsker også å friste gjester vinterstid. Årsmøte, årsfester, klubbture, ja hva enn behovet måtte være. Vi kan nevne at en badestamp står ferdig vinteren 2005.

I planene fremover ønsker de å investere i tørkerom for bløtt kjøreutstyr, samt en låsbar garasje for motorsyklene. De lover ikke at de skal rekke alt den første sesongen, men det kommer..

Ønsker du å ta deg en tur til Dølen Hotel, kan du ringe oss på 37930200, eller gå inn på www.hoteldolen.no.

Hvorfor nu denne annonse?

Dølen hotel har åpenbart læst vores medlemsblad, og fundet min adresse, hvorpå de har sendt mig en mail med oplysninger om deres hotel.

Jeg må indrømme at det ser ud som et spændende alternativ til at vågne i et gennemblødt telt, såfremt man er på disse kanter.

Jeg har ikke undersøgt prisniveauet og kan kun anbefale at man selv tager de relevante oplysninger om stedet, enten ved at ringe til stedet eller søge på hjemmesiden.

Umiddelbart ser det jo pænt ud, og eftersom det er motorcyklister som styrer etablisementet så skulle det jo være ok.

Norge er jo et spændende land for motorcyklister, med en ualmindelig flot natur og nogle gode og mindre gode motorcykelveje. Der jo så bare det at det ofte regner, så her er måske et brugbart alternativ til teltet.

Erling.

Lidt skyldig

Jeg ved at det emne jeg tager op er følsomt, og i vores forening, hvor en af betingelserne for at være medlem er at man er voksen, skal der ikke være nogen som kommer og siger hvad man skal og ikke skal.

For nogle år siden deltog jeg i et træf hos Touring-klubben. Det var mit

første træf og jeg var meget imponeret over at der ikke blev solgt en eneste øl til frokost, selvom de stod fremme, naturligvis fordi folk vidste at vi skulle ud på motorcyklen igen.

Et par måneder senere blev jeg på vores træf overrasket over at se folk med øl i hånden når de sagde farvel, selvom de vidste at de skulle ud på vejen i mindst en time, måske flere. På det sidste internationale sommertræf blev fællesturen sat til lørdag eftermiddag. Hele formiddagen hyggede folk sig med øl, og øllene manglede heller ikke ved frokostbordet.

Dette selvom alle vidste at vi sammen skulle ud på fællestur.

Jeg har spurgt Finn (formanden), så folk ikke nåede at drikke øl. Svaret var at den alkohol der var indtaget aftenen i forvejen skulle nå at dampe af.

Jeg har spøgt med nogen om at vi, før vi tog på tur, måske skulle mærke de MC'ere hvor rytteren også har brændstof i blodet. Så ville vi andre have mulighed for at holde afstand fra dem.

Jeg har spekuleret på udfaldet hvis der på den tur, med mange deltagere, stod en betjent med spiritusballon ved tilkørsel til landevejen.

At indtage øl i pausen på landevejen gør det ikke bedre.....

Det kan godt være at det at unnlade salg af øl til frokosten før fællesture ikke vil afskaffe problemet, men det vil trække os lidt tættere på den rigtige side af loven.

Når jeg deltager i en fællestur og ved at nogen har promiller i blodet, føler jeg mig både lidt skyldig og lidt udsat, og det er ikke den del af MC-træffællesskabet jeg sætter pris på.

Gadi.

Nye medlemmer.

601-52 Hilly (Marie) Le Fèvre
Sdr. Saltumvej 70
9493 Saltum
9811 5010
mob.: 2940 5311
madmother@mail.dk
Yamaha XJ 600 S Diversion

602-62 Christian Zink
Voldgade 15 B, 2. th.
7800 Skive
mob: 2330 3692
Honda CB 500

603-64 Svend Sørensen
Agertoften 46
7800 Skive
9751 3369
Svend.s@get2net.dk
Yamaha XJ 900

604-62 Charlotte Rossau
Myrdalstræde 216, 1. sal
9220 Aalborg Øst
mob.: 2395 2549
Yamaha XJ 900

605-48 John Paulsen
Fjordglimt 14
Handbjerg
7830 Vinderup
9744 2277
mob.: 2861 9890
Yamaha FJ 1200

498-62 Vibeke Jensen
Danmarksgade 70 B
7490 Aulum
9747 1403

607-39 Bjarne Høgføldt Pedersen
Randersvej 151
8544 Mørke
8697 4799
mob.: 2570 8908
vz800@get2net.dk
Suzuki Marauder 800

607-40 Birtha Sørensen
Randersvej 151
8544 Mørke
8697 4799
vz800@get2net.dk
Yamaha Virago 250

Vi byder alle vore nye medlemmer
velkommen i klubben, og håber at vi
kan leve op til Jeres forventninger.

Ændringer i medlemslisten.

435-46 Jørn Kok
Rævebakkevej 35 B
2610 Rødovre
mob.: 4081 7816
jornkok@webactivity.dk
Honda CB 1100 Blackbird

606-45 Ida Kok
Rovsingsgade 23, 2. tv
2100 København
4050 7811
Kawasaki ER5

522-40 Kaj Petersen
Hindbærvej 9 B
Hornum
9600 Aars
9866 2405 – 9866 2465
mob.: 5151 5598
kape@privat.dk
Suzuki GS 500 E

267-50 Henning Nielsen
Munkevænget 10, st. th.
4180 Sorø
5783 2785
mob.: 2829 8471
carlhenning2003@yahoo.com
Yamaha XJ 900

S389-45 Jan Ohlsen
Höghultsgatan 3
S 23155 Trelleborg
Mob.: +46(0)705479617
Jan.ohlsen@telia.com
Yamaha XJ 600 Diversion

En oplevelse i grønt.

I efteråret 2003 luftede jeg tanken
om at prøve at køre i venstre side af
vejen, dog på en sådan måde at det
var i overensstemmelse med
lovgivningen.

Det lader sig jo ikke gøre på det
europæiske fastland, så det mest
nærliggende var at sejle over på den
anden side af Nordsøen.

Valget faldt på Skotland, som jeg
havde hørt så meget godt om. Rie var

også straks med på ideen, og der blev
bestilt brochurer hjem.

Linda og Per var heller ikke helt
uinteresserede i projektet, så vi var
nu 4 der skulle afsted.

Der blev studeret rejsemuligheder,
og her blev vi enige om at bruge
færgen fra Göteborg til Newcastle.
Billetterne blev købt med afrejse den
27. juni (mødetidspunkt i Göteborg
kl. 09,00).og hjemrejse fra Newcastle
den 12. juli.

Billetsprisen for 2 motorcykler og 4 personer i delt 4-personers kahyt var ca. kr.: 9500,-

Det næste der så skulle besluttes var hvordan vi skulle bo i Skotland. Jeg havde jo hørt en hel del historier om mængder af regnvejr, storm og andre ubekvemmeligheder så mit krav var at det skulle være en eller anden form for indendørs ophold for at undgå at skulle vride soveposen hver morgen.

Det blev derpå besluttet at leje en hytte for hele perioden og bruge den som base for vore udflugter i ferien. I en campingguide fandt vi ”Lomond Woods Holyday Park” som er beliggende i Balloch ved sydenden af Loch Lomond.

Hytten blev bestilt og betalt, pris ca. kr.: 11500,- for 4 personer i 14 dage.

Alt dette var på plads sidst i februar, så nu skulle vi bare vente på at det blev den 27. juni.

Jeg må hellere indskyde at det er nødvendigt at være ude i god tid, for da vi købte færgebilletter var færgen næsten fuldboget.

Endelig oprandt så afrejsedagen, al bagagen blev pakket på cyklen aftenen før afrejsen. Søndag morgen (nat) kl. 03,00 stod vi op og fik noget til livets opretholdelse, og kl. 04,15 var det afgang mod Göteborg, hvor vi landede kl. 08,00. Det er rart at være i god tid.

Cyklerne på færgen

Den medbragte formiddagskaffe blev nydt på kajen i strålende solskin. Ombord på færgen blev cyklerne surret godt, ifald der blev uroligt vejr. Det blev det nu ikke, vi havde en dejlig tur i roligt vejr med en mellemlandning i Kristianssand inden i næste formiddag ankom til Newcastle.

Kahytten som vi fik på færgen var ikke stor, men indeholdt dog både bad og toilet, så det var helt fint. Kl. 11,00 om formiddagen var det så afgang mod feriemålet. Jeg ved ikke hvorfor det altid er mig der skal køre forrest, men det er vel fordi Per så er fri for at høre på mine udgydelser når han kører forkert.

Nå, men han brokkede sig da heller ikke da jeg lavede en lille afstikker på 60 km. Vi var kommet syd ud af Newcastle i stedet for vest. Nå, men skide være med det, som skrædderen sagde da han havde syet ærmet fast i halshullet, det retter sig i presningen. Vi kom da på rette spor og kørte langs Hadrians mur eller rettere det der var tilbage af den. Det var såmænd kun en stor dyngemurbrokker.

Lidt af Hadrians mur.

Vi kom tværs gennem Glasgow, men det gik nu meget glat, og vi fandt da også let vores på forhånd lejede hytte, og blev installeret der.

Nu kan det jo så diskuteres om det var en hytte, jeg vil snarere sige at det var et luksussommerhus.

Stor stue møbleret til 6 personer, et køkken med alt hvad vi behøvede af udstyr, dejlig bad og toilet samt hele 3 soveværelser. Derudover møbleret terrasse. Hvem var der sagde hytte?

Det er da luksus.

Vi fandt et supermarked i nærheden, hvor vi fouragerede både vådt og tørt. Så var det bare hjem til villaen og få tilberedt et måltid.

Efter middagen blev pladsen hvor vi boede grundigt inspiceret, der skulle ikke køres mere den dag.

Det skal lige bemærkes at der i stuen var en dejlig gaskamin, mens de andre rum i huset var elopvarmet.

Nu er det så blevet tirsdag d. 29. juli og det småregnede lidt først på dagen, men ikke mere end vi gik en tur, og så lidt på byen (Balloch) og gik ned til Loch Lomond.

Efter frokost var det tid for lidt kørsel på motorcykel. Det blev til en fin tur langs Clyde-floden og Loch Long op til Arrochar og Tarbet og så tilbage langs Loch Lomond til villaen.

Onsdag d. 30. juni startede med regn, men det klarede dog lidt op, og vi besluttede at nu var det på tide at vi så lidt på Glen Coe, som der fortælles de grueligste historier om. Det var her Campbell-klanen efter at være blevet beværtet hos MacDonald-klanen, d. 13. februar 1692 gik til angreb på værterne og dræbte 38 mænd, kvinder og børn og jog over 300 på flugt ud i den kolde vinternat.

Dalen er herefter blevet kaldt ” Den grædende dal”.

På vej til Glen Coe.

Det er et meget barsk område, hvor lette solstrejf lynhurtigt skifter til sorte skyer der kan give enormt store mængder regn på kort tid for så igen at skifte til solskin. Vi fik dog kun få og små byer. Det var generelt vores oplevelse af Skotland at det ikke regnede så meget som vi havde frygtet.

Efter at have kørt igennem dalen og besøgt Glen Coe visitor-center, som viser hele den dramatiske historie i kulisser og billeder gik turen videre mod Fort William som ligger ved Loch Linnhe.

Lave skyer i Glen Coe.

Undervejs spiste vi frokost ved et lille færgeløje ved Onich. Så gik det videre mod vores dagsmål, Fort William, hvor det regnede. Det gav os anledning til at købe en god flaske whisky til at varme os på når vi kom tilbage til villaen. Per ville absolut den samme vej tilbage, han havde ikke fået nok af Glen Coe, og jeg må indrømme at jeg også sagtens kunne rumme lidt flere indtryk derfra.

Tilbage gennem GlenCoe.

Vel hjemme i basen kunne vi nu nyde vores indkøb. Til Linda og Rie var der købt noget Bailey-agtigt, for at drøje på whiskyen. Det havde været en rigtig dejlig dag med mange naturindtryk. Der er så smukt og grønt i Skotland så man næsten får tårer i øjnene. Det havde været en lang dag, vi var ikke hjemme før kl. var 20,00.

Torsdag d. 1.juli gik turen til den lille by Aberfoyle, hvor vi kom ud på en vej som viste sig at være blind, men dog først efter ca. 25 km. Den startede som en meget god vej, men udviklede sig efterhånden til en rigtig gedesti, men gennem en rigtig flot natur. Vejen endte ved et stort kurhotel, med eget vandfald helt nede ved østsiden af Loch Lomond. Her indtog vi vores medbragte frokost på en bænk helt ned til søen.

Frokost i Inversnade

Da det var en blind vej vi var kommet ud af måtte vi de næste 25

km køre filmen baglæns til Aberfoyle. Derpå gik det så over ”Dukes Pass” og til Comrie, hvor vi bankede på døren i ”Gilfillan Court” nr. 4. Det var interessant at se Donald da vi stod 4 personer i hans stue og han ikke havde set Rie, Linda og Per før. Han genkendte mig da han havde gransket sin hukommelse en del.

Dette er skrevet efter nogle stikord og hukommelsen, og vil uden tvivl blive fortsat i et senere nummer af bladet.

Erling.

Senior MC-arrangementer 2004.

- * Angiver at der tale om et af klubbens egne arrangementer.

5/9 Kaffemøde på Borbjerg Mølle
Søndag d. 5. september kl. 14,30
Info: Jørgen Holm

- * 17-19/9 Efterårstræf på ”Store Klaus” mellem Kirke Værløse og Ganløse
Arr.: Knud Hein, Lis Briston,
Jim William Jensen og Viktor Engkjær.
Carsten Frederiksen
Hilly Le Fèvre

Senior MC-arrangementer 2005

4-6/2 Vintertræf i ”Røddinglund Centret” ved Herning.
Arr.: Aase & Bertel Langhoff,
Michael Damgaard, Vibeke, Tove & Erik Jensen.

15-17/4 Forårstræf med generalforsamling i ”Lerbjerg Centret” ved Kirke Hvalsø.
Arr.: ???

3-5/7 22’ Internationale sommertræf i ”Kongelejren”, ved Ellinge Lyng.
Arr.: ???

Senior-Nyt

Nr.4-December 2004

JOK tror at han bare kan komme og fange miniracere i redaktørens have og tage dem med hjem, men den går altså ikke. Raceren står stadig på matrikelnummeret.

Senior- Nyt

Officielt klubblad for klubforeningen

Senior-MC-Danmark

Nr. 4, December 2004, 20.årg.

Udkommer 4 gange årligt og sendes til alle medlemmer.

Dette nr. er trykt i 300 expl. hos Morsø Folkeblad.

Bestyrelsen

Formand:

Finn Bundgaard Paulsen
Møllevænget 17, Voldum
8370 Hadsten
Tlf. 8649 1153 Fax 8649 1918
Mobil. 2512 2418
finn.paulsen@familie.dk

Næstformand:

Jørgen Holm
Børupvej 156
8310 Tranbjerg J.
Tlf. 8615 0746
Mobil. 6060 1725
holm1204@netscape.net

Kasserer:

Bent Bach-Andersen
Bakkevej 22
6870 Ølgod
Tlf. 7524 4776
Mobil. 2124 1165
bent@bach-andersen.net

Redaktionen:

Erling Christjansen
Holmevej 38, Annisse N
3200 Helsinge
Tlf./Fax 4879 6214
Mobil. 2098 6214
emc@christiansen.mail.dk

Bestyrelsesmedlem:

Lone Grønkjær
Holebyvej 21
4894 Øster Ulslev
Tlf. 5486 5275
jenlog@mail.dk

Foreign Affairs

Lene Aggerholm Kristensen
L yngvænget 31, Glyngøre
7870 Roslev
Tlf./Fax 9773 1448
Mobil. 4092 3778
lene.a.k@post.cybercity.dk

Øvrige

Suppleant:

Pia Laursen
Egevej 22
4220 Korsør
Tlf. 5838 0587
jepi@laursen.mail.dk

Kasserer suppleant:

Rune Bach-Andersen
6870 Ølgod
Tlf. 7524 5032
Mobil 4044 8032
rune@bach-andersen.net

Klubeffekter:

B & B Raufort
Højgårdvej 14,
Vium, 7870 Roslev
Tlf. 9757 9096
Mobil 6133 1596
braufort@tiscali.dk

Web-Master:

Jens Ove Kristensen
L yngvænget 31,
Glyngøre, 7870 Roslev
Tlf. 9773 1448
Mobil. 4087 1449
jok1@vip.cybercity.dk

www.senior-mc-danmark.dk

Kontingentet udgør årligt	kr.250,-
For ægtefæller	kr.125,-
For samboende	kr.125,-
Indmeldelsesgebyret er for alle	kr.100,-

Klubbens gironummer
2 39 80 79

Næste nummer af Senior-nyt udkommer i marts,
deadline for bladet er mandag d. 14. februar.

Formanden skriver:

Nu, mens jeg skriver dette (så tæt på deadline, at redaktøren allerede glæder sig til at åle mig for den sene aflevering), er efteråret over os for fuld styrke. Det blæser og regner, og det er uden den store entusiasme, at jeg trækker i køredresset. Men ud skal jeg; man er vel ikke en kylling!?! Og se: Mens jeg ta'r tøjet på, stilner regnen af, skyerne revner, og solen kigger frem. Og det blev en fin tur i en frisk blæst, som tørrede asfalten fint op. Hvor er man bare heldig...

Ellers er rejsesæsonen nu definitivt forbi, og hver vellykket køretur er en gave. Når de begynder at salte på vejene, kommer XJ'eren ikke ud mere i år. Men indtil da skal der ikke ret meget til, før man har et påskud for at komme ud at røre sig. Livet er jo skønt!

Årets træf er gået godt, og vi har høstet nye erfaringer hver gang. Det er fint, at arrangørerne tør satse lidt på nye måder – så sidder vi i backinggruppen (bestyrelsen) og ta'r mål af, hvad det er værd at prøve igen en anden gang. Personligt kunne jeg godt tænke mig en gang at prøve med et træf i den primitive stil, som de gamle stadig snakker om: Ud på en mark, ingen er arrangør, alle hjælper til, og ingen rejser hjem før der er ryddet op. (Måske lyder det lidt rosenrødt, og måske er der også nogle, der ikke helt husker hvordan det i virkeligheden gik til, men det må være en Seniors privilegium at ha' lidt elastik i hukommelsen af og til...) Misforstå mig ikke, jeg nyder de træf vi laver, men måske kunne det være meget

sundt en gang imellem ikke at blive passet så meget op?

Nu nærmer julen sig så, og vi kan begynde at tænke på at gå i hi. Nogle har nok sat deres forkromede kæledyr på stald allerede, og de fleste følger snart efter, men enkelte stædige gamle helte holder de gode dyder i hævd og kører hele året, med eller uden olie i gearkassen, med eller uden Berlingeren under jakken, med eller uden en cerutstump eller snadde til at varme næsen ved. Vi ser dem til vintermødet, og så skal vi måske endnu en gang hjælpe enkelte af dem med at få den gennemkolde kværn startet, hvem ved?

Ellers skal vinteren vel gå med at hygge sig. Gamle SeniorNyt pløjes igennem, minderne vælder frem, og ideer til næste års ture fødes. Nej, vinteren er ikke så ringe en tid endda, og ind imellem går man da også ud i garagen og holder sin gamle ven i hånden. Kold er den, men når fristelsen bliver for stor, får den alligevel lov at brumme i et kvarters tid, til olien er gennemvarm, og kæden får lige et bette pust.

En motorcykelmotor, der er i gang. Lidt op og ned i omdrejningerne. Små, lette ryk i gashåndtaget. Og en veloplagt brummen, der forstyrrer naboens vintersøvn.

Det er den lyd, drømme er lavet af... Kan I nu ha' en rigtig god jul og et godt nytår alle sammen. Vi ses til foråret, eller måske allerede til vintermødet. **Finn.**

Vintermøde 4.-6. februar 2005.

Vintermødet er i 2005 henlagt til Røddinglund-centret som ligger mellem Herning og Holstebro, nærmere betegnet i Røddinglund plantage som er beliggende ca. 20 km nordvest for Herning.

Kørevejledning:

Fra Herning køres mod Holstebro ad vej nr. 18. Drej til venstre ved afkørslen mod Vildbjerg, fortsæt gennem Vildbjerg og direkte gennem Rødding mod plantagen.

Fra Holstebro køres mod Herning ad vej nr.18. Drej til højre i Aulum mod Videbæk ad vej nr. 467. I Rødding drejes igen til højre mod plantagen.

Fra Rødding vil der være skiltet med Senior-skilte.

Lejrens adresse er:

Røddinglund-centret
Røddingvej 21 B
7480 Rødding
Tlf.: 9747 3808

Vi ser frem til en hyggelig weekend, og håber at vejrguderne er med os.

Dette er jo som I nok ved, årets eneste træf hvor man frit kan vælge transportmiddel, det være sig alt fra bil, tog, bus, sporvogn, hundeslæde eller måske endda motorcykel. (Det vil dog sikkert være en blandet og kold fornøjelse).

Vi glæder os til at se Jer alle

Venlig hilsen

Aase/Bertel – Vibeke/Michael –
Tove/Erik

Noget om at være heldig

Mens det meste af Danmark var dækket af tunge skyer, der sendte kaskader af regnvand ned over byer, nypløjede marker og veje – ja, da var vi, tæt på ét hundrede personer, samlede til efterårstræf i ”Store Klaus” ved Ganløse i Nordsjælland. Her var vejret strålende på en mere behagelig måde. Det meste af weekenden sad mange af os ude i det fri. Solen bagte, så konerne fik deres ”ungpigekulør” igen, bonsalget gik forrygende, bjerne holdt sig lige netop kølige nok, og mændene fik øjnene op for konernes fortrin....

Takket være et nyt initiativ fra Lene Stenstrop, bestod den kulinariske velkomst fredag aften af Skipperlabskovs. Det var mættende og godt, og det satte gang i ét og andet, så man trods alt var godt tilfreds med, at vejret ikke var helt vindstille....

Lørdagen kom, og Kong Knud førte os i adstadigt tempo rundt om Bastrup Sø

på dejlige snoede veje. Imens sørgede de øvrige dygtige arrangører godt for de, der blev tilbage i lejren, og holdt køkkenet pænt og ryddeligt. Knud havde lokket Fru Birte med, måske med den bagtanke, at så kunne hun give et nap med, mens han lå og hyggede sig på ”Ducati’en”. Men det var bestemt ingen dårlig idé. Det er jo heller ikke for ofte, vi ser ”HMTQ”.

Er der noget, jeg altid glæder mig til, er det lørdagens festmiddag med de indslag, der måtte komme. F.eks. formandens helt uundværlige tale. Heri understreges det vigtige i, at lejren er pænere, når vi rejser, end da vi ankom. Formanden fortæller også gerne lidt om, hvad bestyrelsen går og laver, og om kommende arrangementer i den klub, vi alle er så heldige at være gamle nok til at være medlem af. Træfarrangørerne får deres velfortjente hyldest. Ældre medlemmer præsenteres til glæde for nyere

medlemmer, og nye medlemmer præsenteres – eller præsenterer sig selv til glæde for os alle. Det skaber altid vild morskab, når nye folk må besvare diverse nærgående spørgsmål fra det øvrige selskab.

Hvis vi er rigtig heldige, vil nogle af vore klubkammerater med specielle evner og talenter ganske af sig selv

underholde os. Nogle måske først efter *mindst* to opfordringer.... andre først efter *mindst* to bajere.... Peter Bille, en virtuos på sækkepibe, måtte pænt aflevere et par ekstranumre, før han udvandrede fulgt af klapsalver. Peter Thomsen sang en sørgelig sang fra begyndelsen af forrige århundrede, "I en seng på hospitalet". Vi lyttede andægtigt til Peters stemme, der har sprøde undertoner af de gode cigarer, han nyder. Daniel i sine nyindkøbte "Lederhosen" brillerede som altid med "Hanen i Alpens Land". Den *må* vi bare ha' et par gange – ellers er det ikke noget rigtigt træf.

Heldigt er det, at det stadig i medlemsskaren er muligt at finde træfarrangører til vore træf, så vi kan komme ud og føre os frem og ha' det sjovt med hinanden. I arrangører, Lis, Viktor, William, Carsten, Birte og Knud gjorde det rigtig godt denne gang, og jeg håber, at I undte jer selv en god middagssøvn, da I kom hjem om søndagen.

Dette træf var det sidste i år. Inden længe må vi trække motorcyklen i hi for en tid. Men heldigvis mødes nogle af os allerede i starten af februar til vintermøde. Vi ses!

Lene, 253-53

"Jeg er villig til at medgive, at alle mennesker er mine brødre, men jeg siger samtidigt, at jeg har en masse dårlige slægtninge. "
Josh Billings

Gætte konkurrence

Oppe i Hallund var der kaffemøde, med 70 MC'er og godt 100 mennesker. Der forventes et kaffemøde igen i April/Maj 2005

De her tre flotte fyre var der også, men som det kan ses, gemmer der sig et stk. kvindemenneske mellem dem.

Hvis en af jer, der ikke deltog i arrangementet, kan gætte hvem det er, er der en flaske Rød Aalborg på højkant sponsoreret af Lis Marrup.

**Svarene skal sendes til:
Lis & Eddy Marrup
Sølvgade 71, Hallund
9700 Brønderslev.**

De vil da trække lod, og vinderen vil blive offentliggjort til forårstræf og snapsen blive udleveret.

Prøv det nu, ik'

"Der kan spares mange millioner og meget overflødigt arbejde ved en hensigtsmæssig ordning af administrationen – men da dette vil koste mange millioner og meget overflødigt arbejde, kan det ikke lade sig gøre!"
Robert Storm Petersen

Hyggeweekend lidt a la Vildmarkstræf 5-7 august 2005

Gennem de sidste mange år har det været mig en fornøjelse at deltage i vildmarkstræffene i Sverige og se hvordan mc folket hygger sig under lidt primitive forhold. Jeg har sikkert også fra tid til anden ladet et enkelt ord falde, i vores lokale mc klub, om hvor hyggelig sådan et træf er. Pralet med det ? nej det kan jeg næppe tro. Og hvad er det så lige jeg vil fortælle med dette indlæg, jo nu skal jeg prøve at komme til sagens kerne.

Jeg har gennem nogen tid gået og puslet med tanken om at afholde et træf her midt i Jylland, og på vores sidste bestyrelsesmøde i Brande MC Hedetourerne luftede jeg tanken. I bestyrelsen var der enighed om at det var en god ide, som skulle afprøves. Ideen blev også drøftet med Senior klubbens bestyrelse på efterårstræffet. Også herfra var der en positiv holdning.

Så mangler jeg vist lige at forklare hvorfor jeg skriver a la vildmarkstræf. Jo sagen er den, at det er meningen at afholde træffet ude ved vores klubhus og det betyder, at der kun er et toilet til rådighed, dog med håndvask, men uden bruser spa bad og lignende.

Selvfølgelig er klubhuset åben og til fri afbenyttelse, men opholdsrummet er kun på ca. 38 m² og så et lille køkken på ca. 6 m².

Træffet er altså baseret på primitiv teltcamping og selvforplejning, bortset fra øl, vand og grill pølser som der vil være mulighed for at købe (øl 10 kr. og vand 5 kr.)

Brande MC Hedetourerne vil sørge for at der bliver opstillet grill til fri afbenyttelse og mon ikke også klubben sørger for at der er gratis kaffe og te ad libitum en del af tiden.

Om lørdagen regner jeg med at arrangere en fællestur ud og se et eller andet, men hvad det bliver vides ikke endnu.

Træfprisen ved sidste vildmarkstræf var kr.25,- pr person så det holder vi fast ved også i 2005. Prisstigningen er at vi afregner i danske og ikke svenske kroner, men det er kun fordi at det er mere praktisk med danske kroner, når vi nu er i Danmark.

Adressen på vores klubhus og dermed også træfpladsen er: Nordlundvej 111, Brande.

Nå august 2005 ligger jo langt ude i fremtiden, så betragt dette indlæg som en appetitvækker og en mulighed til at få lov at sætte kryds i de nye kalendere for 2005 som snart skal erstatte dem vi har hængende for 2004.

Mere informationer følger senere.

Venlig hilsen Guzzi Flemming

*Danmarks første golfbane blev anlagt på sletten nordvest for
Eremitageslottet i Dyrehaven den 14. august 1898.*

En drømmetur tværs over det amerikanske kontinent.

De fleste af os har vel nogle drømme om at gøre en tur, i fjerne egne af verden. Ole og jeg er ingen undtagelse. Hen over middagsbordet går snakken ofte om, hvis, hvordan og man kunne også o.s.v. Når så pludselig man får chancen, er det om at slå til, og gøre alvor af det.

Det gjorde vi en efterårsdag i 2003, da vi en lørdag formiddag osede lidt i den lokale motorcykelforretning (SPH, Næstved). Vi traf en bekendt, som er tilknyttet forretningen. Han fortalte om deres planer om, at arrangere en "Coast to Coast" tur i sommeren 2004. Der var allerede en del interesserede. Jeg er altid den impulsive i familien, og Ole sørger for, at sortere det urealistiske fra - så I kan nok forstå, at der ikke bliver meget tilbage. Men denne gang tog han godt nok fusen på mig. Da vi havde sat os ind i bilen siger han: Det rykker nok noget i dig, hva? Ja -ja, svarer jeg, men det er vel ikke noget, man sådan lige gør. Ole drejer bilen, og efter 5 minutter, har vi meldt os til turen. Nu eller aldrig - vi bliver jo ikke yngre.

Jamen - man fatter det ikke, men lidt efter lidt tog det hele form. Vi blev indkaldt til et indledende møde, hvor vi kunne se de andre deltagere, kigge på udvalg af motorcykler o.s.v. Og ja - vi var 3 par fra Seniorklubben (Inga og Sv.Erik, Winnie og Poul og Ole og jeg). Det kan da kun blive godt, skulle vi mene.

Vi valgte alle Harley Davidson - og selvfølgelig den store model, Electric Glide Classic. Cyklerne skulle lejes i Orlando, Florida.

Efter et sådan møde, er det umuligt at falde i søvn, man har det hele inde på nethinden, ja man kan næsten føle motorcyklen under sig (ja vi har altså aldrig kørt Harley, men hvad kan man ellers køre på i USA)?

De sidste 2 lørdage inden afrejsen, havde SPH arrangeret fællestur. Vi fik tildelt vor plads i kolonnen, og vi kørte en dejlig tur, hvorefter vi fik grillmad og alt hvad hjertet ellers kunne begære af mad.

Således var den naturlige generthed over for de andre deltagere fuldstændigt forsvundet, inden afrejsen.

De fleste af os, havde også anskaffet os en lædervest, hvorpå vi havde sat USA-mærker. (samme som Biker-Jens)

Den 06. juli 2004 kl. 04.30 var det slut med forberedelser og snak - for nu var det af sted - næsten 4 ugers ferie lå foran os - og oven i købet på motorcykel..

Flyveturen forløb planmæssigt - og klokken 15.00 lokal tid havde vi fast grund under fødderne igen i Orlando, Florida.

Arrangørerne var taget i forvejen, og de stod i lufthavnen og tog imod os.

Vi var nu samlet - 28 mennesker ialt. Den yngste 17 år - og den ældste var

64 år. Ud af disse 28 mennesker var der én til ledsagerbilen, og 3 unge mennesker som kørte i en cabriolet.

Vi blev installeret på hotellet og så var der ellers råhygge på terrassen med de amerikanske øl *Budweiser*. Senere - ja langt senere måtte vi lige afprøve en Mac Donald i Guds eget land.

Nå men nu til sagen. Næste dag blev vi i bus kørt ud til Harley Davidson forretningen, hvor 13 flunkende nye HD holdt i en lang række og skinnede om kap med solen. Jeg skal aldrig glemme synet af mændene - ja også kvinderne for den sags skyld. Det syn rystede virkelig os danskere.

Hele svineriet linet op.

Mundvandet løb på Ole, og da han havde fået nøglen udleveret og kunne sætte sig op, tænde for maskinen og for stereoanlægget, ja så lignende han én, der lige havde vundet milliongevinsten i lotto. Iført bandanas og solbriller var vi således klar til at indtage Amerika. 9 Electric Glide Classic, 2 Fat Boy, 1 Soft Tail, 1 cabriolet og en følgebil (kender ikke mærket) - 28 forventningsfulde mennesker. Dagens

mål var Daytona Beach, hvor baghjulet skulle hilse på Atlanterhavet. Sikken en strand - og jeg som troede, at Karrebæksminde Strand var i verdensklasse. Ja man har da heldigvis lov til at blive klogere.

Daytona beach.

Om aftenen indtog vi vort første rigtige måltid på et lokalt Steak House. Vi blev præsenteret for den største bøf, jeg nogensinde har set. Og tilmed utroligt velsmagende. Det var vist ikke en gammel malkeko, de havde slagtet.

Næste morgen gik turen nordpå - ud af Florida og ind i Georgia. En del af dagen var kørsel på Highway. God fart, og ca. 40 graders varme, Country musik på anlægget og alle sanser åbne. Ole og jeg lå i yder-kolonnen, og det rykker noget, når de store trucks trækker udenom os. Ofte får man et tut med hornet - den første gang letter man noget i sædet

Om aftenen var vi på en lokal restaurant - og som vi plejer i Danmark, bestilte vi sammen med vor mad noget øl - men nej det kunne vi ikke få, men cola med masser af is.

Det viste sig, at vi i flere stater ikke kunne få øl og vin til vores mad.

Så kørte vi videre - ud af Georgia og ind i Alabama. Her skifter naturen - ja og også befolkningen. Man føler sig hensat til Onkel Toms hytte. Store plantager med flotte sydstatspalæer ligger side om side med usle skure, hvor der hænger den berømte hængesofa på terrassen. Ofte sad der en stor neger med blå overall på. Ved siden af flød der med gamle biler og andet skrammel. Hvorfor rydde op, der er jo plads nok. Byerne var kun en hovedgade, med gamle lukkede forretninger, en enkelt benzintank - og for det meste en autoforhandler. Således mættet af indtryk ankom vi sidst på dagen til Ford Walton Beach, som ligger ved den Mexicanske Golf. Luksus uanset hvor du vender dig. Swimmingpool med bar under vandfaldet, levende musik på strandterrassen og ikke mindst, det fineste hvide sand og dejligt varmt badevand. Lidt senere blev vi atter mindet om, at det var USA, vi befandt os i. Der var nemlig bryllup - på stranden altså. 2 brudepar med tilhørende gæster. Brudene var i super flotte brudekjoler og sandaler - og gæsterne troppede op i shorts og T-shirt. Brudebuketten? - ja den bestod selvfølgelig af plasticblomster. Solnedgangen her var ubeskrivelig smuk.

Vækkeuret ringede igen klokken 05.15. Ja vi blev hurtigt enige om, at starte tidligt, inden varmen helt gjorde det af med os. Hen ad klokken 11, er

temperaturen oppe over de 40 grader. Så der var gang i vanddrikningen. Det købte vi isafkølet fra ledsagerbilen. Det fungerede super godt.

Nu gik turen videre mod New Orleans. Vi kørte langs golfen en del af dagen. Hotellet lå midt i hjertet af byen, med det Franske Kvarter 10 minutters gang væk. Atter fik vi et kulturchok. Nok har vi læst om Bourbon Street, men at opleve det, er jo en anden sag. Jazz, soul, cajun musik i én stor pærevælling. Terrasser hvor piger - og mænd i bedste Mardi Gras stil, smider perler ned til dem, de kunne tænke sig, at "snakke" lidt med. Hvad enten man vil eller ej, bliver man grebet af dette virvar af forskellige mennesker, masser af små steder med god musik, gamle smukke huse i ægte fransk stil, blandet med forretninger med det værste amerikanske skrammel.

Også Mississippi fik vi oplevet - med hjuldampere, det siger sig selv. Vi sejlede en lille tur ind i sumpene, som ligger op langs floden.

Således ganske opstemte efter sejlturen, gik vi sammen med Winnie og Poul fra Mississippi floden og tværs igennem byen. Der blev gjort mange holdt ved små sjove forretninger. Og pludselig så jeg muligheden for, at opfylde eet af Oles ønsker - nemlig at få en hestehale!! - godt nok én vi købte os til - men meget naturtro - dømm selv!!

Men New Orleans er andet end sjov og ballade. Her så vi for 1. gang den anden side af USA, nemlig fattigdommen. Folk som lever på gaden, biler langs kantstenen, hvor

børn forsøger at sælge noget af det, der er i bilen hos mor og far - tyvekoster - vil jeg mene.

Who need a haircut.

Klokken syv næste dag ventede igen nye oplevelser. Hele dagen kørte vi på enorme broværker igennem deltaets sumpe. Ingen mennesker langs vejene - kun sump. Mine tanker faldt tilbage på de film, vi alle husker, om fanger, der flygtede ud i sumpen. Det må ganske enkelt have været forfærdeligt. Dagen endte en smule trist for os, idet Ole i et højresving blev ramt af en bil, der overhalede ham inden om. Ole balancerede med motorcyklen, og ingen af os kom noget til. Bilen fik en ordentlig skramme og høje side af MC'en blev revet fra i forsiden. Politiet blev tilkaldt, idet bilens fører mente, at det var Oles skyld. Så fik vi også oplevet den amerikanske ordensmagt. Det var godt nok lidt

barsk. En ung betjent med revolver - synlig for alle - kold som is, han stillede spørgsmålene, og han bestemte hvem, der skulle udtale sig. Som udgangspunkt ville han ikke godkende det internationale kørekort - dette her var jo USA, som han sagde - og så skulle Ole i øvrigt stilles for en dommer (anholdes). Han førte en længere samtale i telefon, og herefter fik vi lov at køre videre.

Herefter gør det bare rigtig godt, at mærke alle ens rejsekammerater tage sig af én, . Ned til poolen, og senere af sted - alle sammen - til en mexicansk restaurant for at spise - "brown beans" med mere. Så denne dag endte - trods uheldet - alligevel godt.

Næste morgen kunne jeg mærke på Oles kørsel, at uheldet sad i ham. Men hærdet og rutineret som han er, efter ca. ½ times kørsel i mega meget trafik på highwayen ja, så gik det jo bare igen derudad. Vi skulle fragtes over den Mexicanske Golf til Galveston - indgangen til Texas. På denne lille færge snakkede vi med kaptajnen, som viste os delfiner og hajer i vandet. Vi prøvede at tage billeder, men de er jo nede i vandet, inden man får trykket. Han skulle høre alt om vores tur, vores maskiner, og hvor vi kom fra. Han fortalte os også en del om livet omkring Golfen, når orkan-tiden sætter ind, med flodbølger og de følger disse får.

Vi så jo også alle husene som er bygget på 34 meter høje pæle. Bilen er parkeret under huset, således at man er klar til at forlade hjemmet med kort varsel. Hele Galveston er - ud mod

kysten - beskyttet af en høj betondæmning, som værn mod flodbølger. Da vi var blevet indlogeret, lod vi cyklerne stå, og tog den lokale bus ned til byen. Det var en oplevelse. Hele bussen var interesseret i, hvem vi dog var (vi var 6 der fulgtes ad). En ældre dame - som taget ud af Syd og Nord - med fin hat og lille slør - fortalte os om de kvarterer, vi kørte igennem. Ligeledes fortalte hun om, hvor mange mennesker der hvert år døde, når flodbølgerne rullede ind over byen, før dæmningen blev bygget.

Byen var en rigtig cowboy by med mexicansk islæt. Det var så varmt, at selv fluerne ikke gad summe. Så det var jo oplagt, at vores dejlige mænd sank ned med en kold øl, mens pigerne kunne shoppe. Altså - der var masser af fristelser, sko, tøj, smykker, ja alt det vi elsker, og søm vi aldrig kan få nok af. Og det bedste af det hele - det var hammer billigt. Så jeg har vel ikke nødig at fortælle, at indkøbsgenet blev kraftigt luftet den eftermiddag. Hjemturen i bus, er også en omtale værd. Buschaufføren - en kvinde - kørte så stærkt, at hjulene løftede sig i svingene. Vi fortalte, at vi boede på Days Inn - uden for byen, og hvad er vel mere naturligt end, at hun kører en omvej, tværs igennem en gade med indkørsel forbudt - og værsågod - vi blev sat af ved døren. Ja sådan er menneskerne altså også *over there*.

Videre ud over prærien. Lange strækninger med lige veje. Fuld drøn på CD afspilleren. Det er simpelthen bare livet. Når man er glad for at køre på motorcykel, er dette noget af det

bedste, man kan opleve. Harleyen har en fantastisk siddekomfort. Ikke en bekymring i verden, bare nyde livet, indtrykkene, den friske varme luft, omgivet af gode venner, ja det må siges, at være det optimale, man kan ønske sig af en ferie.

Dagen sluttede med indkvartering i den gamle by San Antonio. Denne by er kendt for Alamo, hvor mexicanerne tabte slaget til amerikanerne, det var her at Davy Crocket døde i kampen om Texas, Under byen er dele af Rio Grande ledt ind i kanaler, og langs bredderne er der i massevis af restauranter, barer og lignende. Utroligt hyggeligt.

De næste dage kørte vi tværs over Texas. Vi gjorde holdt ved bredden af Rio Grande, kørte gennem enorme prærie landskaber . Der er langt imellem rancherne. Der gik op til 1½ time, inden vi mødte en bil. Igen falder tanken tilbage på historien - med nybyggere og indianere. Hvilke afstande de tilbagelagde, og hvilke strabadser de måtte udstå for at skaffe sig en ny tilværelse. Jeg ventede hvert øjeblik, at se Johnny Wayne med seksløberen, klar til at tage kampen op mod Apacher oppe på bjergkammen.

El Paso er jo grænsebyen ind mod Mexico, og vi var nu i New Mexico. Jeg troede, at det var en mellemstor by, men det viste sig at være en millionby - lige midt i et ørkenland. Vi var kørt forbi grænsestationen ind til Mexico, og man er ikke i tvivl om, at der er mange illegale indvandrere herfra. Alt er ufrugtbart og fattigt.

Mange småbyer består af faldefærdige skure eller wagon-parks (husvogne) hvor alt er usselt. Der er mange stationer på vejene, hvor grænsepolitiet står med våben og hunde. Her må vi gøre holdt - da vi er på motorcykel får vi hurtigt lov at køre videre, men vores følgebil bliver hver gang undersøgt for at se, om der mon gemmer sig en grænseoverløber.

Vi bevægede os nu lidt nordpå og lidt mod øst igen for at køre en uforglemmelig tur igennem Guadalupa bjergene. Det er så smukt at man får gåsehud - og så alligevel så øde. Ude af bjergkæden kom ørkenen - så vi måtte have tørklæde op foran munden, da sandet blæser os lige hovedet. Her ude midt i no where land lå der pludselig et lille faldefærdigt sted. Vi var inde for at købe lidt forskelligt. Det viste sig, at være ret specielt. Nogle ældre mennesker drev stedet, som var en blanding af butik og cafe. Væggene var udsmykket med nummerplader fra alverdens lande, og i loftet hang kasketter helt tæt. Jeg spurgte en af dem, om jeg kunne købe en nummerplade, og jeg fik således hele historien. Pladerne var fra alle de mange udstationerede i Nato, idet der ligger mange baser deromkring. Også de danske i flyvevåbnet tager deres uddannelse der. De forærede pladerne fra deres biler, når de tog hjem igen. Kasketterne var fra alle de mange truck-driveres, der gjorde ophold. Så der var absolut intet til salg.

Dagens oplevelser blev fuldtendt ved et besøg i Carlsbad drypstenshulerne, som er udnævnt til et af verdens 7 vidundere.

Vi gik langt ned i hulerne og så fantastiske formationer dannet igennem millioner af år. Temperaturen var 13 grader (konstant året rundt), og det var dejligt, når temperaturen ovenfor lå omkring de 50 i skyggen.

Væde til både udvendig og indvendig.

Efter en dag med så mange indtryk, er det skønt at finde vej ned til poolen med en spand med nogle budweisere lagt på køl.. Det virker som et antiklimaks. Humøret hos en flok MCister ved vi jo godt, at når dagens strabadser er overstået - ja så er det bare i top. Drillende bemærkninger flyver igennem luften, alt imens at der nydes koldt øl siddende på plastic havemøbler i poolen. Hvem skulle tro, at de fleste af os har rundet de 50!!

Oplevet af Kisser fra Karrebæksminde.

(fortsættelse følger i næste nummer)

Gerda & Peters Østrigstur.

Første dag.

Vi havde oprindelig bestemt at vi skulle stå op kl. 03,00; men da vi trak vækkeuret mandag aften ved 23-tiden, fik vi ondt af os selv, kl. 03,++ blev lavet om til kl. 04,00. Efter morgenkaffen og madpakken var smurt, var det tid til afgang fra det lille hjem. Hondaen var pakket og klar til afgang.

Men der er altid en slange i paradiset. Vi kunne bare ikke få samtaleanlægget til at fungere. De første 10 km. var Peter af cyklen for at prøve at få det til at virke, men uden resultat. Af med ledninger og skidtet pakket ned i handskerummet, så kunne det også være lige meget.

Ved trafikcentret ved Vejle måtte vi gøre holdt for Peter det lille skind frøs, så der måtte findes en trøje til ham. Så ville Peter lige give anlægget en chance mere. Det havde trods alt kostet . 4000,- kr., så han var ved at skære tænder, men minsandten, den mand har jo teknisk snilde, han fik det i hvert fald til at virke!!! (andre kalder det held. red.) Vejret var blandet lige fra regn i stænger til det dejligste solskin, jo længere vi kom sydover. Lige efter den dansk-tyske grænse røg vi i kø, og i den mødte vi to MC-ister. Ham der kørte først lignede en på vores egen alder, og vi aftalte i farten at vi skulle gøre holdt sammen. Det viste sig det var to Senior-folk, Ole Farmer med frue fra Nørager ved Hobro. Det var vældig hyggeligt De skulle en tur til Frankrig.

Efter 925 km. kørsel stod vi af motorvejen 40 km. før Nürnberg og fandt et dejligt velfungerende gasthaus, hvor vi kunne få et dejligt bad (tiltrængt) og en dejlig seng at sove i.

I morgen venter der nye eventyr.

Anden dag.

Klokken lidt i 7 stod vi veludhvilede op, klædte os på, pakkede motorcyklen og begav os ind til det ventende morgenbord. Det var ganske overdådigt, det kunne sagtens matche Muldenthal. Kl. 08,15 gik det mod Nürnberg og München, og ved første benzinpåfyldning havde Peter fået det for varmt, han måtte af med halsklæde og trøje, og snild som han er, kom det i en pose som han løseligt bandt på topboxen. Hvad skete der? Jo, det røg af på motorvejen ved Rosenheim. Peter var gråden nær, det var hans nyeste Senior-trøje der for evig var tabt. (atter en udgift) Han må nu bestille en ny hos Bente og Bent.

Vores samtaleanlæg virkede perfekt på hele andendagen, og vi synes begge at det er en rigtig dejlig ting, det virker selv med 130 km/t.

Vi talte iblandt om at der måtte drikkes meget øl i Bayern og omkring München med alle de humlemarker vi kørte forbi. Kl. 12,36 kørte vi over grænsen til Østrig, kl. 14,30 var vi fremme ved hotellet.

De omgivelser som hotellet ligger i kan ikke beskrives, det skal ses, vi er omringet af høje bjerge med sne på toppen på alle sider.

Storslået. Kl. 17 gik vi ned i byen, en spadseretur på et par km. Vi fik

handlet det vi skulle bruge og fik ringet hjem til en af vores piger som havde fødselsdag.

Derefter fandt vi et lille listigt sted hvor vi fik stillet den værste sult. En lille regnbyge gik vi heller ikke glip af.

Nu sidder vi og hygger os med kaffe som er lavet på bedste spejdermanér. Det kan varmt anbefales, for drikker man meget kaffe, er der mange Euro at spare. I morgen holder Hondaen fri, da vi vil slappe af.

Gerda ved indgangen til vores alpehotel.

Tredje dag.

Dagen startede med det obligatoriske morgenbad, efter det sad vi og hyggede os på altanen og nød den flotte udsigt. Ved 8-tiden havde hotelmutter morgenmaden og de blødkogte æg klar. Efter endnu en times tid med hygge på terrassen gik vi på opdagelse i området og selve byen, Stumm.

Før vi gik talte vi om den utrolig høje standard, det være sig senge, møbler og især badeværelset, her på hotellet. Prisen var trods alt kun 335,- kr. pr døgn med morgenmad for 2 personer. Når man så tænker på de gange man har lejet hotelværelse herhjemme, så skal man i hvert fald op på det

dobbelte. Nå, vi gik så på opdagelse og fandt turistinformationen og fik undersøgt forskellige ting.

Gerda havde yret ønske om at opleve en vaskeægte tyroleraften under lokale former og turistinformationen fortalte os, at der netop i aften var tyroleraften på hotel ”Jägerklauserm”.

Efter diverse indkøb og frokosten var det blevet tid til at vende næsen hjemefter. Pludselig så vi et skilt mellem nogle huse, hvor der stod ”Jägerklausei”, og Peter, den fødte tilrettelægger han er, syntes vi lige kunne smutte op og bestille bord. Ja, ”goddaw do” for en smutter, op af bjergskrånningen et par km., men det føltes som ti. Gerdas feriehumør var tæt ved at krakelere, men efter voldsomme strabadser og et par hvil, der var heldigvis et par bænke, nåede vi hotellet.

Efter noget koldt væske og åndedrættet var blevet normalt igen, spurgte vi om det var her, der var tyroleraften i aften. Det var det heldigvis, de ville både hente og bringe os, de kunne godt se at vi så noget brugte ud.

Efter alt dette var der tid til nedstigningen fra de høje tinder, det foregik heldigvis på asfalteret, men det rykkede nu også i de bageste lårmuskler. Man mærkede tydeligt jordens voldsomme tiltrækningskraft. Måske er den større her i Østgr end derhjemme. Men den store bjergbestiger bliver Gerda aldrig. Efter disse voldsomme udfoldelser var en hvile tiltrængt. Kl. 19,25 kom bussen og hentede os til tyroleraften.

Det blev en eksklusiv aften. Vi startede med nudelsuppe, derefter

krondyrsmedalion, det smagte rigtig godt, kaffe og likør fulgte efter middagen, og aftenen sluttede med jusser.

Underholdningen var yderst folkelig, nogle er jo vilde med det, mens andre tager det for hvad det er.

Kl. 24,00 var vi tilbage på hotellet.

Fjerde dag.

Humøret er ikke for godt, det har regnet hele natten, vejret er meget tungt fra morgenstunden. Vi havde ellers planer om en tur til Salzburg i dag. Men ved middagstid var der ligesom bedring i vejret, så for at undgå en feriedepression kastede vi os på motorcyklen og kørte mod Zell am See, vi kørte op igennem Gerlospasset som ligger i godt 1633 m højde. Ved et udsigtspunkt ved Krimmlervandfaldet gjorde vi holdt og nød den storslåede udsigt.

Naturen er næsten for meget her i Østrig, man taber vejret den ene gang efter den anden.

Ved 13,30-tiden var der tid til frokost, alt imens regnen begyndte at sile ned og det virkede utrolig tæt, så vi bestemte at køre i en anden retning.

Vi ville op og se gletcheren ved Hintertux. Den ligger i en nabodal til Zillertal. Dalen hedder Tuxertal. Vi var der kl. 16,50 , og svævebanen lukkede kl. 17,00 , så vi kom for sent i denne omgang. Alt i alt havde vi en god eftermiddag med ca. 150 km. på tælleren. Vi fik det Østrigske vejr at mærke, der var både lyn og torden, regn og solskin, det eneste vi manglede var snevejr. Godt vi har fået

nye køredragter. De har til fulde bevist deres værdi.

Kl. 18,30 var vi tilbage på hotellet. Efter et bad og omklædning, gik vi ned i byen for at spise til aften. Efter aftenkaffen på terrassen var det slut på en trods alt rigtig dejlig dag.

Femte dag.

Dagen startede med høj solskin. Efter morgenkaffen begav vi os ud på opdagelser. Dagen skulle vise sig at bringe store naturscenerier.

Vi satte først kursen mod Gerlospasset, hvor maksimalhøjden er 1630 m. De 12 km. alpenstrasse er belagt med en afgift på 4 Euro, som man betaler når man kører ind i området.

Dette landskab er simpelthen MC-paradis. Tusindvis af motorcyklister kan ikke tage fejl, her var motorcykler i alle afskygninger lige fra 50 cm² til 1800 cm² Gold Wings.

Krimmlervandfaldene kørte vi forbi, da vi havde gjort holdt i går. Vi måtte videre, mod Neukirchen, Hallersbach, Mittersill hvor vi drak en cappucino og videre igen mod Ullendorf, Zell am See og efter Brauck begyndte opstigningen til Grossglockner. Turen over bjerget er også her belagt med en afgift på 17 Euro for motorcykler, det dobbelte for bil. Så der kommer lidt penge i kassen.

Nedkørslen fra Grossglockner.

At beskrive turen over Grossglockner er vi ikke i stand til. Alle de store ord, alle superlativer er simpelthen brugt op. Vi vil sige ligesom salig Jørgen Ryg: ”Det kan ikke beskrives, det skal opleves”.

Vi hviler på Grossglockner.

I min snart fyrreårige MC-karriere, har jeg aldrig oplevet noget så storslået. Man har helt ondt i maven af alle de sug turen har givet.

Efter nedkørslen var det på høje tid med noget benzin. Vi ledte i byen Heiligenblut, men kunne ikke finde en tank. Vi spurgte en kommunalarbejder der gik og hyggede sig, om han vidste hvor der lå en tank. Ingen problem, den lå ca. 5 km. udenfor byen. Under påfyldning af benzin gjorde en hollænder Peter opmærksom på, at der løb bremsevæske ned på fordækket.

Hele bremsesystemet blev nøje gennemgået. Det viste sig at bremsevæskebeholderen var blevet en smule utæt og at væsken løb ad bremselangen og ned på dækket. Ikke noget alvorligt, vi købte en halv liter bremsevæske og satser på en sikker hjemtur. Der findes jo ikke mange stumper til en gammel Honda her i Østrig. I Heiligenblut fik vi en stor æblestrudel og endnu en cappuccino. Efter en velfortjent pause, var det blevet tid til at tage turen om igen, bare modsat.

På hjemturen spiste vi på ”Jägerklausen”, da det var blevet så sent at vi ikke kunne nå at komme hjem og klæde om. Vi havde også været hjemmefra i 12 timer.

Efter en dag med så mange stærke indtryk gik vi trætte i seng ved 22-tiden. Vi havde kun kørt 325 km. hele dagen med pauser, så gennemsnitshastigheden var ikke for høj. Men som skrevet. ”Dette er MC-paradis”.

Østrigerne kalder selv hele området for Motorradshimmel.

Sjette dag.

Vi har sovet utrolig godt ovenpå gårsdagens oplevelser. Så dagen startede stille ud, men sidst på formiddagen fik Peter atter kløe i højre hånd.

Vejret var blevet bedre igen, nu var det tid til at besøge gletcheren ved Hintertux. Vi købte billetter til tre stationer med svævebanen, vi ville helt op på gletcheren som ligger 3250 m over havets overflade.

Peter på Hintertuxgletcheren. Kom bare an.

Billetten kostede den nette sum af 42 Euro, men så var vi også oppe at gå i sneen. Temperaturen på toppen var kun 4°C, så vi frøs vores bare arme. Vi havde ikke så meget tøj på, da der var 30°C, da vi stod på.

Igen var det storslåede panoramaer, og igen slår de fine ord ikke til.

Tænk sig, at blive båret 10-15 kilometer op ad et bjerg, til man når det højeste punkt og træder ud i den evige sne. En anden vigtig ting er at man oplever tingene sammen med det menneske man allermost har lyst til at være sammen med.

På vej mod Hintertux-gletcheren.

Da vi var kommet ned fra gletcheren, var Peter som sædvanlig sulten, så der blev indtaget et let måltid i Hintertux før det gik hjemad.

Her vil vi lige indskyde en bemærkning, om vore nye Caberg-hjelme med indbyggede solbriller, de er simpelthen bare så gode. En anden observation vi har gjort os, er at Gold-Wingen nok ikke er verdens bedste motorcykel til at køre igennem hårnålesving og serpentinerveje. På motorvejen og i bløde kurver, kører den bare perfekt.

Klokken 17 et eller andet var vi hjemme igen. Efter et lille hvil og et bad, (det må jo have været en badeferie med alt det de mennesker har badet. Red.) var der igen tid til at finde et lille listigt sted, hvor vi kunne indtage et beskedent aftensmåltid. Da vi igen var hjemme blev vi enige om at gå i dagligstuen for at se fodboldkampen mellem Danmark og Tjekkiet. Danmark spillede fodbold i 85 min. og Tjekkiet i 5 min., det var nok til at vinde 3-0. Smart.

Syvende dag.

Startede med regn i stænger, men vi trodsede vejrguderne. Lykken står den kække bi, og ved ellevetiden var der høj solskin, rask gik det mod Rattenburg, hvor vi havde fået at vide, at de havde smukt krystal og et Augustinerkloster som var lavet om til museum. Det var meget interessant at se gamle malerier og træskærerarbejder helt tilbage fra 1430.

I morgen skal vi hjemad igen, så det var heller ikke for tidligt at vi så lidt på kulturen.

Vi må jo heller ikke glemme det vigtigste. Frokosten. Vi fandt et tilsyneladende dejligt sted. Gerda og

jeg blev hurtigt enige om, at det var det mest sløve personale vi havde mødt i ferien. Peter spurgte overtjeneren om husets specialitet: ”Det måtte da være snegle”. Men den forstod han ikke.

Under indtagelse af vores frokost, som foregik udendørs, men under en stor parasol, kom der en byge med regn og hagl så store som marmorkugler. Den kom lige så pludselig som man vender en hånd, og lige så pludselig var der tørvejlr med dejlig solskin. Det var et fantastisk vejrfænomen at være vidne til, vandet kom simpelthen i spandevs, det er utroligt at skyerne kan indeholde så meget vand.

Ved 16-tiden var vi tilbage på hotellet og gik i gang med at pakke Hondaen. For i morgen begynder hjemturen, morgenkaffen er bestilt til kl. 07.00, derefter går det mod Danmark.

Før hjemturen har vi kørt 1880 km.

Da det er den sidste aften vi er her, flottede vi os og spiste Kraütercremesuppe og Schollenfilet. Vi ved ikke hvad det er, men godt smagte det.

For sidste gang gik vi så de 2 km. hjem til hotellet samtidig med vi nød den smukke sommeraften her imellem bjergene i Zillertal.

Til orientering for nogle: Zillertal er ikke en restaurant i Sct. Pauli i Hamburg, men en smuk del af Tyrol.

Ottende dag. Hjemrejsedag.

Så var dagen kommet til hjemturen. Den startede kl. 06,00. Efter at have pakket det sidste, var morgenkaffen klar kl. 07,00. Præcis kl. 07,30 startede vi fra hotellet, rask gik det ud af

Zillertal, og før vi vidste af det var vi på motorvejen. Kl. 11,30 gik vi på 7eren oppe ved Würzburg, så gik det ellers nordpå. Vejret var rimeligt til den gode side. Ved totiden blev vi enige om at vi faktisk havde ”gode ben”, så skulle vi ikke fortsætte turen hele vejen hjem?.

Vi løb ind i regn, lidt tungt, en tre gange igennem Tyskland.

Klokken 22,15 kørte vi i garagen hjemme på Nørrevang 3.

Og det var så slut på årets ferie.

Vi mødte en Benelli, 22000 Euro i Østrig.

En af vore kaffepauser.

Ovennævnte er så nogenlunde som vi husker det.

Gerda & Peter.

Bryllupsrejse til Åland.

af Carsten Frederiksen.

I Roslagens favn.

Jeg har altid ment, at min kæreste, Lene, ikke hører blandt dem der viger tilbage for risikoadfærd. Påstandens holdbarhed leverede hun synlige beviser for allerede under sin ”jomfru”-rejse som motorcyklist i de sydfranske bjerge for 2 år siden. (Beskrevet i ”Senior-Nyt” nr. 4. 2002) Endnu et bevis på vovemodet leverede hun i foråret 2004 hvor hun, under åben himmel i Paradisbakkerne og i nærværelse af en repræsentant for Bornholms Regionskommune samt udvalgte vidner, sagde ”ja” til at følges med overtegnede resten af den tid, vi selv kan planlægge. Bryllupsrejsen havde vi måttet udsætte, men i sensommeren skulle det være. Vi havde valgt Åland som mål for turen, der naturligvis skulle foregå på Lenes gule Virago 535 og min egen bryllupsgave til mig selv: En Fazer 600 med en enkelt sæson på baghjulet. Om morgenen den 23. august vinkede vi farvel til vores fiskerhus i Årsdale for at tage morgenfærgen til Ystad. Herfra gik det mod Kristiansstad og videre ad E 22 mod Stockholm. Vi havde besluttet at køre lige til vi ikke orkede mere for at nå en færge tidligt næste dag og komme til Åland mens det endnu var lyst. Mætningspunktet for såvel hoveder som bagdele blev nået kl. 20.30. Da stod vi i Norrtälje, nord for Stockholm, efter 742 kilometers kørsel i Sverige foruden de

indledende 35 kilometer på Bornholm. Da gad vi ærligt talt ikke begynde at slå telt op, men tog det første hotel, vi kunne få øje på. Det hed ”Hotell Roslagen” og den søde receptionøse låste vores kære motorcykler inde bag den solide jernlåge til hotellets udeservering. Fin service! Hele fornøjelsen stod os i 1092 sv.kr. med varmt bad og den store morgenbuffet med lokale brødvarianter og Kalles Kaviar. Som belønning efter en lang køredag var overnatningen alle pengene værd.

Efter en god nattesøvn ”i Roslagens favn” styrede vi Yamahaerne ud på de sidste kilometer til Grisslehamn, hvorfra færgen går til den vestligste af Ålandsøerne, Eckerö. Turen derop var en overdådighed af landskabelig skønhed, lige sådan som vi danskere mener at det ”rigtige” Sverige ser ud: Overalt glimtede vandet frem mellem træerne og vejen snoede sig ud og ind mellem søer, skov og klippepartier. For at gøre rejseeventyret komplet strålede solen – stik imod alle vejrudsigter – fra en skyfri himmel. Sådan en sensommermorgen, med god tid til at nyde synet af sin nye kone der suser af sted gennem alle herlighederne på sin gule motorcykel, kan man næsten blive ydmyg af taknemmelighed over at have adgang til den slags oplevelser. Og det gælder om at nyde de gode øjeblikke mens de er der. Hvor hurtigt scenariet kan skifte fra romantik til mareridt fik vi en påmindelse om denne morgen på Vaddö.

Når Lene og jeg kører sammen foregår det altid med Lene som fortro. Der er ikke så stor risiko for, at hun kommer til at hægte mig af igennem en større by som der er for den omvendte situation. Og skulle det alligevel ske gør Fazerens 95 heste og mange års køreroutine det overskueligt at få hende fanget igen i en fart. Denne morgen cruisede vi også af sted med Lene forrest og nød landskaberne i afslappet tempo. Lidt forude kørte 3 biler i samme retning som os. Der fik de lov at blive – der var rigeligt med tid til færgen gik. Pludselig rives jeg brat ud af min behagelige indre tilstand ved at se Lene bremse så motorcyklen zig-zagger og den blå røg står op fra bagdækket. I næste sekund får hun akkurat kastet Viragoen inden om en foran holdende bil og får, efter et par faretruende ”damesving” på kanten af vejgrøften, styret cyklen ind i et mellemrum mellem to af de tre biler, som nu holder stille foran os. I den forreste bil sad en ældre dame som tilsyneladende pludselig havde fundet ud af, at det ville være meget sjovere at køre den modsatte vej. Denne erkendelse havde hun fulgt op på ved at kaste anker midt på den eneste vejbane uden at spille kostbar tid med signalgivning og den slags overflødigtpjank. Harmonikasammenstødet var inden for rækkevidde og det er så her

at jeg, for jeg ved ikke hvilken gang, må tage hatten af for Lenes reaktionsevne: I de mareridtsagtige splitsekunder efter Tante Jönssons spontanparkering fik Lene gjort præcis hvad MC-instruktørerne prædiker, men de færreste nok husker når den kritiske situation er der: En hurtig nedbremssning og så fat i koblingen og styre ud af ubehagelighederne. Min nye kone huskede det og fik reddet sig selv og den gule Virago fra skrammer. Det er nok unødvendigt at fortælle, at resten af turen til Ålandsfærgen og den efterfølgende sejlur forekom som en ekstra smuk gave. Hvorfor få badet sår på en Stockholmsk skadestue, når man kan solbade i den Stockholmske skærgård?

Dage på en ø.

Hjemmefra havde vi besluttet at slå os ned på Eckerö, der udgør den vestligste del af øgruppen. Inden vi

Eckerö, Åland.

valgte campingplads så vi på 2 forskellige. Når afstandene er så små som her er der jo tid til at ”ose” lidt.

Valget faldt på Alebo Stugor & Camping i Käringsundsbyn. Her kunne vi slå os ned for den såre rimelige sum af 7 euro pr. døgn incl. havudsigt. Sidstnævnte var vi netop i gang med at nyde til en kop kaffe, da der pludselig dukkede et køretøj frem som fik pulsen til at stige: En kassevogn, trækkende en trailer fyldt med havkajakker! På Bornholm har vi 2 kajakker liggende som bliver brugt langs den dejlige klippekyst når vandet i Østersøen ellers er så fladt at "kyllingerne" tør stikke til havs. Nu var chancen der for at hilse på Åland fra dette vidunderligt handy og vedligeholdelsesfrie fartøj. Vi røg ned på stranden og fik fat i kajakmanden. Han skulle netop ud at sejle med en skoleklasse, men havde 2 kajakker i overskud som vi kunne leje i et par timer. 30 minutter senere padlede ægteparret af sted i den Ålandske skærgård. Bagagen var ikke pakket ud endnu og teltet langt mindre rejst, men hvad gør det, hvis bare man leger godt ?

Næste dag sagde vejrudsigten stadig "regn", men denne skumle forudsigelse valgte solen helt og aldeles at ignorere: Den smilede fortsat til os og inviterede til køretur. Vi tog imod invitationen og kørte de 33 kilometer (det er langt på Åland) til Mariehamn. Byen, som grundlagdes i sidste halvdel af 1800-tallet kandiderer, med et indbyggertal på godt og vel 12.000 sjæle, til titlen som verdens mindste hovedstad. På det tidspunkt, hvor byen Mariehamn opstod, hørte Åland til Rusland og Mariehamn er opkaldt efter den

daværende Tsars kone. Arkitektonisk er byen ikke voldsomt spændende. Over en latte og en espresso på en café i hovedgaden blev vi enige om, at vi lige så godt kunne have siddet på gågaden i Oldenburg eller Åbybro. På den måde er den relativt nye hovedstad i kontrast til den øvrige bebyggelse på øerne, hvor man overalt oplever dameblads-romantiske nymalede træhuse, ofte dekorativt anbragt ved vandet og med ét eller flere af de typiske Ålandske bådehuse af træ til at rumme familiens fartøjer.

Museumsskibet "Pommern", Mariehamn, Åland.

Dagens store oplevelse blev et besøg på museumsskibet Pommern som ligger i Mariehamns vesthavn. Pommern er en stålbarke, bygget i 1903. Den blev brugt til sejlads på bl.a. England og Australien. På den tid var

skibsredervirksomhed én af de store indtægtskilder på øerne. En hel flåde af handelsskibe var hjemmehørende i Mariehamn og mange fiskere og bønder var tillige involverede i skibsfarten, enten økonomisk eller ved at tage hyre på handelsskibene. Pommern er det eneste af disse sidste sejlførende handelsskibe som er bevaret i sin oprindelige skikkelse, og man behøver ikke være søfartsinteresseret for at blive indfanget af stemningen ombord. Mange dele af skibet står som det blev forladt efter den sidste langfart: Der er køkkengrej i kabysen og olie i donkeymandens smørekander. Hele herligheden er udstyret med forklarende plancher til ære for landkrabber. Under dæk vises en film, optaget under skibets sidste jordomsejling i slutningen af 1930'erne, som skildrer dagliglivet ombord: Man ser søfolkene skure dæk, reparere sejl og tovværk og – ikke mindst – bjerge sejl under en orkan ved Kap Horn. Jeg vil altid huske billedet af søfolk som må afbryde arbejdet for at klamre sig til alt hvad der sidder fast mens 12-15 meter høje bølger vælter ind over dækket. Imellem de autentiske filmoptagelser er der interviews med gamle sømænd som har været med på turene: 80 – 90-årige mænd, der fortæller om livet ombord på de sidste sejlskibe. Fedt, at nogen har fundet på at dokumentere dette stykke søfartshistorie lige inden det forsvandt for stedse. Så – hvis turen en gang går til Åland: Husk at besøge Pommern. Der dufter af tjære endnu!

Den følgende nat startede regnen – og den blev ved formiddagen igennem. Vi indrettede os i campingpladsens fælles køkken og spisekrog. Der var ikke megen konkurrence om pladserne, vi var blandt de sidste gæster før pladsen lukkede for sæsonen. Morgenmaden fik lov at strække sig til over middag mens vi fik studeret de medbragte avisartikler og regnbygernes kommen og gåen. Hvem har bestemt, at en ferie skal være pakket med oplevelser? Regnvejr kan være en fin anledning til at få sjælen sat i et lavere gear som modvægt til hverdagslivets rastløshed. Ud på eftermiddagen trak vi i regntøjet og gik en tur langs kysten. Her kom vi forbi et museum med en spændende udstilling om jagten og fiskeriet på Åland – både den erhvervsmæssige og den sportslige del. De havde lystfiskergrej og -kataloger fra de sidste 50 – 60 år. Guf for kendere!

Traveturen fortsatte til Ålands Posthus, hvoraf en del er omdannet til museum for transporten af post mellem Sverige og det, som nu er Finland. Ålændingene var tvangsindlagte til at stå for denne transport der, for sødelens vedkommende, foregik i åbne robåde. Om vinteren, når havet var delvist tilfrosset, slæbte man bådene over flager og isskruninger og satte dem i vandet når det lod sig gøre. Til gengæld for ulejligheden slap ålændingene lidt billigere i skat ! Transportfradraget har næppe været til stor trøst for de mange, der gik ned i storme eller forsvandt i grødisen ved vintertid.

Posthuset rummede to udstillinger mere: Én med lækker lokal brugskunst

der kunne købes hvis man havde penge nok og én med 250 gengivelser af kys på postkort. Der var kendte kunstværker og anonyme café-postkort imellem hinanden, alle med kysset som motiv. Der var ingen porno imellem, men piv-frækt var det alligevel! Således inspirerede kunne vi nyde en kop kaffe med kage i posthusets café der – meget betegnende – hed ”Fred og ro”. Den var utroligt smukt indrettet og blev drevet af en kvinde med et tilsvarende smukt væsen. Hendes kaffe smagte som 1001 nat – krydret som den var, med vanille og kardemomme..

Næste dag så det ud til at holde tørt. Så vi sadlede Yamahaerne og kørte til Mariehamn for anden gang. Ved første besøg havde vi ”gemt” Ålands Museum og – kunstmuseum til en senere lejlighed. Ingen grund til at blive stresset af for mange indtryk ad gangen !

Det meste af kunstmuseets udstillingsareal var fyldt op af sær-udstillinger med b-kale kunstnere, nye og ældre. De lidt ældre tog oftest udgangspunkt i den Ålandske natur.

Ålands Museum skildrede, via en blanding af plancher, film og opstillede tableau'er, Ålands historie, fra stenalderen, kristendommens udbredelse, perioderne med svensk og russisk overherredømme og op til øernes nutidige status som demilitariseret, selvstyrende område med tilhør til Finland.

Mens vi alligevel var i byen fik vi også lige provianteret vin til aftensmaden i ”Alko”, den Ålandske pendant til ”Systembolaget”. Sikken et udvalg i vin, øl og spiritus fra hele verden! Restriktioner kan åbenbart godt føre noget positivt med sig. Her var alt inden for varegruppen blot blevet koncentreret på ét sted.

Friluftsgastronomi på Åland.

På hjemvejen til Eckerö kørte vi et slag mod øst for at se borgen Kastelholms slot. Den lignede en filial af Hammershus og havde fungeret som kombineret statsfængsel og domicil for centraladministrationen op gennem middelalderen.

Sydpå igen.

Om lørdagen blev kursen sat mod Bornholm igen – med tid til afstikkere. For at opleve en anden sejltur end på udturen tog vi færgen fra Mariehamn til Kapellskär på det svenske fastland. På denne måde blev færgetransporten til et lille skærgårdskrydstogt: Først ud mellem de mange øer og skær ud for Mariehamn, siden på turen gennem skærgården nord for Stockholm.

Den første nat på hjemrejsen blev tilbragt i en lejet hytte i den lille by Krokek, tæt ved Kolmården i Öster Götland. Vi gad stadig ikke slå teltet op og ned for en enkelt nat. I stedet lejede vi et lille, rødt sommerhus, opført i traditionel svensk stil i forhaven til en større villa.

Ejerne havde, med rund hånd, udstyret hytten med en sand rigdom af den slags indbo, man ellers skal en tur på arbejdermuseet for at opleve: Her var alt, hvad et grådigt hjerte kan begære

Lejet sommerhus i Krocket.

af plys, klunker, keramiklamper, dikkende vægure, orange linoleum, væg-hessian og knædybe, brune ryatæpper. Ej heller behøvede vi at savne en elektrisk petroleumslampe hvor ”flammen” kunne blafre aldeles naturtro eller en ghetto-blaster, udført i hvid plast. Sidstnævnte leverede den musikalske ledsagelse til vores aftensmåltid i form af svensktop-musik fra Norrköbing lokalradio. Et døgn besøg i denne unikke 70’er-tidslomme stod os i sv.kr. 350-. Hvem siger, at eksotiske rejseoplevelser skal koste en

halv motorcykel og kun findes på den anden side af jordkloden?

Gensyn med Småland.

Om søndagen fortsatte turen gennem den sydlige del af Öster Götland og videre ind i Småland. Her forlod vi E 4 for at rejse videre af de mindre veje over Tranås, Vetlanda og Växjö. Vores oprindelige plan var, at køre en vis legemsdel ud af bukserne og nå aftenkatamaranen fra Ystad til Rønne. Lidt syd for Växjö holdt Lene imidlertid ind til siden for at meddele mig, at hun

netop havde været på vej i grøften for anden gang på turen. Denne gang var det dog af træthed. Jeg havde ikke bemærket den gule Virago’s slingrekurs, men da vi befandt os i en del af Småland som vi kender og holder af efter flere tidligere ture, fik vi hurtigt besluttet en ekstra overnatning på vores stam-plads i Småland,

Sjöstugans Camping i Älmhult. Det er bare alle tiders hyggelige plads, direkte på bredden af søen Möckeln. Foruden pladser til telte og husvogne har de hytter til udlejning samt et lille vandrerhjem med tosengsstuer. Badestrand, bådebro og kanoer mangler heller ikke. Siden vi var der sidst havde pladsens ejere forbedret konceptet ved at udstyre restauranten med en delvist glasinddækket terrasse med søudsigt. Her fejrede vi vores tre måneders bryllupsdag med stegt sandart og kølig hvidvin mens solen valgte at gå dekorativt ned bag granerne omkring søen.

Næste morgen vågnede vi til lyden af trommende regn på vandrerhjemmets bliktag. Før vi havde fået motorcyklerne pakket havde Voldborgs svenske kollega dog fået slukket for bruseren igen. Vi kunne tage den sidste bid vej til Ystad i solskin, gennem et landskab fuldt af stednavne med referencer til svenske forfattere som danskerne har taget til sig. Navne som Vimmerby, Mariannelund, Algutsboda og Kivik minder om Astrid Lindgren, Wilhelm Moberg og Fritiof Nilsson Piraten: Spændende ”bagage” til lænestolen i mørke vinteraftner, mens man venter på en ny motorcykel-sæson.

Hjemme igen.

Da vi parkerede foran vores fiskerhus i Årsdale var det blot en uge siden vi kørte derfra. Vi var enige om, at det føltes som en meget længere ferie, og spurgte os selv hvorfor. Måske skyldes det den ro og tid til at fordybe sig i sanseindtrykkene, som hører med til dét at rejse på motorcykel. Der kan være noget næsten meditativt ved alle de små ritualer som går forud for kørslen: Tøjet skal lukkes, hjelm og handsker på, starte cyklen.....lyder tomgangen stadig godt ? Så lukker man visiret og

sætter i gear for at blive ét med cyklen og landskabet, overladt til sine egne tanker. Og er man to, ja, så er det endnu bedre, for når cyklerne står stille igen og hjelmene kommer af er der jo alle indtrykkene at dele: ”Lagde du mærke til rådyrene, duften af svampe fra skovbunden eller det lille marked i landsbyen”?

Måske er det kombinationen af roen og appellen til sanserne der fører til, at nogle af os bliver motorcyklister for resten af livet?

Vi fik lige et loppemarked med ved Kolmården.

Nyttige web-sider:

Hotell Roslagen, Norrtälje:
www.hotellroslagen.se

Alt om Åland: www.aland.fi

Sjöstugan Camping og Vandrerhjem,
Ålmhult: www.sjostugan.com

*Torsdag d. 11-11-2004 afgik
Indianer Ole ved døden på
Næstved Sygehus*

Æret være hans minde

Efterårstræffet 2004 set gennem Stjassers (be)duggede visir.

Denne fredag morgen hvor efterårstræffet skulle finde sted, var det et rimeligt vejr, og da jeg hverken er Hottentot eller Eskimo, ville det sige, at der hverken var hedebløge eller snestorm, men denne bløde mellemvare der betød, at det var godt kørevejr. Jeg kørte fra Skive kl. 10 og skulle nå en combifærge, som de kalder disse skibe, som ikke har fået installeret super high speed motorer med overliggende knastaksler, kl.12 i Århus. Da jeg kørte ad små veje, som kan være lidt sene, måtte jeg på et tidspunkt sætte det lange hjul foran for at nå færgen, men da der ingen hindringer var i form af utidig indblanding fra kassevogne med sorte nummerplader og højtsiddende "bremselys" midt i bagruden, nåede jeg sagtens den planlagte afgang. Efter en behagelig overfart uden søsyge og uden angreb af måger behjulede jeg den Sjællandske jord på det planlagte tidspunkt. Tiden tillod igen, at jeg kørte på små listige veje til træfstedet ved Ganløse, som jeg nåede sidst på eftermiddagen. Teltpladsen var

temmelig beteltet, men jeg fandt da en ledig græstørv, hvor jeg med sædvanligt besvær fik rejst mit telt.

Derefter fik jeg kontrolleret vægtfylden i hjernen med en batteritester og konstateret, at der skulle efterfyldes syre,(det handlede kort sagt om, at der skulle en snaps indenbords). Så blev der stillet aftensmad frem, for nu skulle der skaffes, det var nemlig skipperlabskovs med en rimelig tyngdekraft, så ballasttankene blev hurtig fyldte, og vi fortsatte med vores gøremål, det var noget med "Bon Bon land" med grønne billetter til alle forlystelser. Sidst på aftenen blev der stillet brød og pålæg frem, jeg mener det opfyldte alle EU's direktiver om natmad med hensyn til tidspunkt og pålæggets tykkelse, og da vi andre også var godt tilfredse, blev der ingen klager til menneskerettighedskommissionen denne aften.

Der blev dernæst spillet noget musik af HØJ lødighed, men da jeg heller ikke er god til wienervals, og der

skulle gemmes noget snak til dagen efter, og jeg var ved at blive trat (alderen), blev min krop og jeg enig om at finde vores telt og glæde vores omgivelser med min ”soverapsodi” med vibrerende ganesejl.

Lørdag morgen oprandt med strålende sol, og ingen klager fra mine tolerante naboer over midnatsmessen fra mit telt. Efter morgenmaden og et par koffein indsprøjtninger begyndte organismen at kunne fungere, og snakken og morskaben nåede et lydniveau, der gjorde det klart, hvorfor vores træfsteder altid ligger adskillige decibel fra nabohusene.

Mange af træfdeltagerne indtog frokosten udendørs, da vejret stadig viste sig fra sin venligste side. Kort tid efter prøvede de fleste, om de stadig kunne være i deres mc-tøj, da fællesturen begyndte kl.14. under ledelse af Knud Hein, seniorklubbens svar på GPS systemet. Denne udflugt kan jeg ikke fortælle om, da jeg havde besluttet at lave min egen fællestur, til noget familie i nærheden.

Efter familiebesøget på vejen tilbage til spejderhytten ”Store Klaus”, hvor træffet var, fandt jeg en tankstation med benzin til 7,44kr. l. Jeg fik fyldt op, så tanken var så fuld, som jeg selv vil være efter en god julefrokost. Det betød, at jeg måtte køre nogle gevaldige omveje, for at spare så mange penge som mulig med den billige benzin, men jeg var hjemme i så god tid inden aftensmaden kl. 18,30, at jeg kunne nå at samle appetit, men som regel er maden så god, at man ikke behøver at være sulten for at nyde den.

Formanden har en vane med at holde en slags tale, inden maden bliver serveret, og under talen herskede der en sådan ro, at man kunne høre en kardanaksel falde til jorden, men ingen mad før det sidste ord var sagt, og da det endelig skete, faldt der en kotelettelse over forsamlingen. Maden blev sat på bordene, det var ris-kumsnusk (køkkenet ville ikke risikere at løbe tør for kartofler) med raspede koteletter. For at komprimere maden så der kunne blive plads til desserten, gav Peter (s)Bille(mand) et par numre på sin (mave) sækkepibe, under musikken var der ingen der snakkede, jeg kunne i hvert tilfælde ikke høre nogen. Det er altid godt, når der er seniorer, der gider dele deres talenter med os andre. Desserten var fromage af en art. Som altid god mad. Da vi var færdige med at spise, blev plejepersonalet kaldt frem, og vi takkede dem for et godt arrangement.

Aftenen forløb så ca. som om fredagen, men mændene opdagede snart, at vejret var slået om, og det var begyndt at pisregne. Jeg gik nogenlunde tidlig i teltet, og blev hurtigt dysset i søvn af regnens trommesolo. Da det lysnede næste morgen, stilnede regnen, og vi kunne gå om ikke tørskoet, så dog i tørvejr til farvelmorgenkaffen. Teltet var selvfølgelig drivvådt, så det var nemt at få i hylsteret, det skulle bare hældes ned, så var det farvel, og afgang til slowfærgeren i Kalundborg, der ville sejle mig til Århus.

Lørdag aften havde jeg siddet i en snak og gjort mig lidt hellig og talt godt for de langsomme færgen, hvor

sjælen kan følge med og energiforbruget er mindre osv. osv.. Da vi havde sejlet en times tid, stak tante Nemesis sit ansigt frem, og der blev ret stille på skibet. En stemme i højtaleren fortalte, at hovedmotoren var brudt sammen, så man måtte bruge hjælpemotoren og regne med en times forsinkelse. Så sjælen kunne så rigelig følge med og endda fise i forvejen. Først midtvejs mellem Århus og Skive indhentede jeg min uundværlige sjæl,

og således forenede nåede vi hjem til Skive, hvor Mona ville diske op med noget god mad og rødvin. Glad og forventningsfuld satte jeg mig til bords med god vin og.....raspede koteletter.

Det var så slutningen på denne oplevelsesrige Weekend, hvor der var meget snak og morskab med rare og sjove seniorer og meget god kørsel, og hvor der vankede to koteletter til **Stjasser**.

Nye medlemmer.

608-51 Knut Johnsen
Gullveien 4 B
4629 Kristiansand
Norge
0047 3288 4264
mob.: 0047 9753 1210
knuj3@online.no
Moto Guzzi California II	8681 4448
mob.: 6127 7801
th@rki.dk
Honda CX 500
609-54 Søren Jensen
Vimmelskaftet 11 B
4300 Holbæk
5943 2169
Suzuki GS 500	611-39 Poul Stannum
Kornvej 31
4040 Jyllinge
4673 2528
mob.: 4079 2528
stannum@get2net.dk
Kawasaki 500
610-45 Palle Rindom Hansen
Præstemarken 41
8653 Them
8681 4448
mob.: 6127 7801
th@rki.dk
BMW R 100	611-42 Susse Stannum
Kornvej 31
4040 Jyllinge
4673 2528
mob.: 4079 2528
stannum@get2net.dk
610-55 Tove Hansen
Præstemarken 41
8653 Them	612-59 Ole Thøgersen
Rønbjergvej 8
Hvidbjerg
7860 Spøttrup
9756 6330
mob.: 2834 3630

**Vi byder alle vore nye medlemmer
velkommen i klubben, og håber at vi
kan leve op til Jeres forventninger.**

Ændringer i medlemslisten.

578-63 Ronny Anderstedt Ekebrovågen 18 267 90 Bjuv Sverige 0046(0)42 70071 mob.: 0046(0)709 257035 Specialtransporter.ronny@teli a.com	Kawasaki VN 1500 Classic Tourer
604-62 Charlotte Rossau Klosterhaven 5, II, lejl. 3 4200 Slagelse mob.: 2395 2549 Yamaha FZS 600	

HUSK!

**Det er ved de tider hvor vi nu igen skal betale kontingent.
Det har desværre vist sig at være nødvendigt at minde flere af
medlemmerne på det. Det er ikke uvilje, men simpel forglemmelse som
er årsagen, for det kan vel ikke være begyndende demens. (RED.)**

Senior MC-arrangementer 2005.

- * Angiver at der tale om et af klubbens egne arrangementer.
- * 4-6/2 Vintertræf i "Røddinglund Centret" ved Herning.
Arr.: Aase & Bertel Langhoff,
Michael Damgaard, Vibeke, Tove & Erik Jensen.
- 18-20/2 Motorcykeludstilling i Bella-centret. Det er importørerne som viser
nye og eksisterende modeller samt udstyr, værktøj og beklædning.
- * 15-17/4 Forårstræf med generalforsamling i "Lerbjerg Centret" ved Kirke
Hvalsø.
Arr.: Lone & Jens Grønkjær + ???

- 1/5 Madpakketur ved Ejner Baunehøj kl. 11,00
Mere i næste blad.
Arr. : William
- 8/5 Løvspringstur i Sydsjælland
Start ved Næstved storcenter kl. 10,30
Mere i næste blad.
Arr.: Kisser & Ole Nyvang.
- * 3-5/6 22' internationale sommertræf i "Kongelejren", ved Ellinge Lyng.
Arr.: ???
- 5-7/8 Hyggeweekend lidt à la Vildmarkstræf hos "Hedetourerne" i Brande.
Se anm. Inde i bladet.
Arr.: Guzzi Flemming
- 4/9 Løvfaldstur i Nordsjælland. Herom kan der læses noget mere i et senere nummer af **Senior-Nyt**
- * 23-25/9 Efterårstræf i "Trevældcentret ved Herrup. Stedet, hvor vi har været før, ligger mellem Holstebro-Viborgvejen og Vinderup.
Arr.: ???

Kaffemøde på Hallund Kro.

Den 3. søndag i måneden er der kaffemøde på Hallund Kro. Hallund ligger mellem Brønderslev og Hjallerup, ca. 30 km nord for Aalborg midt mellem motorvejene 39 og 45.

Første gang er d. 15. maj 2005.

I juli måned er der lukket.

Sidste gang er d. 18. september 2005.

Info: Eddy Marrup

Redaktøren og hans unge elev ønsker alle medlemmer og pårørende en rigtig glædelig jul og et godt og lykkebringende nytår med mange oplevelser på motorcyklen.